

La **Flama del Canigó**
arriba per primera
vegada a El Prat,
de la mà de la **UEC**

La grip aviària, en el punt de mira

Medi Ambient intensifica la vigilància de les zones naturals per l'arribada de les aus migratòries al Delta del Llobregat

Alegre afirma que no hi haurà quarta pista a l'aeroport

MAS BLAU 2

EDIFICIO CORPORATIVO

MAS BLAU 2

- ✓ Alquiler de hasta 3200 m² en módulos de 400 m²
- ✓ A 400 m. del aeropuerto de Barcelona
- ✓ Frente a la futura L9
- ✓ A estrenar
- ✓ Contacto - Telf. 93.478.48.47

Bar Restaurante la
STELLANA desde 1968
• TAPAS • SELECTAS •

DISFRUTA DEL MAYOR SURTIDO DE TAPAS ESPECIALIDAD EN

BONITO DEL NORTE
ENSALADILLA RUSA
PULPO A LA GALLEGA
CALAMARES ANDALUZA
JAMÓN CANARIO

Primer de Maig, 12 • Telf 93 379 43 59 • 08820 El Prat de Llobregat

Anys 2000, 01, 02, 03 fem país...

15 Anys
Ajudem a fer...
País!!!
Pollet!!!
GRUPRAT, S.A.
C/ DE LAS MORERAS Nº 13 IND. CAN STRUCH 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (BARCELONA)
TEL: 93.370.90.01 93.478.75.64 FAX: 93.379.93.21 E: GRUASTORRE@GRUPRATSA.COM

Anys, 2005, 06, 07, etc...
Ajudem a fer Ciutat !!

Any 2004 ...
Amb la Indústria !!
El futur es aquest.
(Poma Abatible)
El reactor de 1ª Economía
Recomendada per la Ley de Riesgos Laborales

GRUPRAT S.A.

C/MORERAS Nº 13 POL IND. CAN STRUCH 08820 EL PRAT

902.370.901 EMAIL: GRUASTORRE@GRUPRATSA.COM

Grip aviària: cal fugir de l'alarmisme

L'arribada de la primavera suposa l'inici d'un moviment migratori que farà venir milers d'ocells des de l'Àfrica al delta del Llobregat i a la resta de zones humides de Catalunya. La presència d'alguns casos de grip aviària en països europeus ha fet que les mesures de vigilància sobre les reserves naturals per tal de detectar aus mortes siguin intenses.

No podem negar que la crisi de la grip aviària ha tingut efectes negatius sobre el consum de pollastres i d'altres aus de corral. La por en casos de malalties contagioses és quelcom incontrolable, tot i que de vegades ve donada per una barreja de manca d'informació i de sensacionalisme alarmista d'alguns mitjans de comunicació. Sovint, la recerca del titular impactant provoca una presentació de les notícies amb certa manca de prudència i responsabilitat, quelcom necessari quan es tracten temes sanitaris delicats.

Evidentment, no som qui per sentenciar que les aus de les nostres reserves i de les nostres granges estan fora de perill. D'entre milers d'aus, no és difícil que es donin casos d'infecció a les reserves, però hem de donar un vot de confiança als programes de control de les administracions quan veiem que les persones implicades (biòlegs, veterinaris, els propis ramaders) apliquen amb rigurositat els protocols establerts (vigilància, censos, tancament de les aus de corral) per prevenir un contagi. D'altra banda, i donada l'enorme facilitat de transmissió de la grip entre l'aviram, hem de interpretar la decisió de permetre celebrar la passada Fira Avícola com un indicador de control i seguretat.

En la vessant crítica constructiva, potser les recomanacions de tranquil·litat que es desprenen dels informes oficials de la Generalitat s'haurien d'haver traduït en una campanya massiva als mitjans de comunicació, tant per part del Govern com d'ajuntaments de ciutats com la nostra, on el pollastre és tot un emblema. En efecte, per tal de serenar l'alarma popular, no vindria gens malament una petita inversió en anuncis institucionals —es fan per altres coses menys necessàries— que expliquin que la carn de pollastre cuinada no comporta risc de contagi i donin una visió clara d'altres tòpics relacionats amb aquesta malaltia animal.

ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos.

Telèfons: 93 379 05 33 - 93 370 69 12 Fax: 93 379 05 33 • periodicdelta@yahoo.es

CONSELL EDITORIAL

President

Jaume Monés

Vice-Presidents

Alfredo García

Josep Maria Canalías

Secretari

Pere Manuel Azuara

Director: Josep Maria Canalías

Director Adjunt: Vicenç Tierra

La crònica de la ciutat i cultura: Neus Macías, Javier Martínez, Raúl Quesada, Mariano Martínez, Laura Ramos, Alicia Castañeda, Agustín Morales • Esports: Toni Espigares, José David Muñoz, Manolo Gol, Marta Buceta, Lalo González, Elisenda Gálvez, Juan Carlos Cebrián, Jaume Monés Feu, Jaume Vilà Fotos: Aurelio Poyato • Publicitat: Marta Raventós Maquetació: Mariano Martínez

Associació Catalana de la Premsa Comarcal
MEMBRE FUNDADOR

Dipòsit Legal B.48419-1977

Tallers gràfics: La Impremta
Frederic Soler, 81-83 • El Prat de Llobregat

PREMI TASIS-TORRENT 1996

Delta, el periòdic del Prat, no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats.
La línia del diari queda recollida en la pàgina editorial

EL TEMA

5 i 7 La grip aviària, vigilada de prop per les administracions

L'ENTREVISTA

8 Ma. Rosa Blanco, presidenta de la Junta Local de l'Associació contra el Càncer

LA POLÍTICA

15 Joan Boada defensa l'Estatut i aposta per un sí al referèndum

LA CRÒNICA DE LA CIUTAT

19 Primeres passes de les noves línies d'autobusos urbans

LA GENT D'EL PRAT

27 Jaume Puig, el guardià dels secrets de les masies pratenques

LA CULTURA

33 Entrevista a Rose Avalón, cantant i actriu

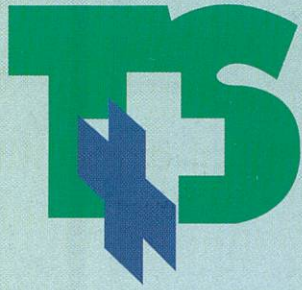

ELS ESPORTS

43 El CB Prat, colíder de la Lliga EBA

47 Els Vikings jugaran la fase d'ascens a primera

Assistencial Prat Trauma Salut

CENTRE MÈDIC I DE REHABILITACIÓ

Enric Morera, 20 • Telf. 93 478 05 05 • Fax. 93 478 09 88

08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

www.traumasalut.net • traumasalut@traumasalut.net

Especialitats

- Alergologia
- Cirurgia general i digestiva
- Cirurgia ortopèdica
- Cirurgia pediàtrica
- Cirurgia plàstica i reparadora
- Clínica del dolor
- Dermatologia
- Ginecologia
- Medicina general
- Oftalmologia
- Otorrinolaringologia
- Pediatria
- Podologia
- Psicologia clínica
- Psicologia infantil
- Radiologia / Ecografies
- Rehabilitació
- Reumatologia
- Traumatologia
- Urgències mèd.-quirurg.
- Urologia

Altres serveis

- Anàlisis
- Urgències
- Infermeria / ATS
- Densitometria

Col·laborem amb:

ADELAS, AEGON SALUD, AGRUPACIÓ MUTUA, AME, ARESA, ATLANTIDA, BOREAL, CAJA SALUD, CASER SALUD, CLINICUM, L'ALIANÇA, MEDIFIATC, MUTUA GRAL. DE CATALUNYA, ONCE, PREVIASA, ROBRESA, SEGUROS LATINA, SERSANET, VITAL SEGUROS, VITALICIO SEGUROS, WINTERTHUR SALUD...

Mútues laborals:

EGARA, FRATERNIDAD - MUPRES-PA, CYCLOPS, FREMAP, IBERMUTUAMUR, INTERCOMARCAL, UNIO MUSEBA IBESVICO, MADIN, FIMAC, MAZ, MIDAT MUTUA METALURGICA, MONTAÑESA, GREMIAT, MUPA, SABADELLENSE, UNION DE MUTUAS, UNIVERSAL, VALENCIANA, CESMA, MATT

Horari: Diari, de 8 a 21 h.

Telèfon d'urgències: 93 478 05 05

C. Penedès 117 (Cantonada
Av. Verge de Montserrat)
08820 • EL PRAT

*Clínica
Pediàtrica i Familiar*

Dr. Nevot - Dra. Casas

 93 370 12 53

- PEDIATRIA I ADOLESCÈNCIA
- ANÀLISIS CLÍNQUES
- AL·LÈRGIA I APARELL RESPIRATORI
- ENDOCRINOLOGIA INFANTIL
- PSICOLOGIA I LOGOPÈDIA
- HOMEOPATIA
- OTORRINOLARINGOLOGIA (O.R.L.)
- OFTALMOLOGIA
- TRAUMATOLOGIA I ORTOPÈDIA
- EXPLORACIONS: proves funcionals respiratòries, electrocardiogrames
- MEDICINA FAMILIAR
- CIRURGIA INFANTIL

ASSESSORIA CARNIAGO, S.L.

Des de 1987

ASSESSORAMENT INTEGRAL

Administratiu
Fiscal
Laboral
Contable
Jurídic

ASSEGURANCES
GENERALS
Automòbils
Motocicletes
Llar
Comerç
Salut

Carretera de la Marina 71 baixos
Tel. 93 370 62 68 Fax. 93 370 77 11

Les reserves naturals del delta, duana de la grip aviària

Les administracions apliquen un control exhaustiu per detectar aus mortes

JAVIER MARTÍNEZ / Les dades més recents de la Generalitat, corresponents al mes de febrer, assenyalen que cap mostra -de les prop de 2400 analitzades des de 2005- ha donat positiu en la detecció del virus de la grip aviària. Tot i així, el Departament de Medi Ambient ha establert un programa de vigilància a les zones de risc de Catalunya: els aiguamolls de l'Empordà i els deltes de l'Ebre i del Llobregat. El Prat és plenament inmers dins d'aquest últim, la vigilància del qual la duu a terme el Consorci per a la Protecció i Gestió dels Espais Naturals del Delta del Llobregat, amb seu a les Cases d'en Puig.

En Ferran López és ornitòleg i cada dos dies vigila amb molta cura els marges de les múltiples zones humides. "Quan una au aquàtica mor, queda surant i normalment la dinàmica de l'aigua l'acaba arrossegant fins a la vora", explica López mentre recorre amb els seus prismàtics les llacunes artificials de Cal Tet, al Prat. "Fins ara no hem vist res d'anormal, i això la Generalitat ho té molt controlat. Quan detectem una au morta truquem a Medi Ambient i en funció d'un qüestionari avaluen si el cas mereix ser analitzat", comenta l'expert en aus. Xavier Santaefemí, tècnic de preservació de la biodiversitat del consorci, resumeix de forma didàctica el qüestionari. "Les espècies considerades de més risc són les que pertanyen a la família dels ànecs o a la de les gavines. Després, si l'ocell mort es troba aïllat, el risc és baix, i augmenta si es troben grups de moltes aus mortes les unes a prop de les altres", explica el tècnic.

Si el resultat de l'anàlisi d'aquests factors es considera de risc, un tècnic de Medi Ambient es desplaça al moment per recollir les restes de l'animal i enviar les mostres al Centre de

No se li poden posar portes al mar, ni tampoc al cel, però l'època de migració d'aus ha començat i el programa de vigilància endegat per la Generalitat a les zones declarades de risc de grip aviària, com ara el delta del Llobregat, s'aplica amb intensitat i alhora amb calma. Els tècnics implicats en aquesta vigilància deixen clar que la mortandad d'aus salvatges és quelcom natural que pot venir donat per moltes altres causes que no tenen res a veure amb el mortífer virus H5N1.

L'ornitòleg Ferran López elabora regularment un cens d'aus a les reserves naturals del delta del Llobregat

Recerca de Sanitat Animal de la Universitat Autònoma de Barcelona, laboratori on s'analitza si hi ha presència del virus H5N1.

"De tota manera -exposa el tècnic- és normal trobar ocells morts: es moren de fam, de fred o per haver menjat aliments en mal estat". Santaefemí comenta que de vegades s'han vist grups de 40 ó 50 aus mortes i la causa ha estat el botulisme, una malaltia que es dona molt a l'estiu i que ve provocada per una bactèria tòxica que es desenvolupa en aigües contaminades i amb poc oxigen.

"Si em trobo un ocell mort..."

Les passejades per la natura comencen a ser més freqüents amb l'arribada de la primavera, i és probable trobar algun ocell mort al camp. Al respecte, Santaefemí recomana que es truqui a la Generalitat només si no ha signes evidents de la causa de la mort. "Ningú no s'ha d'alarmar si veu un ocell al mig d'una carretera; està clar que ha estat atropellat. Si ens trobem un periquito o un canari mort, tampoc hem d'espantar-nos, perquè no són espècies de risc. El protocol de Medi Ambient delimita molt bé quins poden ser els casos que mereixen ser estudiats", insisteix el tècnic. L'ornitòleg del consorci, per la seva banda, assegura: "Allà a la reserva estem tots ben tranquils. Et puc assegurar que els companys que anellen ocells cada dia, no tenen cap por".

Precissament la por, unida a la manca d'informació, ha estat un tret característic des que les notícies van començar a parlar de casos -mortal-, a més- en què el virus ha passat de les aus a les persones. Els

Algunes curiositats sobre la grip aviària

- Els virus poden sobreviure en els excrements durant 35 dies a baixa temperatura, mentre que a 37°C poden sobreviure fins a sis dies.
- Algunes espècies, com l'ànec domèstic, poden albergar el virus sense manifestar cap símptoma.
- Cada cop hi ha més mamífers sensibles al virus H5N1. L'any 2004, va haver-hi brots de malalties mortals en tigres i lleopards contagiats de forma natural i en gats domèstics infectats de forma experimental.

Font: INFOSAN

Continua a la pàgina 7 ▶

**MARMOLES
CUTILLAS**

MARBRES, PEDRES I GRANITS

**CUINES
BANYS
FAÇANES
ESCALES
PAVIMENTS
DECORACIÓ**

PENEDÈS, 66
POL. IND. FONDO D'EN PEIXO

TELÉFONO: 93 370 15 14 - FAX: 93 370 18 61
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

GRUP 3 ASSESSORS
Gabinet comptable, fiscal i laboral

✓ ADMINISTRACIÓ I GESTIÓ
DE PERSONAL
Nòmines i Assegurances Socials
Contractació
Selecció de Personal

✓ ÀREA MERCANTIL
Tramitació Constitució de Societat

✓ ORGANITZACIÓ I PLANIFICACIÓ
COMPTABLE
Comptabilitat de Societats
Confeció i Dipòsit Comptes Anuals

✓ GESTIÓ I LIQUIDACIÓ D'IMPOSTOS
Impost de Societats
Impost sobre la Renda i Patrimoni
IVA
Successions i Donacions
Transmissions Patrimonials

OFICINES AL CARRER CASTELLA, nº 9 • Telf. 93 379 85 66
El Prat de Llobregat (Barcelona)

**SERVICIO
OFICIAL**

TALLERES J.GARCÍA

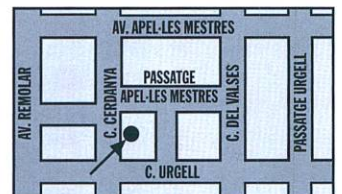
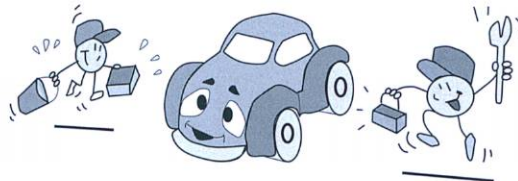
CITROËN

C. CATALUNYA, 59-61 • EL PRAT DE LLOBREGAT • TELF. 93 379 16 55 - 93 379 32 23

TOT AUTO PRAT

- ▶ Mecánica General de l'Automòbil
- ▶ Electricitat
- ▶ Revisió pre ITV
- ▶ Neteja Integral de l'Automòbil a mà
- ▶ Carroceria
- ▶ Interiors
- ▶ Motor
- ▶ Centre de Greixatge

Cerdanya, 89-91
El Prat de Llobregat
Telf. 93 370 08 11

• SERVEI INTEGRAL DE L'AUTOMÒBIL •

COOPERATIVA
INDUSTRIAL DE
TRANSPORTES
• EL PRAT •

Teléfonos
93 658 21 33 • 93 658 21 37
Fax
93 659 40 97

C. Andorra, 63-65 Viladecans
e-mail: transportespratsccl@telefonica.net

SEUPRAT

ALMACENAJE Y DISTRIBUCIÓN

Tel. / Fax.: 93 659 40 97
e-mail: seupratlogistic@telefonica.net

Nos hemos
trasladado a la nave
del Polígono
Can Calderón de
Viladecans

comentaris als mercats són habituals. Una venedora d'un hipermercat comenta que la gent ara prefereix comprar pollastres "de carn blanca en comptes "d'aquells de carn groga de tota la vida", perquè relacionen el color groguenc amb la carn en mal estat. De fet, la venda de pollastre ha sofert un cert descens, segons reconeix Manel Torres, propietari d'una granja de cria de galls potabla-va i president del Consell Regulador del Pollastre. Torres opina, però, que la gent "hauria d'estar ben tranquil·la, perquè amb les mesures sanitàries que s'han dut a terme el perill està controlat. Una prova és que alguns del consorci em compren pollastres habitualment", comenta rient. De fet,

Pollastre de la raça Prat exposat a la Fira Avícola de la ciutat

La fam, el fred o els aliments en mal estat són causa habitual de mortandat entre les aus salvatges

el virus H5N1 no sobreviu a temperatures superiors als 70 °C, que s'obtenen quan el pollastre es fregeix o es cou. La grip aviària es transmet bàsicament per contacte directe. Daniel Jiménez, president de l'Associació de Veterinaris Higienistes de Catalunya, afirma que el problema es troba en la manipulació. "Quan es mata una au i se li treuen les plomes, aquestes alliberen una petita pols que arriba fàcilment als nostres pulmons", explica. Si l'au sacrificada està infectada, sí que pot haver-hi risc. En qualsevol cas, la Xarxa Internacional d'Autoritats en matèria d'Inocuitat dels Aliments (INFOSAN) recomana que els sacrificis d'aus es facin amb els equips de protecció i aïllament adients.

Pel que fa als símptomes, les aus de corral infectades pateixen un descens marcat de la producció d'ous, poden presentar edemes facials amb crestes i barbetes de color blavenc i diarrrees verdoses.

GRAN DIVERSITAT. A les reserves del delta del Llobregat hi arriben a conviure unes 360 espècies d'ocells, dos terços de les quals són aus migratòries. Entre finals de març i mitjans de maig volen cap a Europa fugint de la calor africana i troben en els deltes catalans zones ideals per aniuar, viure-hi uns dies o bé passar tota la temporada.

Webs d'interès sobre la grip aviària

- www.gencat.net

Pàgina de la Generalitat. Mitjançant el cercador intern es poden consultar i descarregar tots els protocols i normatives referents a la grip aviària.

- www.gripeaviar.es

Pàgina oficial del Govern amb informació general sobre la grip aviària

- www.infosan.com

Xarxa Internacional d'Autoritats en matèria d'Inocuitat dels Aliments

- www.aesa.es

Agencia Española de Sanidad Alimentaria

Responsabilitat dels ramaders

"Els controls veterinaris i les mesures de seguretat ens fan sentir tranquils, però després hi pot haver la irresponsabilitat de qui té un petit corral i té els galls a l'aire lliure", opina Torres. I és que la normativa prohibeix expressament la cria d'aus de corral a l'aire lliure. Fins i tot obliga a que la captació d'aigua per a les bèsties es faci de forma tancada. "Res de beure aigua d'un recipient a l'aire lliure, perquè pot passar una au migratòria contagiada, pot beure en el mateix lloc i contaminar l'au domèstica", adverteix Jiménez. El veterinari explica que el virus de la grip aviària és molt ràpid quan s'esten, i pot matar gairebé to-

El Departament de Medi Ambient ha establert un programa de vigilància a les zones de risc

tes les aus d'una granja en pocs dies. Aquest fatidic cas també està previst. Tot i que Torres reconeix que "seria realment una mala sort per al ramader", l'aparició d'un sol cas en una granja n'implicaria el sacrifici immediat de totes les aus. "[Al Departament de Ramaderia] tenen fins i tot uns vehicles de 'sacrifici ràpid'; venen i en unes hores acaben amb tot el corral", explica el criador.

Espanya és el segon país amb més producció de pollastre d'Europa. Catalunya concentra el 30% de la producció nacional. Aquesta importància del pollastre ha fet que siguin els propis ramaders qui autoregulin la producció per tal d'evitar baixades als preus. El consell regulador presidit per Torres es reuneix cada setmana per analitzar les vendes i altres circumstàncies. Jiménez, que coordina un equip de veterinaris del Departament de Salut, explica que la limitació de la producció per part dels ramaders ha fet que els sacrificis als escorxadors hagin baixat un 30%. ■

Entrevista a Ma. Rosa Blanco, presidenta de la Junta Local de l'Associació contra el Càncer

“Els malalts de càncer no s’han d’amagar: han de poder parlar-ne, perquè no és un pecat”

NEUS MACÍAS / Fa vint-i-cinc anys que li van diagnosticar un càncer de mama. Per curar-lo, va haver-se de sotmetre a una mastectomia, però el seu bon ànim no va decaure. Un metge li va aconsellar explicar a altres malalts la seva experiència, i des de llavors li agrada presentar-se com un “testimoni de vida”. Ma. Rosa Blanco és des de fa vint-i-dos anys presidenta de la Junta Local de l'Associació Espanyola Contra el Càncer, una entitat que acaba de ser guardonada amb el premi “Amic d'El Prat 2005”. “Ens ha fet molta il·lusió”, reconeix. I encara tenen en cartera molts projectes. Entre ells, la Cursa per la Vida, que preparen per al proper mes d'abril.

—No devia ser fàcil parlar sobre el seu càncer amb altres malaltes. No corria el perill de reviure de nou tota aquesta experiència tan dura?

—M'ho van proposar des de l'Hospital de Catalunya: havia de visitar dones que passaven per això mateix, una mastectomia, que és l'extirpació total del pit. Jo havia superat molt bé l'operació, estava animada i tenia molta energia. El meu metge m'ho va recomanar, perquè deia que m'hi aniria fantàsticament. Evidentment, em van fer una prova abans, perquè hi ha molta gent que es veu perjudicada psicològicament. Altres voluntàries no serveixen, perquè no es tracta d'explicar el teu cas. El que volen les malaltes és desfogar-se, parlar, explicar les seves pors, les seves angúnies. Els espanta la mort, és clar, però també els preocupa que la seva vida ja no sigui com abans, si això serà un trauma per a la seva parella...Hi ha moltes preguntes que no tenen resposta. Tu el que has de fer és escoltar les malaltes, elles han de saber que hi ha algú que les pot entendre. Parlo de malaltes perquè jo tinc contacte amb do-

Ma. Rosa Blanco va patir un càncer de mama, i és presidenta de l'entitat des de fa 22 anys

La Junta Local de l'Associació Espanyola Contra el Càncer acaba de ser guardonada amb el premi “Amic d'El Prat 2005”

nes que passen pel que jo vaig passar.

—Però aquest voluntariat és només una part de la tasca que fa l'associació. També ajuden econòmicament els malalts sense recursos, oi?

—Sí. Moltes d'aquestes persones arriben a través de l'Ajuntament d'El Prat, que els adrecen cap a l'associació. Aquí oferim ajuts econòmics a aquells malalts que no estan en una bona situació, o que han de deixar la feina durant uns mesos per operar-se i no tenen altres ingressos i paguen hipoteques... Donem aquest servei durant tres mesos, i després un assistent social de l'ajuntament revisa els casos, i es pot prorrogar per altres tres mesos. Però fem més coses. Per exemple, subvencionem la meitat del preu de les perruques per a aquells malalts que han de fer-se quimioteràpia i perden els cabells. Les pròtesis capil·lars no són barates. També oferim assessorament psicològic

als familiars dels malalts, a través d'un programa de col·laboració amb l'hospital Duran i Reynals. És molt important que el malalt pugui parlar amb confiança del que li angoixa, però també ho ha de poder fer la seva família. De vegades, aquests no ploreu davant el malalt per no preocupar-lo, i amaguen els seus sentiments per no fer mal.

—És que el càncer sempre ha estat una malaltia oculta, la gent no en parlava, o es referia a ell com “el mal lleig”. Continua aquest tabú?

—D'alguna manera, sí. I tant la societat com els malalts han de prendre consciència que patir un càncer no és un pecat, ni una deshonra. Coneixem casos de persones que pateixen aquesta malaltia i no ens ho expliquen. No volen que no ho sàpiga ningú, ho oculten als amics, es parla en veu baixa. I això fa que no demanin ajuda. Doncs bé, és al contrari: si t'expresses, i expliques a algú què et fa por, després et sentiràs molt millor. A més, també es pot curar!

—En els últims anys s'han conegut casos de gent famosa que

«És molt important que el malalt pugui parlar amb confiança del que li angoixa, però també ho ha de poder fer la seva família»

ha manifestat públicament que pateixen càncer. Joan Manuel Serrat, Rocío Dúrcal, Rocío Jurado...Aquesta mena de “sortida de l'armari”, ajuda la societat a entendre millor la malaltia?

—És positiu, però els ciuta-

dans han de saber que per tractar aquesta malaltia no cal marxar a Houston. A Espanya tenim els millors especialistes. De fet, conec una família que volien tractar-se allà, i van enviar tota la documentació per revisar el seu cas. Des de Houston van respondre que ells haguessin fet exactament el mateix diagnòstic, i que el tractament que s'estava aplicant era l'idoni.

—Ara col·laboren amb l'hospital Sant Joan de Deu, i de fet, els beneficis que recaptin a aquesta Cursa per la Vida estaran destinats a aquesta institució. De

«Si t'expresses, i expliques a algú què et fa por, després et sentiràs molt millor. A més, també es pot curar!»

quina manera es gasten els diners?

—Ens feia molta il·lusió que els cèntims que aconseguíssim anessin a aquest hospital, perquè hi tenim molta relació, està a prop d'El Prat. D'aquesta forma, fa tres anys ens vam reunir amb el seu gerent, i vam acordar que la Junta Local d'El Prat col·laboraria per tal de millorar la qualitat de vida dels nens malalts. Així, primer vam comprar unes màquines especials per ajudar als trasplantaments de medul·la òssia. Després, sis llits especials per als nens que fan la quimioteràpia. I ara ens han passat una llista del material que necessiten, i nosaltres, amb els diners de la Cursa, veurem fins on podem arribar. Però està molt bé que la gent que col·labora amb nosaltres econòmicament pugui comprar on van els diners. ■

Escultures per dialogar sobre el càncer

L'escultora Roser Lanaspà porta al Duran i Reynals el seu cant a la lluita contra el càncer

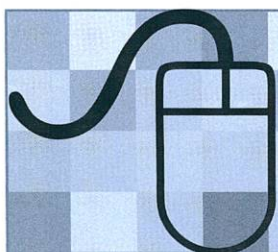
N. M. / L'Associació contra el Càncer d'El Prat organitza el proper 25 d'abril una taula rodona, on participarà el director de l'Institut Català d'Oncologia, el doctor Josep Ma. Borràs, i l'escultora catalana afincada a Suïssa Roser Lanaspà. Aquesta artista exposarà les seves obres a l'Institut Català d'Oncologia (Hospital Duran i Reynals) del dia 20 d'abril al 31 d'agost. Lanaspà, que es va formar a l'escola d'art Massana, va ser diagnosticada de càncer de mama l'any 1994, i a partir d'aquell moment va iniciar una obra escultòrica que reflecteix els diferents estats d'ànims que va travessar durant la malaltia i que tracta de trencar els tabús existents al voltant del càncer. Les seves escultures,

realitzades en bronze, tracten d' "establir un diàleg amb el món" per poder-se expressar i "comprendre sentiments, com l'amor, l'amistat, la família, el dolor, la força, la malaltia, l'esperança i l'afecte sense necessitat de paraules". El seu art figuratiu és testimoni del domini de la matèria i de la fantasia creativa, inspirada en la vida mateixa. Utilitza un llenguatge escultòric que implica un profund missatge i una gran força vital.

L'exposició que s'inaugura el 20 d'abril també és un homenatge a la seva família, que va representar un suport fonamental en els moments més durs de la malaltia. Lanaspà assegura que volia compartir amb altres dones la importància de comptar amb els éssers més estimats i "obrir-se a l'amor i

als sentiments". Basant-se en aquesta idea va crear un grup escultòric format per cinc obres que porten per títol "Mitfühlen" (Compartir Sentiments). Entre aquestes creacions hi ha l'escultura "Força" (Kraft) o "Dignitat de la dona" (Würde der Frau). L'art es va convertir en aquells moments en una forma d'expressió d'allò que l'angoixava.

Des de 1990, Roser Lanaspà ha mostrat les seves escultures en diverses exposicions arreu d'Europa. També ha realitzat treballs d'encàrrec per ser exposats en llocs públics, com ara places municipals, centres sanitaris o esglésies. A Aesch, la població suïssa on viu, una font creada per ella presideix la plaça principal. ■

Envian's bústies, suggerències o textos

periodicdelta@yahoo.es

F.I.C. FERNANDEZ J.L. S.L.

- INSTALACIONES FRIGORÍFICAS
- MAQUINARIA DE HOSTELERÍA
- SERVICIO TÉCNICO
- VENTA DE REPUESTOS PARA HOSTELERÍA
- FABRICACIÓN PROPIA EN ACERO INOXIDABLE

PRESUPUESTOS, PROYECTOS Y OFERTAS

EXPOSICIÓN Y VENTAS: AVENIDA REMOLAR, 91-93
EL PRAT DE LLOBREGAT • TELF. 93 370 23 63

Junta Local de El Prat de Llobregat

LA NOSTRA MISSIÓ és oferir suport informatiu i emocional a les persones afectades per la malaltia oncològica i als seus familiars per tal de millorar la qualitat de vida i facilitar la seva adaptació i benestar.

SERVEIS QUE OFERIM:

- Informació, orientació i assessorament sobre necessitats i recursos relacionats amb la malaltia.
- Suport emocional i orientació psicològica a pacients i/o als seus familiars a partir de l'atenció personalitzada.
- Suport i assessorament per a la preparació de la intervenció quirúrgica i dels tractaments oncològics.
- Ajuts econòmics per a diversos conceptes relacionats amb la malaltia.

SI NECESSITEU EL NOSTRE AJUT, ens trobareu a:
C / Joan Maragall 15, local 2. EL Prat de Llobregat
Telèfon de contacte: 93 370 91 39
e-mail: aeccprat@hotmail.com

CENTRE MÈDIC

El millor servei mèdic al seu costat

Telèfon: 93 479 16 90

Horari de visites concertades i d'urgències de 8 a 20 hores.

- **Especialitats:** Medicina General, Traumatologia, Ginecologia, Pediatria, Dermatologia,fins a 20 especialitats.
- **Serveis:** Anàlisis clínics, Fisioteràpia, Radiologia, ecografies i mamografies

Concertat amb mútues asseguradores i laborals

C. Ignasi Iglesias, 81-83 • El Prat de Llobregat

Són molts els avis que ens han preguntat pels horts municipals. Bé com totes les coses de l'Ajuntament, una cosa és dir-ho i l'altre és fer-ho. Per tant tots aquells avis de més de seixanta cinc anys s'hi poden posar fulles, perquè les coses van per llarg. Això dels horts només arribarà als iaies joves, perquè primer s'ha de fer el projecte, s'han de comprar les travesses de tren, s'ha de rebaixar el camp i s'hi han de justificar moltes despeses abans de poder entrar amb el càvec. Millor no pensar-hi!

Un tècnic de confiança, de los que llamamos fontaneros, se nos ha quejado por el sentido despectivo del adjetivo

con el que -según él- describimos su función. Nos ha informado por teléfono de que él es un profesional del urbanismo con mucha experiencia. Contratado para mejorar la ciudad y que no ha pasado ninguna oposición porque cuenta con la confianza del alcalde Tejedor. Disculpe el mencionado técnico, pero en todos los ayuntamientos a los técnicos elegidos dedocráticamente se les llama fontaneros. ¿O prefiere que le llamemos cocinero?

Atenció, només falten dotze mesos per a les eleccions municipals. Ja sabeu que l'alcalde ha començat la campanya, explicant que som una ciutat afortunada perquè tindrem una estació intermodal. Bé, això seria formidable si no fos perquè per la estació i altres urbanitzacions es tindran que enderrocar moltes vivendes. Que preguntin als vilatans del Prat Nord. El Prat, el seu lloc al món?

Parecía que la salida a la Ronda de Llevant por la Avenida Montserrat era una obra urgente. Pero no, han trabajado una semana y parece que se han cansado. Todo sigue como estaba. Igual falta una póliza de dos euros en el expediente y el mismo ayuntamiento ha paralizado las obras. Mientras tanto el caos circulatorio de salida por la Rambla no cesa y los arquitectos municipales se entretienen proyectando el Prat Nord. Si quieren hacer una película de dibujos animados para enseñar como quedará, les recomendamos al maestro del dibujo animado: Àngel García. Un profesional de los pies a la cabeza.

El teniente de alcalde de Proyectos y Obras Municipales, el socialista José Manuel García, manifiesta en el boletín municipal que ya han comenzado las obras en el aparcamiento de la avenida Virgen de Montserrat. Suponemos que al edil no le informan adecuadamente o no pasea por la citada avenida: nosotros no hemos visto obras por ninguna parte. El que hayan realizado las correspondientes catas no significa el comienzo de la construcción de los

aparcamientos con caducidad de la propiedad. También realizaron catas para el metro y ya ven, lo largan a Sant Boi. ¡Lo que nos queda por ver!

Por lo visto ninguna autoridad municipal viaja a Barcelona en autobús. A las ocho de la mañana los vehículos van tan llenos que no pueden subir los ciudadanos que aguardan en las paradas. El caos en la estación de ferrocarril ha derivado en que muchos pratenses opten por el autobús, y éstos no han aumentado sus unidades ni su frecuencia de paso. Sería bueno, ya que la autoridad preconiza que pagemos el impuesto del transporte metropolitano, que exigiera a la compañía más autobuses, teniendo, como tenemos, al alcalde en el Área Metropolitana, a no ser

que El Prat forme parte de otro ente operativo-administrativo. ¿Será?

Noticia de última hora. L'Ajuntament de El Prat ha estat convidat a formar part del consorci que gestionarà l'aeroport. Ja s'està preparant un determinat tinent d'alcalde per traslladar el seu despatx a les instal·lacions aeroportuàries. Al menys quan ens perdin les maletes, ja sabrem a qui reclamar-les. Perquè -vista l'experiència- quina altra feina li podrien donar?

LA TIRA

El no d'ERC i del PP a la política dels possibles i del consens

Si em demanessin que resumís el que ens ha mostrat la política catalana i espanyola en els darrers mesos, podria encabir-la en dos grans eixos: la reforma de l'Estatut de Catalunya i les ganes frenètiques de la cúpula del PP per tornar a ocupar el poder. Tot va començar amb les correddisses pels passadissos del Parlament de Catalunya per tal de consensuar un text estatutari que, finalment, va acabar amb la ja famosa encaixada de mans entre Maragall i Mas. En aquesta cursa el senyor Piqué va estar assegut a la banquetta complint les ordres dels seus jefes de partit i fent el paper del cavaller de la triste figura, quan de ben segur li hagués agradat participar-hi. Mentrestant, a l'entorn mediàtic, el Partit Popular va armar la de San Quintin, espantant a la gent com si arribés la fi del món, falàcies, anuncis radiofònics contra Catalunya, boicot als productes catalans i una tirallonga d'estupideses que escalfaven l'ambient. I tot, amb l'únic objectiu d'erosionar al Govern socialista.

La proposta d'Estatut presentada a les Corts Espanyoles tenia intencionadament un llistó ben alt, sabent que després vindrien les rebaixes. Tots els partits catalans (a excepció del PPC) hi estaven d'acord. Ara, però, i per rabieta de nen petit, ERC ha decidit enrocar-se en les seves posicions fins al punt d'insinuar que demanarà un NO en el referèndum d'aprovació del reformat Estatut i posant en perill el tripartit. Una posició irresponsable vist que les seves pretensions, de moment, són fora de ser acceptades. Jo sempre he cregut que un bon polític és aquell que gestiona els possibles i que quan el temps s'acaba arriba a acords consensuats i possibles.

També és irresponsable el PP. Per regla general qualsevol canvi provoca temors, i l'Estatut és un exemple. És natural. El que no és normal en política és que el principal partit de l'oposició d'Espanya capitalitzi aquest temor des d'un estil cavernari, atemorint a la gent amb fantasmes apocalíptics. I, això, és fer un mal ús de la política.

MÀXIM PUJADÉ

Accidentes evitables

El pasado día 30 de noviembre fui testigo de un luctuoso suceso que acabó con la vida de un usuario de la piscina. Felicito a los dos socorristas y a la fisioterapeuta de aqua-salus, que se esforzaron intentando recuperarlo con los escasos medios de que disponían, aunque lamentablemente no fue posible. Es probable que, aún disponiendo de los mejores útiles de recuperación, el trágico final hubiese sido el mismo; siempre me quedará la duda.

Puesto en contacto con el responsable de deportes del ayuntamiento, me informó de que el trágico final fue inevitable.

¿El silencio de los corderos?

¡No! Me niego a aceptar, como inevitable, lo ¿inevitable?. Las cabezas pensantes están obligadas a buscar soluciones, su deuda con los electores es buscar la forma de evitar que se repitan, una vez tras otra, lamentables situaciones. ¿Cuál puede ser el coste mensual de una persona cualificada y con los medios necesarios para socorrer a un infarto, una bajada de azúcar, etc.? ¿50 céntimos? Yo lo pagaría con gusto si además esa persona cualificada hiciera un seguimiento periódico de todos los usuarios de las instalaciones deportivas, con especial incidencia en las personas de riesgo.

Antonio Moreno Navarro

Aguas menores

Sería feliz, si pudiera encontrar la fórmula mágica de evitar ciertos actos incívicos: aunque esté sancionado aliviar la vejiga en la calle es fácil comprobar que no todo el mundo respeta esta norma, y como la mayoría de las veces es con nocturnidad, es difícil pillarlos in fraganti.

También sucede que algunos de los que sacan el perro a pasear lo hacen despreocupadamente, no importándoles donde «desaguan» con el consiguiente deterioro de puertas (aunque sean galvanizadas), fachadas, ruedas de los coches, farolas... Es grave que se acepte como algo normal e inevitable, pero puede tener consecuencias mucho más graves; de la posible discusión pasar a la agresión, sólo hace falta tener un mal día.

No hace mucho, un lindo perro pretendía orinar en mi portal. No pude evitar un fuerte grito, asusté al perro y creo que al dueño también pues se fue refunfuñando. En otra ocasión un joven se dirigía claramente hacia un rincón de la entrada del parking del supermercado y le grité: «¡Qué es eso de mear ahí!!». Funcionó y se fue echando culebrillas por la boca.

Recientemente, un anciano paseando un perrito, al acercarme a mi coche, pude ver al animalito terminando de orinar en la rueda, respetuosamente le reprimí el hecho y me contestó que no había sido su perro, le mostre el líquido amarillo todavía resbalando por la rueda. Lamento la grosería que le solté pero es que me indignó que

justificara la necesidad del perrito. En una localidad del Maresme, una parte de la población se escandalizó alegando perder la intimidad cuando el consistorio propuso instalar cámaras en las calles para controlar los actos incívicos y por seguridad ciudadana. Yo prefiero perder la intimidad en la calle, a cambio de seguridad y tener las calles más limpias.

A. y D. Salvatierra

En recuerdo de Tamara y «Repre»

El destino cruel ha querido que el pasado 23 de febrero, en la República de Senegal, en África, perdiéramos a dos amigos inolvidables, Tamara y «Repre». Dos personas que representaban a una juventud pratense alegre y humanitaria, una juventud con mucho empuje. Entre todos hemos de conseguir que su sacrificio no sea en vano, y tenemos que recordarlos y seguir la línea alegre, culta y sincera que ellos marcaron. Así su espíritu siempre estará vivo en nosotros.

Toni Gayán

Nota Pública de DEPANA

Les entitats ecologistes demanen una valoració ambiental formal dels plans de sepultació de la llera per instal·lar-hi un estació ferroviària per poder plantejar solucions alternatives i compensacions reals a la dessecació de 70 Ha de zona humida al Terme municipal de Barcelona i El Prat de Llobregat.

Volem manifestar al respecte, que: L'obra de desviament del riu Llobregat fou endegada per l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA), i finançada pel Ministeri de Medi Ambient. Una sentència del Tribunal Suprem va anul·lar el projecte en qüestió per defecte de forma. Aquesta anul·lació va implicar la il·legalització del propi projecte i també de tota la tramitació, Declaració d'Impacte Ambiental (DIA) inclosa. En aquest tram final del riu s'ha desenvolupat el tràmit administratiu d'afitament (delimitació) del Domini Públic Hidràulic (DPH), però el demani (Domini de titularitat pública) no ha estat tècnicament desafectat. Per tant, la zona de DPH que pretenen reblir, és a tots els efectes legals, el riu Llobregat.

Des de fa un any i mig que es van aturar les obres, l'antiga llera ha esdevingut en una nova llacuna, que reuneix totes les característiques d'una zona humida.

L'Administració, de facto, així ho reconeix:

Primer, amb el canvi d'actors, en traspassar l'actuació de l'obra de l'ACA, al Port de Barcelona, i considerar-ho com una obra annexada a la nova estació ferroviària.

Segon, al proposar una actuació per minimitzar l'impacte ambiental, que en cap moment s'havia contemplat en el projecte originari de desviament, com és l'episodi de captura i extracció de la fauna de la llacuna.

Tercer, mitjançant l'establiment d'unes compensacions mediambientals per la desaparició dels hàbitats, com és la conservació

Totes les cartes adreçades a la 'Bústia' del periòdic "Delta" –encara que es publiquin amb inicials– han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat. Atxi mateix, cal que siguin escrites a doble espai i que no superin les vint-i-cinc línies d'extensió. "Delta" es reserva el dret a escurçar-les. En cap cas es mantindrà correspondència sobre les cartes adreçades i no publicades ni s'atendran trucades telefòniques. Es poden enviar per correu, per fax o a l'adreça electrònica del periòdic "Delta": periodicdelta@yahoo.es

Carta del director

Ja tenim transport urbà

Segurament els ciutadans hauran rebut amb satisfacció la inauguració de la línia urbana d'autobusos que uneix regularment diferents punts del municipi. Era una aspiració llargament esperada i reivindicada per diversos col·lectius que trobaven a faltar un mitjà públic de transport que facilités la comunicació entre diferents zones de la ciutat.

Però ja s'han produït les primeres queixes relacionades amb el recorregut d'aquests vehicles degut a que no n'hi ha cap que tingui una parada als Centres d'Assistència Primària de la població, on hi van persones grans amb dificultats de mobilitat; o perquè no arriba al Barri de la Barceloneta –l'etern oblidat- o per no disposar de parades a l'Avinguda Verge de Montserrat, on s'hi ha de anar –diuen- per a fer gestions amb els bancs: allà hi son tots.

Es clar que mai plou a gust de tothom. Cadascú té les seves necessitats i una particular visió de les coses, però penso que en un projecte d'aquesta naturalesa, que el que pretén es servir l'interès general de la població, l'administració local tindria que haver fet més esforços per a consensuar amb les diverses entitats i associacions que aglutinen el teixit social de la ciutat, els traçats, freqüències de pas, parades, horaris de servei... I després posar en pràctica el que s'hagués acordat.

En aquest cas, l'Ajuntament no va convocar cap reunió ciutadana per tractar el tema. L'única referència pública la van fer dues funcionàries en una reunió del "Pla Delta".

Seria bó que el temps i els diners dedicats a fer trobades d'aquest estil aportessin un mínim d'acords que ens ajudessin a tots plegats a estar més tranquils, a tenir una ciutat amb més qualitat de vida.

Josep Maria Canalías
Director de DELTA

de part del bosc de ribera i la recreació d'una petita zona humida al costat d'aquest bosquet. Totes aquestes actuacions s'aproximen al que podríem considerar, com a una Declaració d'Impacte Ambiental de l'eliminació de la llacuna. No obstant, fins ara, les DIAs anaven precedides d'un projecte executiu, un estudi pròpiament d'impacte ambiental, una exposició pública, a la qual es podien presentar al·legacions, i que es publicava als diaris oficials un cop emesa la DIA.

En resum, sembla ser que algú dins l'Administració (especialment l'ambiental) ha cregut que tota aquesta tramitació és una pèrdua de temps. En definitiva, les entitats signants, exigim que es compleixi la Llei. Ha d'elaborar-se un estudi d'impacte ambiental del projecte d'estació, que contempli les alternatives que hi ha per poder-la reubicar. Si no hi ha més remei i el lloc triat afecta l'actual llacuna de l'antic riu, s'estableixin mesures per a la reducció dels

impactes sobre els hàbitats naturals i la fauna, a la vegada que es determinen les possibles compensacions ambientals per les afectacions que no siguin evitables. Ha de procedir-se a la tramitació pública amb la pertinent oportunitat a presentar al·legacions, i en darrer lloc, ha de publicar-se una Declaració d'Impacte Ambiental. Únicament demanem que es compleixin els aspectes més bàsics legislatius, com fins ara s'havia fet, i tal com resulta preceptiu.

El problema de terminis que esgrimeix l'Autoritat Portuària, no pot justificar l'incompliment de la legislació. Les presses no són mai bones conselleres en obres de gran transcendència com aquestes que impliquen la dessecació de 70 Ha de zona humida del Delta. Per una altra part, pot començar-se construint alguna altra de les estacions previstes al Pla Director del Port de Barcelona (PDPB) als terrenys guanyats al mar i que no presenten problemàtiques mediambientals significatives.

DEPANA • SEO/BIRLIFE

Amb l'aigua al coll

Canvi de paisatge

Fa pocs dies han fet una poda dràstica als arbres de la plaça on visc. La sensació de nuesa és total. Seguint les tècniques d'ara, els han podat deixant les branques llargues. Abans tallaven també les branques gairebé arran del tronc i semblaven talment monyons d'uns braços amputats. Després, al rebrotar, els arbres tenien un aspecte arrodonit. Ara, en canvi, els van sortint branquetes i fullam al llarg de les branques. M'agrada més el resultat de la poda actual, encara que, mentrestant torna el verd, la plaça ha perdut gràcia. Els tons que hi dominen passen del gris al marró indefinit.

Malgrat aquesta percepció negativa que proporciona la manca de verd, és ara quan es pot observar bé la vida de la plaça. El quiosc dels diaris amb la seva coberta-cúpula a dues aigües; la façana groga del forn amb el seu rètol que ja no tornarà a obrir mai perquè l'enderrocaran per fer pisos; el bar que té amb un toldo ben brut; els tres pisos que hi han aixecat al costat, amb les pancartes d'oferta, on abans hi havia una caseta d'una planta; l'oficina de la caixa d'estalvis, amb l'entrada accessible i el caixer fet pols; el carrer que puja cap amunt, ple de cotxes i de tolls, perquè tot sovint hi ha fuites d'aigua en aquella zona; el bar que només obre al barri els diumenges al matí per vermuts i la resta de la setmana ho té concertat sempre; la casa marró amb finestres, balcons i sense ascensor; la casa modernista amb finestres, tribuna i sense ascensor; l'altre carrer que és un altre pàrking a cel obert; les naus industrials de maons que semblen sense ocupar i que qualsevol dia enderrocaran, un altre carrer aquest peatonal i la casa que estan edificant en angle amb la que visc, que és una casa de quatre pisos, dos per replà. Al costat, una casa de planta baixa i pis, amb terrat agradable, una mica enclotada per totes les que l'envolten.

Al mig de la plaça, una espècie d'amfiteatre, amb escales i barana metàl·lica, envoltat de bancs. No he vist mai que ningú fes cap espectacle aquí. En canvi, l'estiu passat una família va muntar la seva festa; va ser al mes d'agost. Els arbres ja estaven esponerosos i donaven ombra i bellesa. I és aquesta bellesa verda la que emmascara la lletjor del conjunt, el fet que cada casa, nova o vella vagi al seu aire i que la plaça no sigui ni de poble ni de disseny. Aquests arbres són imprescindibles. Espero que l'Ajuntament s'adoni que la seva conservació és la millor acció que pot fer pel benestar dels que hi vivim. Amb ells en tenim prou.

MANOLITA SANZ

El Prat Nord

Durant aquests darrers anys hem vist com el nostre terme municipal es posava a disposició del interessos i les necessitats de la gran Barcelona i de Catalunya.

Més de dues terceres parts del nostre territori s'han dedicat a grans equipaments de caràcter supramunicipal com han estat el desviament del riu, l'ampliació del port, la construcció de la tercera pista i la depuradora, la recent aprovació de la dessaladora i el pas del TGV. En contrast la nostra ciutat no ha obtingut, en cap cas, cap millora substancial dels seus serveis ni cap compensació, com s'estan oferint actualment a municipis que acceptin determinats equipaments.

Ara, però ens trobem en un moment fonamental per definir la que possiblement serà la darrera ampliació de l'espai residencial de la nostra ciutat. Ens toca definir com volem que sigui aquesta ampliació i de la decisió que es prengui, se'n derivaran les relacions humanes i la qualitat de vida de la nostra ciutat en un futur immediat. L'ampliació residencial hauria de respectar tres principis bàsics: Continuitat urbanística, respecte a les estructures urbanes en defensa de la identitat i equilibri social.

El nucli urbà que va quedar aïllat i aturat en construir la xarxa ferroviària té ara la possibilitat d'integrar-se al nucli antic, aquesta es una oportunitat que cal aprofitar. Cal també tenir en compte que aquesta zona situada en el nucli antic ha de tenir un nivell de capacitat edificatòria i de preservació de l'estructura de carrers igual a la que té actualment. Cal lligar aquesta estructura amb la de l'altra part de la via aprofitant el soterrament de les vies del tren. L'afectació del c./ Major és un greu atemptat a la pròpia

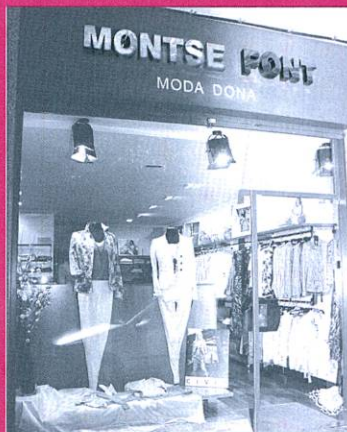
idiosincràsia urbanística local. Ja hem patit prou efectes despersonalitzadors. Un ajuntament democràtic i d'esquerres hauria de ser el primer interessat en defensar la pròpia identitat.

Les transformacions urbanístiques dels darrers anys han estat un atemptat a la personalitat urbanística del nostre nucli urbà tot arribant fins el moll de l'os - c/ Gaier, c/Ferran Puig, c/Santiago Rossinyol - Ara cal una actuació que preservi aquesta estructura urbana. En cas contrari seriem responsables d'una altra despersonalització de la ciutat. L'equilibri social és la base d'una societat moderna, culturalment inquieta i activa socialment i econòmica. El creixement desequilibrat, fort i intents en un breu espai de temps que va patir la nostra ciutat ha tingut una precària solució. Ara hem de dibuixar una configuració urbana que, sense fàcils demagògies contribueixi a consolidar-la i a un major equilibri social.

I finalment, no podem permetre que una barrera urbanística i humana que ha bloquejat la connectivitat del nucli urbà es traslladi un quants metres més enllà. Per evitar-ho possibilitats tècniques hi son, recursos n'hi ha i voluntat política n'hi hauria d'haver, especialment per part de les nostres autoritats municipals. Un bon exemple seria emular l'actitud del batlle de la nostra ciutat veïna que amb la seva tenacitat ha aconseguit soterrar la Gran via en el pas pel terme de l'Hospitalet. Les autoritats d'aquest país ens ho deuen.

D'aquesta manera podríem contribuir a allò que deia el poeta: fer una ciutat més rica, justa, desvetllada i feliç.

JOAN CAMPS I BOI • President d'ERC al Prat

Com sempre hi trobareu varietat de conjunts amb les últimes tendències

C. Jaume Casanovas, 188 • Local 3
Telèfon 93 478 14 18 • El Prat de Llobregat

**TEMA SISTEMAS
ABIERTOS S.L.**

C/ Víctor Casanovas, 15-17 (tda.1) • 08820 El Prat de Llobregat

Telf. 93 379 15 98 • 93 479 20 59 • Fax. 93 479 22 65

e-mail: infor@temasisa.com • web: http:// temasisa.com

- ✓ Ordenadores
- ✓ Impresoras
- ✓ Software
- ✓ Redes Locales
- ✓ Internet
- ✓ Consumibles
- ✓ Videoconsolas
- ✓ Juegos

L'equip de govern estudiarà el model de regulació dels locutoris

NEUS MACÍAS / El ple de l'ajuntament es va comprometre en la sessió plenària del passat 15 de març a "estudiar" quin és el model de regulació que necessiten els locutoris de la ciutat, tal i com havia demanat el Partit Popular en una moció que instava a redactar una ordenança municipal. Antonio Gallego va retirar el document, en aconseguir un compromís de l'equip de govern, que va fixar un termini de tres mesos per donar resposta a aquesta demanda. El text del Partit Popular assegurava que els locutoris

telefònics es concentren a determinades zones de la ciutat, "alguns carrers poden tenir dos o tres seguits", i el seu estat no és el que adequat "per oferir un bon servei", segons Gallego. El portaveu va denunciar que aquests establiments "no compleixen els horaris comercials", i va citar un seguit de municipis que ja han redactat ordenances reguladores en aquest sentit, com Badalona, Esplugues, Cornellà o Mollet. "Tot i que el seu nombre no és alarmant, cal preveure futures situacions que poden ser molestes per als ciu-

tadans", va manifestar el popular.

Tot i que a El Prat el tema dels locutoris "no és una preocupació ciutadana", Iniciativa va reconèixer que aquests establiments "voren la legalitat", i va instar Gallego a retirar la moció "ja que estem estudiant com regular aquesta situació, des d'Immigració s'està treballant en aquest sentit", va assegurar Rafael Duarte, portaveu d'ICV. Així, en un termini de tres mesos es determinarà quin és el model de regulació que cal. ■

Iniciativa comença una campanya per "prendre el pols" a la ciutat

N. MACÍAS / Iniciativa per Catalunya-Verds ha començat al mes de març una campanya que, sota el nom "A peu de carrer", pretén compartir experiències i conèixer l'opinió dels veïns sobre l'estat dels barris de la ciutat. D'aquesta forma, des del passat 6 de març, en què es van reunir amb els habitants del barri de La Granja al local de l'AVV, els ecosocialistes organitzaran diverses trobades que tindran aproximadament una periodicitat setmanal.

A aquestes reunions assisteix l'alcalde de la ciutat, Lluís Tejedor, que en primer lloc visita els equipaments de la zona. Ja al decurs de la trobada, fa una exposició sobre les transformacions d'El Prat i les diferents infraestructures que s'hi construeixen. També es centra en la situació concreta del barri i les possibles actuacions previstes a la zona. Per tal de completar aquesta informació, les trobades compten amb la presència de diversos regidors, com el d'Urbanisme, el de Mobilitat o el de Manteniment i Serveis. Per acabar l'acte, els representants d'ICV estableixen un debat amb els assistents a aquestes xerrades. D'aquesta forma, Iniciati-

L'alcalde, Lluís Tejedor, conversa amb unes dones al carrer.

va vol fer una "concreció de l'actuació municipal" i comptar amb la "complicitat dels veïns en els projectes de ciutat", segons fonts consultades. Rafael Duarte, president d'ICV, assegura que la campanya pretén "prendre el pols a l'opinió ciutadana i conèixer la seva visió de com evoluciona la ciutat, més enllà de les institucions municipals". L'ecosocialista afirma que el partit vol saber què pensen els pratencs de "l'acció de govern realitzada en aquests anys", i donar-los l'oportunitat de transmetre als polítics "de primera mà, quins són els seus grans i petits problemes", ja que,

segons Duarte, "de vegades l'acció municipal només es queda en els grans temes".

Al tancament d'aquesta edició, ja s'havien realitzat les assemblees a La Granja, la zona de Remolar-Avinguda Montserrat i Sant Jordi-Ribera Baixa. Queden pendents les reunions amb els veïns de Llevant-Carretera Marina (30 de març), Jardins de la Pau-carrer Lleida (4 d'abril), Barceloneta (20 d'abril), Avda. Montserrat (Casal de Cultura, 27 d'abril), Casc Antic i Sant Cosme, aquests últims sense data concreta en el moment de realitzar aquesta informació. ■

El PP critica "los abusos" de la socialista Ana Fernández

N. M. / Antonio Gallego, portaveu del PP de El Prat, denunció en el pleno "las actitudes y costumbres" de la concejala de Servicios Sociales, la socialista Ana Fernández. Según el popular, "hay cosas muy mejorables en la gestión de su cartera". Además, en palabras de Gallego, su partido ha recibido muchas quejas de vecinos, molestos porque la concejala "manosea todas las actividades que se realizan en Sant Cosme". De este modo, el popular asegura que algunas entidades "reciben amenazas en clave de subvenciones" por parte de la socialista, y ésta tiene intimidados a los trabajadores del Centre Cívic Delta del Llobregat. Gallego afirma que Fernández propicia "muchas situaciones abusivas", y citó una asociación de nueva creación que ha tenido que desmantelarse, ya que no quería ceder a las presiones de la socialista.

Ana Fernández no se encontraba en esa sesión plenaria, por lo que sus compañeros de partido pidieron que el debate fuese postergado. Además, increparon a Gallego por no dirigirse directamente a la socialista para expresar sus críticas. "Éste no es el foro adecuado". El alcalde, Lluís Tejedor, también instó a Gallego a postergar la discusión a otro pleno municipal en el que esté presente Ana Fernández.

Un centre lúdic al costat del camp de l'Espanyol

N. M. / El ple municipal va donar el seu vist-i-plau per tal que l'empresa Desarrolos Revolt del Llobregat, S.L. presenti llicència comercial per instal·lar un centre lúdic familiar a la Plana del Galet, que és com es denomina la zona on s'ubicarà el camp de futbol de l'Espanyol. Els terrenys que ocuparà el centre de lleure familiar estan qualificats com a zona mixta de centre comercial i esportiva recreativa.

Joan Boada defensa l'Estatut i aposta per un sí al referèndum

NEUS MACÍAS / Un Estatut "potent" i "ambiciós" que dona a Catalunya "les cotes més altes d'autogovern" que el país ha tingut fins ara. Així va definir Joan Boada, portaveu d'ICV-EUiA al Parlament de Catalunya, el document que aquestes setmanes es discuteix a Madrid. I ho va fer en una xerrada sota el títol "Nou Estatut, nous drets", organitzada per l'agrupació local el passat 14 de març, al Centre Cívic Jardins de la Pau, i que s'emmarca dins la campanya que du a terme aquesta formació per tal d'explicar a la ciutadania el contingut del text estatutari.

Boada va assegurar que l'Estatut es troba ja "a la recta final", i va avançar que abans de l'estiu, "al juny, aproximadament", es podrà celebrar el referèndum per tal de decidir la seva acceptació. El portaveu d'Iniciativa va explicar detalladament els diversos títols que formen el document. Entre ells, el preàmbul, on consta la definició de Catalunya com a "nació". "Sense cap ànim d'entrar en contradicció amb ningú, ni provocar enfrontaments: no vol dir que tinguem sobirania o ens definim com a Estat. Es tracta només de fer un exercici de realitat". També va parlar de la equiparació entre el català i el castellà, "que tindran igualtat de condicions". En aquest punt, Boada va criticar l'actitud d'alguns polítics del PP, "que utilitzen el nostre país per erosionar el PSOE".

Joan Boada, durant la seva intervenció.

Segons l'ecosocialista, el Capítol I, el de Drets i Deures, és on ICV-EUiA ha tingut una participació més directa. Un punt on es defineixen "drets socials, laborals, mediambientals i de ciutadania", i que serveix per "marcar les polítiques del govern en un futur: es tracta d'un element molt modern i important respecte a les necessitats dels ciutadans".

Més competències i diners per gestionar-les

El capítol de competències que assumeix el govern de la Generalitat és, segons Boada, "el que més ha molestat el poder central, perquè implica una retallada del seu pes polític".

Dins aquest punt s'han definit competències "exclusives, compartides i executives". Entre aquestes, la gestió de Rodalies i Regionals de RENFE, l'aspecte més social i integrador d'immigració –permisos de treball i acollida-, o la inspecció de Treball. Totes aquestes competències es podran assumir gràcies a un canvi en la forma de finançament, un dels aspectes més controvertits en la discussió sobre l'Estatut. Així, la Generalitat recaptarà tots els impostos –menys l'impost de societats-, i compartirà el 50% de l'IRPF, l'IVA i els impostos especials (58%). La solidaritat amb altres comunitats autònomes s'exercirà exclusivament en alguns terrenys.

Punt i apart va merèixer per part de Boada l'al·lusió al tema de la gestió de l'aeroport d'El Prat, que just aquells dies s'estava discutint a Madrid. L'ecosocialista va confessar que el PSOE s'estava "posant dur en aquest assumpte", en què l'opció més plausible semblava ser la creació d'un consorci, "però encara s'han de pactar les competències d'aquest consorci i quina serà la representació de cadascuna de les administracions".

Boada va apostar per un vot positiu al referèndum, "i hem de saber explicar per què hem d'anar a votar, i per què hem de votar SÍ: nosaltres ens sentim molt còmodes amb aquest Estatut". ■

Obra de teatre a la Casa de la Vila (II). Els personatges d'ICV, rodons, fan una evolució psicològica cap a la moderació i el bon sentit. No sé d'on surt, aquest talent verd. PSC, CiU i PP, personatges plans.

Felip-Neri Gordi, portaveu de CiU (*A l'equip de govern*): Vostès són malgastadors, no s'ho prenguin malament...

Rafael Duarte, portaveu d'ICV, dona un cop a la taula.

Gordi: Només han gastat una tercera part del que tenien previst. Potser hauríem de fer eleccions cada dos anys...

No estarà ICV planejant les "grans obres" en funció d'un hipotètic interès electoral?, es pregunta en les seves entranyes Neri. Tècnica del Nou Periodisme.

Duarte: Això depèn de les conjuntures. Em sembla una visió *sesgada*.

Conjuntures. A continuació es queixa l'alcalde de la "sabuda retòrica electoral", utilitzada "menys o més" en contra del seu equip de govern. És sorprenent com, ben sovint a la Casa de la Vila, una crítica de Gordi = dos crítiques d'ICV.

Antonio Gallego, portaveu del PP (*A la seva, explicant una de les mocions del seu grup*): Aquests locutoris estan concentrats en algunes zones de la ciutat...

Tejedor, Duarte i el portaveu del PSC, José García, la fan petar.

La contracrònica

Teatre II

Duarte: Hi ha comerciants que estan preocupats. Que els immigrants no paguen res és una llegenda urbana. No només no és veritat sinó que és mentida.

Després d'aquesta frase, més pròpia de Gertrude Stein *a rose is a rose is a rose*, Duarte demana a Gallego que retiri la moció per determinar en tres mesos el model de regulació d'aquestes activitats. L'hem vist, existeix, no és una *weapon of mass deception*, és el talent verd.

Gallego presenta una altra moció, símbol de la desitjada segona descentralització. També la desitja Aznar, i des de fa molt temps.

Gallego: Crec que estem tots d'acord amb la filosofia del text. (*El text de la moció fa referència explícita al pacte del Tinell*).

Tejedor (Irònic): És evident que estem d'acord amb el pacte del Tinell.

Gallego: Nosaltres no, ens han exclòs vergonyosament.

Neri: No l'he llegit, el pacte del Tinell. Però tinc nocions.

Excels. Un text amè, un catàleg farcit de

promeses incomplides. I després, una altra moció del PP de suport a les víctimes del terrorisme, que òbviament no es va aprovar:

Neri: No es pot resoldre el problema del terrorisme a Espanya sense el PP.

Duarte diu que hi està d'acord. M'agradaria saber què en pensen els seus companys de partit al Parlament.

García (PSC): És una moció trampa, manipulable. Intenta manipular la situació. El PP no pot fer-se el portaveu dels congressos de les associacions de víctimes. Ho fem [abstenir-se] perquè el PP no acaba de fer el joc net.

El que deïem, personatges plans. Passem als rodons, que són més interessants. Duarte, personatge de Pirandello, deixa l'estela d'Acebes i s'apunta a la maragallada:

Duarte: Si llenço aigua a una galleda des d'un balcó, mullaré a la gent, encara que no vulgui. Pel que veiem a la tele, semblaria que el PP vol fer algun tipus d'instrumentalització, entre cometes. Pot ser? No conec tan bé la psicologia de Gallego. Vist des de fora, sembla ser que sí. Però probablement aquesta no és la intenció.

Recordin: jo no he escrit aquesta obra de teatre. Són ells.

AGUS MORALES

Un joven denuncia haber recibido malos tratos en comisaría tras su detención

La Policía Local lo detuvo por conducir una minimoto por la vía pública

JAVIER MARTÍNEZ / Una denuncia por conducción de un vehículo ilegal, una multa y una pequeña bronca en casa. Éste habría sido el desarrollo normal de la historia de Ferran Andrade, un joven a quien la Policía Local dio el alto por conducir una minimoto por la vía pública y que fue detenido tras huir y negarse a entregar su documentación a los agentes. Sin embargo, dos meses después, la historia sigue en los juzgados, ante los que Ferran ha acudido para denunciar a cuatro agentes de la Policía Local por malos tratos en los calabozos momentos después de su detención.

El pasado 11 de enero, minutos antes del mediodía, los agentes dieron el alto a Ferran y a dos jóvenes más que conducían una minimoto por la calle Río Anoaia. Este vehículo —popularmente conocido como pocket bike (moto de bolsillo, en inglés literal)— es una réplica a escala de una moto de gran cilindrada. Puede alcanzar hasta los 70 km/h y sólo puede conducirse en recintos cerrados ajenos al tráfico de la vía pública. Según la información ofrecida por la policía, Ferran huyó en su minimoto y pudo ser detenido después de chocar contra un co-

al chocar contra un coche aparcado y uno de nuestros motoristas tuvo que frenar y acabó también en el suelo con tal de esquivarlo”. En la detención llegaron a intervenir dos mandos de la policía, a los que Carrasco atribuye sin dudar “una profesionalidad intachable”.

De la comisaría al hospital

Según Fernando, padre del detenido, el sargento J.R. explicó que el joven provocó a los agentes diciéndoles varias veces que tenían que “echar más coj(...)es en Sant Cosme, que aún hay mucha delincuencia”. Los padres creen que los agentes se pudieron sentir humillados y descargaron su rabia a golpes, ya en el calabozo. Carrasco asegura que “por las investigaciones que se han realizado, no se deduce que haya habido agresión alguna” y señala que las contusiones que presentó el chico en su momento se produjeron al caer de la minimoto.

Lo cierto es que las contusiones, fuese cual fuese su motivo, obligaron a los agentes a trasladar a Ferran al hospital de Bellvitge. Allí, el doctor Fernando Lozano confirmó la presencia de contusiones múltiples. Según el padre del joven, el mismo doctor le dijo que lo único que podía venir provocado por la caída de la moto era una raspadura que tenía en el brazo, y que el resto de golpes, repartidos por rostro, piernas, pecho y espalda, fueron resultado de golpes con violencia.

Miedo a represalias

Los padres pusieron el caso en conocimiento de los grupos políticos de la oposición. Estaban decididos a denunciarlo oficialmente, pero Mª Carmen explica que la opinión de un político local (del que no desvelaremos el nombre) los echó para atrás. Según la madre, este político les advirtió que era arriesgado seguir adelante con la denuncia, porque después podría haber represalias por parte de algunos agentes. “Mi hijo entrena con el equipo de fútbol, acaba bastante tarde y tengo miedo de que cuando vuelva a casa lo puedan parar y tomen algún tipo de represalia”. El padre dice que otras personas relacionadas con la política le aseguraron que si el asunto se quedaba tal y como estaba, la Policía Local intentaría rebajar al máximo la multa que se iba a imponer a su hijo.

El miedo pudo más que la indignación y, en un primer momento, no hubo denuncia formal contra los agentes. En cambio, mes y medio después sí que hubo juicio y Ferran acabó condenado a pagar una multa de 160 euros por una falta de desobediencia a la autoridad y 100 euros más como indemnización al agente que, según el informe oficial, cayó de su motocicleta y resultó herido leve. Además, la Policía Local acabó denunciando a los padres por haber supuestamente increpado, al día siguiente de los hechos, a unos agentes a los que el chico identificó como sus agresores. M^a

Carmen asegura que ella sólo se dirigió a esos agentes para pedirles su número de placa, y que ante la negativa de éstos a dárselo, les dijo: “Podéis estar orgullosos de lo que le habéis hecho a mi hijo”. Finalmente, los padres se dirigieron a comisaría y allí consiguieron que un administrativo les facilitase los números de placa de los agentes. La denuncia de los agentes contra la madre “por desconsideración y desobediencia” culminó en otra sentencia que obligaba a Mª Carmen a pagar 80 euros de multa.

Decididos a denunciar

Superados los temores iniciales, y a la vista de que el peso de la ley sí había caído sobre madre e hijo, la familia Andrade decidió denunciar formalmente a los cuatro agentes. Al cierre de esta edición,

La jefa de la policía considera que los agentes actuaron con profesionalidad

che que estaba aparcado y contra la moto de uno de los agentes, que cayó al suelo. La versión del joven, explicada a este periódico por sus padres, es diferente. “Me llamó desde su móvil y me dijo: ‘Mamá, ayúdame. Me ha embestido una moto de la policía y me están dando patadas para meterme en el coche’. Y ahí se cortó, porque le rompieron el móvil y no volví a hablar con él hasta pasadas 24 horas”, explica Mª Carmen Martínez, madre de Ferran. Según Teresa Carrasco, jefa de la Policía Local, “ningún agente lo atropelló con la moto. Fue el chico el que cayó

La familia no quería denunciar a los agentes por temor a represalias

los denunciados esperaban el informe del forense que volvió a examinar las contusiones de su hijo. Fernando muestra una fotografía, realizada con su propio teléfono móvil, en la que se observan dos marcas rojizas en las piernas de su hijo. El padre dice que el forense, una vez examinadas las marcas, le aseguró que las heridas “eran claramente marcas de golpes realizados con botas”. Los padres comentan que el daño infligido hacia su hijo no sólo ha sido físico. Dicen que padece crisis respiratorias y que aún no puede dormir por la noche. ■

Sergi Alegre diu que no hi haurà quarta pista a l'aeroport

El regidor d'Urbanisme va rebutjar la idea de l'ampliació durant una tertúlia de BTV

JAVIER MARTÍNEZ / "Al Prat no necessitem una quarta pista, perquè ja estem sobresaturats. Igual que no es fan més vies ni més carreteres perquè no hi caben, no es farà cap altra pista a l'aeroport". Són paraules del regidor d'Urbanisme de l'Ajuntament del Prat en el decurs del programa de debats d'actualitat Ciutat 08, que s'emet per BTV, la televisió municipal de Barcelona. La necessitat o no de construir una quarta pista a l'aeroport del Prat –i la viabilitat o no de construir-la sobre el mar– va centrar el debat del programa el passat 16 de febrer. El regidor, que va assistir com a convidat, va defensar la descentralització del model aeroportuari actual, la qual cosa implica fer créixer aeroports com els de Reus i Girona, en comptes de concen-

trar totes les inversions en el del Prat.

Assegut també a la taula de debat, però amb una opinió ben contrària, hi havia Josep Miquel Abad, president de Vueling –companyia aèria amb

seu al Prat-. Abad va afirmar que una quarta pista sobre el mar "acabaria amb el problema mediambiental, ja que no es veuria afectada cap altra zona humida ni natural". Abad també va fer èmfasi en les di-

ferències existents entre l'aeroport del Prat i el de Barajas, a Madrid. "A Madrid ara es mostren preocupats per la forma d'arribar a la terminal 4, però almenys ells la tenen". La terminal T4 de Barajas és compartida entre les companyies Iberia i Vueling, a la tertúlia va quedar en l'aire la més que probable pretensió de Vueling d'adjudicar-se gairebé en exclusiva una futura quarta terminal a l'aeroport del Prat.

Salvador Curcoll, director d'Infraestructures i Territori de la Cambra de Comerç de Barcelona i també convidat al programa, va assenyalar la necessitat de "rentabilitzar els 30.000 milions invertits a la tercera pista", objectiu que per a Curcoll, passa pel fet que l'aeroport del Prat pugui absorbir un major nombre de viatgers. ■

La Diputació estudia les possibilitats del centre Artesà

L'Ajuntament considera que s'estan seguint les passes correctes en la recuperació i remodelació de l'emblemàtic edifici

LAURA RAMOS / Que l'Artesà és un tema delicat i conflictiu a la política de la nostra ciutat és conegut per tothom des de fa temps. El partits i els polítics semblen no posar-se d'acord respecte el que es fa o deixa de fer amb l'emblemàtic edifici i, si el mes passat era Convergència i Unió qui donava la seva visió respecte la nova Comissió Municipal de Patrimoni i exposava el seu escepticisme, ara és el torn del govern municipal, que s'ha afanyat a aclarir alguns aspectes respecte el tema.

I és que des de l'àrea de cultura, educació i promoció cívica no es considera certa la idea de que les coses no s'han fet bé amb el tema de l'Artesà, tal i com s'apuntava des de l'oposició. A l'actualitat, el destí de l'Artesà es troba en mans del que decideixin els tècnics de la Diputació de Barcelona, experts encarregats d'analitzar l'estat actual del deteriorat Artesà i de valorar d'entre les mancances culturals del municipi quines són les més adequades per situar al vell edifici, un cop s'hagi restaurat.

El que és segur és que les arts escèniques seran les protagonistes del nou Artesà, però falta saber en quina situació i seguint quin model. Per això s'espera per d'aquí a un

parell de mesos els estudis i projectes definitius de la Diputació, que establiran les bases de cap a on ha d'anar l'Artesà. Després arribaran les batalles dialèctiques entre partits polítics i la convocatòria d'un concurs públic per dissenyar el projecte definitiu. Tot plegat, encara uns anys més de polèmica tot i que Antoni Rodés, tinent d'alcalde i coordinador de l'àrea responsable d'aquest assumpte, creu que això "s'allargarà cap al 2009 ja que entre el debat polític, el concurs que s'anirà a un any i les obres encara passaran uns anys fins que tot estigui fet".

L'endarreriment i els problemes a l'hora de la compra de l'Artesà per part de l'Ajuntament van retardar uns anys l'inici d'un projecte de reconstrucció i renovació molt costós no només econòmicament, es calcula que no baixarà dels mil milions de les antigues pessetes, sinó també emocional ja que "difícilment podrem tornar a veure un Artesà idèntic a l'original. L'objectiu és respectar al màxim la història de l'edifici, però sent conscients que no tot serà igual". Així doncs, caldrà esperar a l'estiu per conèixer les propostes de la Diputació i poder fer-nos una idea aproximada del que acabarà sent, en un futur, l'actual Artesà. ■

Inaugurat l'Hotel d'Entitats

NEUS MACÍAS / Una «demanda» històrica que es veu finalment satisfeta, segons l'alcalde d'El Prat, Lluís Tejedor, després de més de tres anys d'espera, amb les instal·lacions buides però preparades per al seu ús. L'hotel d'entitats d'El Prat-Centre, situat al número 31-33 del carrer lo Gaiter del Llobregat, va obrir el passat 14 de març les seves portes a les diverses associacions que hi tindran la seva seu. La majoria d'aquestes entitats estan bàsicament vinculades a la cultura popular i tradicional catalana, com l'Assoc. de Criadors de Pollastre Raça Prat, l'Associació de Veïns del Nucli Antic, Amics de la Sardana, Amics d'El Prat, l'Associació Gegantera Recreativa d'El Prat, la Penya Barcelonista Prat Potablava, l'Associació de Veïns i Comerciants del carrer Ferran Puig, la Xarxa i la Colla de Gegants Delta. En aquest local també s'ha instal·lat l'Oficina de Benestar Social i Família, de la Generalitat de Catalunya. A l'acte d'inauguració va ser present la consellera de Benestar Social i Família, Anna Simó, acompanyada del alcalde, Lluís Tejedor. Aquest va referir-se al «dèficit d'equipaments cívics» que hi ha hagut als últims anys al Casc Antic. Abans de la inauguració de l'hotel d'entitats, Simó i Tejedor van visitar les obres del Centre Esplai que la Fundació Catalana de l'Esplai està construint al barri de Sant Cosme i que, segons les seves paraules, «va a molt bon ritme». ■

El desconeixement marca els primers dies de vida dels nous autobusos interurbans

La manca d'informació i la coincidència en els trajectes de les tres línies, els principals problemes segons els usuaris d'aquesta nova iniciativa municipal

LAURA RAMOS / Seients buits, tranquil·litat i moltes mirades curioses de l'altra banda dels vidres. Així es podrien definir els primers dies de vida de PR1, PR2 i PR3, els nous autobusos urbans que l'Ajuntament ha posat al carrer per facilitar la connexió entre les diferents zones del nostre municipi.

I és que no es pot dir que aquesta nova iniciativa hagi estat tot un èxit en les primeres setmanes. Pocs passatgers i molta indiferència han estat les constants dels tres nous autobusos, que circulen pels carrers pràctics. Tot i les grans banderoles que pengen als fanals de la ciutat i alguns tríptics, la veritat és que manca informació i sense aquesta, els ciutadans, que al cap i a la fi són els que han de fer servir el nou transport, es troben perduts i desorientats. Són molts els que encara no coneixen les rutes per les que passen els diferents vehicles ni la direcció en que circulen per segons quins carrers. Però per no parlar només d'oïdes, Delta ha volgut comprovar l'acollida entre els ciutadans, acompanyant-los en els seus recorreguts per la ciutat. Després de l'experiència, es pot dir que encara queda molta tasca divulgativa per fer. Persones que esperaven a les parades només per preguntar els itineraris al conductor, molts altres que pujaven per després baixar a la següent parada, equivocats en la direcció en que l'havien d'agafar en són un petit exemple.

Mares amb els seus fills, gent gran i algun curiós per conèixer cap a on portaven els autobusos van ser els nostres principals acompanyants en uns recorreguts marcats sempre pel baix índex de passatgers. Pocs passatgers, sobretot a la línia PR1, la més curta de les tres i que uneix l'estació amb la plaça Catalunya. Només 34 persones van pujar al vehicle en quatre

hores, dades del conductor, que no va dubtar en reconèixer que es passa "gran part de les hores sol dins l'autobús, sobretot a la tornada cap a l'estació on gairebé ningú puja". És d'esperar que a mesura que la gent s'acostumi a les noves línies més persones pujaran a ells, però també cal pensar si realment només la desinformació en té la culpa. "Les altres dues línies no ho sé, però aquesta em sembla de poca utilitat ja que recorre una distància que fàcilment es pot fer a peu", opinava un dels pocs usuaris de la PR1. I és que, precisament, aquesta línia amb trajecte entre la plaça de la Vila- carretera de la Marina- carrer Lleida no sembla ser una necessitat primordial per als ciutadans, que veuen excessiu un autobús exclusiu per aquesta ruta "si tenim en compte que tant PR2 com PR3 fan el mateix recorregut", afegia un dels passatgers.

Però si el PR1 és la creu de la moneda, les altres dues línies

podem dir que són la cara d'aquesta iniciativa municipal. I és que a mesura que el radi de circulació s'amplia, l'afluència de passatgers millora. Apropar, com ja hem vist, l'estació amb la plaça Catalunya no sembla molt útil, però si que ho és connectar aquests punts amb d'altres de més allunyats com el Sagnier, on no s'apropen ni el L10, el 65 i el 165, el tanatori o el cementiri nou.

Precisament la línia PR3, direcció tanatori, és la que registra un major nombre de passatgers per trajecte. La Dolors és una de les ja habituals i comenta que "ja era hora que l'Ajuntament es preocupés per les persones grans com jo que volem anar al cementiri i que fins el moment o havíem d'esperar a que algú ens portés o agafar un taxi perquè anar a peu era massa camí". Així doncs, podem dir que aquesta ruta sí que representa un servei públic d'utilitat, no només per a la gent gran sinó per tota aquella

que necessita desplaçar-se des de zones com Sant Cosme al centre de la ciutat o per les persones que volen anar a fer esport al Sagnier, que fins ara quedava força aïllat.

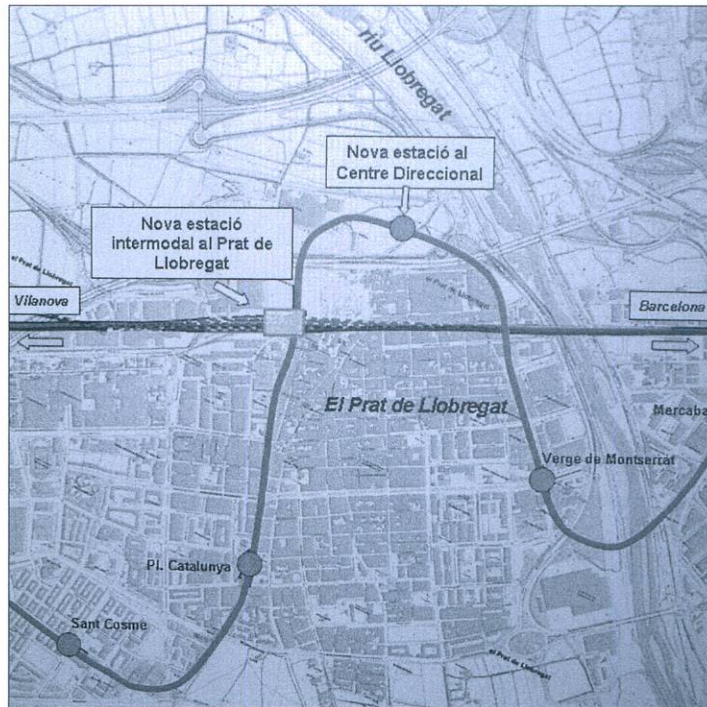
Però tot i els aspectes positius d'aquesta ruta encara hi ha qui troba alguns aspectes a millorar, ja que novament la coincidència de recorregut entre els autobusos és molt elevada. Si ja hem comentat que tots tres feien el mateix recorregut fins a Plaça Catalunya, les línies PR2 i PR3 segueixen el mateix camí pràcticament fins al final, només separant-se quan el PR3 gira cap al carrer de l'Aviació per dirigir-se al tanatori i al cementiri nou. "Em sembla molt bé que hagin posat autobusos per moure't per la ciutat, però ja que han fet l'esforç podrien haver pensat en altres possibles recorreguts, de què serveix que dos dels tres autobusos facin el mateix recorregut?" es pregunta l'Antònia, veïna del barri de La Granja. "Jo preferiria que haguessin posat un autobús que anés cap a la platja, que només hi van fins allà a l'època d'estiu i a mi també m'agrada passejar vora el mar a l'hivern", afegeix la Carme. Una proposta, la del transport cap a la platja, que més d'una persona ha comentat arrel dels nous busos considerant que "és una llàstima no aprofitar la platja que tenim".

No obstant, tot i el baix nombre de passatgers, la gent al carrer veu com a positiva la posada en marxa del transport interurbà, tot i que alguns afegeixen efectes col·laterals a la iniciativa: l'empitjorament de l'aparcament a zones com la carretera de la Marina o el carrer Lleida "prou complicats a l'hora d'aparcar com per perdre més places per culpa de les parades d'autobús", comenta una veïna del carrer Lleida. Però aquest ja és un altre problema pel consistori pratenc. ■

La nova línia L9 de metro evitarà el pas sota els habitatges

J. M. / El conseller de Política Territorial i Obres Públiques (PTOP), Joaquim Nadal, va presentar el passat 13 de març al Prat el nou estudi del traçat de la línia L9 de metro al seu pas per la ciutat. L'estudi presenta, com a principals millores, l'aprofitament del soterrament de les vies de l'AVE per recórrer el tram de l'estació intermodal i el fet de no passar per sota dels habitatges en el tram entre les parades de Verge de Montserrat, estació intermodal i plaça de Catalunya. L'estudi confirma la construcció d'una estació a l'anomenat Centre direccional, ubicat sobre els terrenys on hi ha prevista l'expansió urbanística del Prat Nord.

El Prat tindrà, doncs, cinc parades al nucli urbà: Verge de Montserrat (al costat del Complex Esportiu Estruch), estació intermodal, Centre direccional, plaça de Catalunya i Sant Cosme. El parc de negocis Mas Blau

Esquema de la Generalitat per al traçat de la línia L9 al Prat.

també disposarà d'una parada, a més de les d'arribada a l'aeroport, que donaran servei

tant a les terminals de passatgers com a la de càrrega de mercaderies. ■

Generalitat i ajuntament signen el conveni per rehabilitar Sant Cosme

J. M. / El conseller Nadal també va aprofitar la visita al Prat per signar, juntament amb l'alcalde, Lluís Tejedor, un conveni que destinarà 11,9 milions d'euros a la rehabilitació del barri de Sant Cosme. Els punts forts d'aquest conveni són la millora dels espais públics, com ara el CEM Julio Méndez, o la urbanització de la plaça de l'Amistat i de l'esplanada cívica de l'Illa Zero. Un altre dels punts preveu millorar la seguretat i el civisme al carrer.

Aquesta actuació s'enmarca en el pla d'ajuts mitjançant el qual la Generalitat aporta el 50% del pressupost dels projectes de millora de molts barris amb mancances urbanístiques o socials. ■

El otro día hablábamos de Fray Leopoldo y de las dificultades para que la Iglesia lo beatifique a pesar de que es un hecho que miles y miles de personas en España lo conocen y lo veneran ya como un santo. La Iglesia no tiene prisa, nos dicen, necesita un milagro para moverse... Hay otros casos, sin embargo, en los que la Iglesia parece que sí tiene prisa en beatificar. Por ejemplo es el caso de Juan Pablo II. Veremos lo que tarda...

Pero existen unas propuestas de canonización, y a eso voy, que no acabo de entender. Por ejemplo, a raíz de las famosas caricaturas de Mahoma –o de Muhammad– fue asesinado en Turquía un sacerdote llamado Andrea Santero. De inmediato, el cardenal Camillo Ruini, Vicario de la diócesis de Roma, anunció que solicitaría el inicio del proceso de beatificación y canonización de Santero. Y yo me pregunto, ¿quién era Andrea Santero?, ¿qué virtudes tenía para que a mí me sirva de ejemplo?.

Que un joven enloquecido por las famosas caricaturas de Mahoma, coja un arma y al grito de ¡Alá es grande! acribille a balazos al primer no musul-

Para ver se ha de mirar

No desvirtuemos las cosas

mán que caiga en sus manos, no me parece razón suficiente, por muy sacerdote que éste sea, para declarar su santidad. Reconozco que es una muerte trágica para este sacerdote, pero totalmente involuntaria, no buscada. No había motivos para que Andrea Santero temiera su muerte. Tuvo la mala suerte de que en su vida se cruzó ese muchacho musulmán. Diríamos que fue un accidente...

No creo que por el hecho de ser un sacerdote italiano, trabajando en Turquía, y asesinado en su puesto de trabajo, sea razón suficiente para considerar que "en Andrea se encuentran todos los elementos constitutivos del martirio cristiano", tal como aseguró Camillo Ruini.

Para entender lo que quiero decir, contrapongo este caso al del arzobispo de El Salvador Óscar Arnulfo Romero. Este sacer-

dote se jugaba la vida con sus palabras y con sus hechos. Era un defensor de los derechos humanos que mantenía de continuo una actitud crítica contra el régimen. Y sus feligreses, y el mundo entero, estaban expectantes. El final, fue inevitable. Lo cazaron casi a quemarropa. Su proceso de beatificación no se inició hasta diecisiete años después. Y en él estamos...

A mediados de febrero, en Tabernas (Almería), falleció un joven de 18 años por haber intentado separar a unos chicos que se estaban peleando... y a éste ¿no lo proponemos para santo?.

Por desgracia hay mucha gente –católica o no– que en este mundo y en este tiempo, por problemas sociales, religiosos o políticos –¿quién sabe donde empiezan y dónde terminan unos y otros?–, es asesinada cuando está cumpliendo con su responsabilidad, en su país o fuera de él. También hay personas –católicas o no– que son asesinadas cuando están inmersas en labores humanitarias, "de amor al prójimo" que podemos decir en el lenguaje cristiano... Y estas personas, ¿no se merecen este reconocimiento de la Iglesia?

TOMÁS ALLENDE

El actor Armando Aguirre interpreta en TV3 un personaje que encarna los valores andaluces.

El valor de la convivencia centra la celebración del Día de Andalucía

Armando Aguirre fue el pregonero de la entidad de este año, en un día de duelo para la Casa

NEUS MACÍAS / Prometió utilizar sus propias palabras y no recurrir a las de los grandes clásicos. Pero, como buen actor, Armando Aguirre no pudo evitar volver a los versos de José Zorrilla o Antonio Machado para cantar a la tierra andaluza, en la conmemoración que la Casa de Andalucía de El Prat hizo de su festividad autonómica. Aguirre contó que desde pequeño siente pasión por la poesía y el teatro, "y siempre me he encontrado cómodo representando a personajes andaluces". En este caso, el actor pratense interpreta al zapatero remendón Juan Benjumea, "de Carmona", en la serie El cor de la ciutat, de TV3. Un personaje que, como otros andaluces, vive esa "mezcolanza del sentimiento de la nostalgia y la distancia". Aguirre explicó la fascinación que han ejercido sobre él ciudades como Sevilla, Almería, Málaga o Córdoba, en sus diferentes visitas al sur. "Necesité que me ayudaran a admirar tanta belleza", contó en su pregón. Y, haciendo uso de su saber estar sobre las tablas, prescindió del micrófono para moverse con soltura en el escenario y recitar

Momento de entrega delante de la figura de Blas Infante.

versos de Rafael de León, los hermanos Quintero, José María Pemán o Joaquín Dicenta. También entonó los versos de "El embargo", un poema de Gabriel y Galán, que dedicó a Julián García Carratalà, expresidente de la Casa de Andalucía, que unos días antes había perdido a su hijo en un accidente automovilístico ocurrido en Senegal. Tampoco el alcalde, Lluís Tejedor, olvidó el dolor que en esos momentos vivían tanto Julián como Ana Repre-

«Siempre me he encontrado cómodo representando a personajes andaluces», reconoció Armando Aguirre

sa, su mujer, y los tuvo presente en su discurso. Los asisten-

tes guardaron un minuto de silencio en recuerdo de las víctimas.

El Estatut de todos, según Francisco Jodar

El presidente de la entidad, Francisco Jodar, habló del espíritu con el que se fundó la Casa de Andalucía, "que aún sigue en vigor", y se refirió al fomento de un clima de hermanamiento, convivencia y respeto para facilitar la promoción de la realidad histórica, cultural y folklórica de la tierra andaluza. Jodar, en un plano más político, recordó que este año se celebra el 26 aniversario de la firma del Estatuto de Carmona, el documento que define la autonomía de Andalucía, y no evitó hablar del de Catalunya, que se debate en estos días. "Es imposible no hablar de la reforma de nuestro Estatut. Ahí quedarán reflejados valores que promovemos los andaluces, como la solidaridad o el respeto por el hecho diferencial". Y siguió explicando que la entidad apuesta "por un proyecto descentralizado, que dé más autogobierno y prosperidad a este pueblo. Contribuiremos a que sea un estatuto de todos, no de unos pocos. Los estatutos no son de derechas ni de izquierdas, sino del pueblo".

En la misma línea habló Lluís Tejedor, alcalde de El Prat, que evocó la figura de Blas Infante, "hay que luchar por recuperar los valores en los que él creía, que siempre tendrán vigencia". Tejedor hizo un llamamiento para que no se pierda lo que, según él, es el tesoro máspreciado que tiene Catalunya, "la convivencia de muchas culturas diferentes, ese es nuestro gran activo". El alcalde aseguró que hay que explicar fuera lo valioso de ese sentimiento de solidaridad, "que muchos trabajadores contribuyeron a construir". Y aseguró que existe "un intento de explicar falsedades sobre la realidad que vivimos en Catalunya, distorsionando la verdad y tratando de enfrentarnos". Ante este panorama, según Tejedor, hay que mantenerse "atentos". "Blas Infante hablaría de este tema", concluyó. ■

El Prat, de dol per l'accident al Senegal

DELTA/Una multitudinària demostració de dol. En això es va convertir el passat 4 de març la cerimònia religiosa de l'enterrament de Francisco Javier García Represa i Tamara Madrid, que van morir en un desgraciat accident de trànsit a una localitat al sud de Senegal. L'església de Sant Pere i Sant Pau es va quedar petita per acollir els centenars de persones que van voler acomiadar aquests dos joves, molt coneguts entre la societat pratenc, ja que eren propietaris del bar Mamíferos, situat al carrer Castella. A més, Francisco Javier era fill de Julián

García, expresident de la Casa de Andalucía; i Tamara era germana de Joni Madrid, exjugador de l'Escola i actual jugador del Caprabo. Tots els equips del club van fer un minut de silenci en record de la parella. La Casa de Andalucía va suspendre alguns dels actes previstos per a la commemoració del seu dia autònic.

Els joves, de 29 i 24 anys, van morir quan el taxi en què viatjaven, juntament amb una altra parella, va xocar contra un

La plaça i l'interior de l'església van quedar petits per la mostra de dol massiva

vehicle de l'exèrcit senegalès, en una carretera de la localitat d'Oussouye, a la conflictiva regió de Cassamance, situada a 500 quilòmetres al sud de Dakar. El

xofer del taxi, d'origen africà, també va perdre la vida. Els fets van succeir el 23 de febrer, i els cossos van ser repatriats una setmana després. ■

Reflexions d'un observador

Tertulia a un cafè sense fums, tot parlant del bus d'un pioner

Passejar tot conversant és un plaer diferent al de seure a una taula de cafè per fer tertúlia. Malgrat que el senyor metge prefereix que consumim calories en llargues caminades... «Com a mínim una hora diària, a bon ritme i sense parar-se a mirar les obres». Tots ho sabem, però de tant en tant fem l'excepció per provocar al colesterol i ens juntem a esmorzar alguna cosa. No pas gaire i pocs greixos, tot veient passar els entrepans de pernil i d'altres delícies del paladar. El seny ent ha fet de bon conformar. El pa amb tomàquet que no falti, això sí, perdriem identitat. L'acompanyem amb prudència i, després, per si ens ha pujat la pressió, per cafè acostumem a demanar un desgraciat... Descafeïnat, descremada i sacarina. Una mica de trampa sí que fem quan apareix la petaca de conyac.

-Només unes gotes, eh! -diem esperançats que li tremoli el pols al company que ens fa l'obsequi.

-Encara no te l'ha descoberta aquesta petaca, la teva dona? -s'ironitza alegrement.

-Tinc un bon amagatall.

-I l'alè?

-Bé prou que m'ensuma quan arribo a casa. Però mireu... -diu tot traient-se de la butxaca un grapat de caramels de menta: La solució! Res important, total són quatre gotes. Per cert que està contenta des que vaig deixar el tabac i, des que venim a La Cova, torno sense pudor de tabac a la roba.

-La meva també m'ho diu.

-Ha estat valent el Casas declarant el seu cafè espai sense fum, però no tots els cients hi estan d'acord.

-Doncs que facin com els dels bancs i les caixes... Que surtin el carrer a fumar.

-Més aviat aniran a un altre bar. Voleu dir que no s'han passat els del govern fent aquesta llei? Ara els fumadors són una colla d'apestats, quan tota la vida ha estat la Tabacalera qui ha fet el negoci. Una empresa de l'Estat!

-Ja tenen raó alguns fumadors quan diuen que els haurien d'indemnitzar per haver-los induït al vici.

El tema del tabac dóna per molt, però també indueix a inhibir-se agafant un diari per aportar algun tema d'actualitat a la tertúlia.

Aquesta vegada ha estat la revista municipal anunciant la línia del bus urbà.

-Heu vist que li han posat PR? Quin record el d'aquells autobusos PR que unien les Places d'Espanya d'El Prat i Barcelona! Com qui diu de La Pansa i La Pansa, que a les dues places hi havia un cafè del mateix nom.

-Tant de bombo i platerets per la nova línia de bus, com si mai no n'haguéssim tingut de transport interurbà. L'alcalde fins i tot s'atreveix a dir que es tracta d'un somni dels pratencs. Quants anys fa que es van carregar les línies d'autobusos del Pere Ferrés?

-Ja tens raó, ja... Més aviat s'els hauria de recriminar que hagin tingut tants anys El Prat sense aquest servei, que per cert no li costava un duro a l'ajuntament, més aviat li exigien tant per bitllet. Veureu com el d'ara anirà a compte dels dèficits municipals. Com són les coses!

-Si visqués en Pere Ferrés posaria el crit al cel. Ell que s'inventà el servei urbà d'autobusos jugant amb el seu propi risc. Era un autèntic pioner en Pere, un d'aquells homes que haurien de tenir un monòlit que l'honorés.

-Però tenia el defecte de creure en la iniciativa privada, i el de ser un petit burgès que potser no va intuir que els polítics que van creure en l'economia d'estat, com els nostres, prefereixen entendre's amb el capitalisme i les multinacionals.

-Per cert que aquest recorregut que desatén el casc antic no l'hagués dissenyat mai en Ferrés.

-Però no heu vist que ens hi podem passejar amb aquests autobús. Tots a treure el carnet de pensionistes i vinga anar amunt i avall. De la Renfe al cementiri i del cementiri a la Renfe...

-Oh, això serà fent transbord... Quines carallades es fan des de la tecnocràcia. Si en Ferrés aixequés el cap... No descarto que el seu esperit emprenedor viatgi d'aquí cap allà amb els nous autobusos. I sense carnet de pensionista.

-Saps que, tu treu la petaca i brindem pel Pere Ferrés, que creà fa quasi mig segle el que encara avui consideren un somni dels pratencs. Ben be que s'ho mereix.

L'OBSERVADOR

Las comparsas se burlan de la actualidad en la Rua de Carnestoltes

La gripe aviar y críticas a la regidoria d'Esports centran los temas de la rua

NEUS MACÍAS / En un intento de estar al día y hablar de los asuntos más candentes, tres de las comparsas que este año desfilaron en la Rua de Carnestoltes repitieron temática. Y es que la actualidad hay veces que lo pone "a huevo", nunca mejor dicho. Así que la AMPA del Galileo Galilei/Ribera Baixa, la del Charles Darwin y el Centro Extremeño Ruta de la Plata se pusieron sus mejores plumas y salieron a la calle a reírse de la gripe aviar. La AMPA del Charles Darwin tuvo más ojo, o mejor información, seguramente, y como ya estaban avisados de la casualidad, optaron por desmarcarse un poco y representaron a unos pollitos saliendo del cascarón. Aún así, los laureles se los llevaron los Pota Blava del Galileo/ Ribera Baixa, que se alzaron con el premio La Supèrbia.

Más fauna del Delta. La AMPA del Ramon Llull pensó en el mosquito tigre - aún no instalado en nuestros estanques, afortunadamente- y se pusieron sus agujones bajo el lema "Per picar, el mosquit d'ElPrat". La tarde iba de animales, y aunque la comparsa no llegaba a los 101 miembros, los 92 de la AMPA del colegio Sant Jaume optaron por el disfraz de dalmata, con su Cruela de Vil y todo. Los más desgraciados, sin duda, eran los lobos de la AVV La Granja. Bajo el título de "Las caperucitas feroces", los peludos animales estaban asustados ante unas Caperucitas sexys, con cortisimas mini-faldas y con cestas en las que habían cambiado la miel y los dulces por pistolas, porras y esposas.

La televisión siempre marca tendencias, y este año nadie podía permanecer indiferente al fenómeno que ha supuesto cierta serie mexicana. Aunque a primera vista podía parecer que iban de personajes de la galardonada película "Brokeback Mountain", los miembros de la Casa de Cádiz no se disfrazaron de vaqueros gays, sino de los protagonistas de "Pasión de Gavilanes".

La AMPA de la escuela Mare de Déu del Carme no tuvo que recurrir a la televisión, ni al cine o los cuentos para pensar en su disfraz. El lema de la comparsa fueron los 100 años de existencia del colegio, y para celebrarlo subieron a sus *gegants*, Carmeta y Cisco, a la carroza, construyeron una gran tarta -lástima que fuese de cartón-piedra-, y se convirtieron en burbujas de cava, caramelos y regalos. Ganaron el premio Els Set Pecats Capitals.

La rua va recorre molts del carrers més significatius del Prat (Imatges cedides per l'Ajuntament).

Los más marchosos fueron los miembros del Esplai Sant Jordi, que acaban de formar un grupo de percusión. A los sonos

de los tambores, decenas de personas se movían, ataviados con volantes de colores y plumas, al más fiel estilo *samblero* de Río de Janeiro. Como fueron los más marchosos, se hicieron con el premio «¡Todo el mundo al suelo, coño!».

La actualidad se impone en Carnaval, sin duda, y la AVV Sant Jordi parodió la nueva ley contra el tabaco. "Menos fumar y más chupar", invitaba el lema de la comparsa, mientras cigarrillos gigantes se movían al ritmo de la música, mirando por una estrecha ventanita a la altura de los ojos.

Los más disciplinados fueron los miembros de la AMPA del Bernat Metge, que se movían al ritmo de marchas militares y vales vieneses. Una gran pancarta encabezaba la carroza. "Ni de Trillo, ni de Bono: Somos soldados de plomo". Su buena coordinación y la fidelidad de sus bayonetas y demás atavíos les valieron el premio Puta Blava. Otros que iban de soldados, aunque más bien de milicianos, eran los jóvenes del Kasal Okupat d'El Prat, que quisieron recordar el 70 aniversario de la guerra civil, y construyeron tanquetas y armas para que la historia no olvide a los que lucharon para defender la República. Un grupo de música - "Trinxera"- amenizaba en directo las largas esperas.

Y tampoco podían faltar críticas al ayuntamiento. En este caso, todos los polos fueron para la Regidoria d'Esports. L'Associació Esportiva Traus quiso criticar la falta de recursos de las instalaciones en las que ellos entrenan, el Julio Méndez, y construyó réplicas del resto de polideportivos: el Sagnier y el Estruch, con su césped, y el citado Méndez, que se convierte en un barrizal cuando caen cuatro gotas. La comparsa, que llevaba por título «Hombre rico, hombre pobre», se alzó con el galardón «El pont del Pryca, in memoriam».

Y aunque no era todavía el entierro de la sardina, el Club de Gimnasia Rítmica se fue de funeral para criticar los pocos recursos que tiene la entidad. Un pseudo-político, con un sospechoso parecido al concejal del ramo, encabezaba la marcha, mientras las plañideras le seguían, sollozando por la situación del club. ■

La dona es reivindica en el seu Dia Internacional

NEUS MACÍAS / Fer visible el poder de les dones per a la transformació de la societat ha estat una de les crides que ha fet la regidora de la Dona, Ana Navarro, en la commemoració del dia internacional, el 8 de març. El sector femení de la població ha tingut una agenda d'activitats ben plena durant les darreres setmanes, amb espai per al cinema, la lectura, l'esport i la reflexió. Sens dubte, un dels actes més multitudinaris va ser la projecció de la pel·lícula "Whale Rider".

L'acte central del Dia Internacional de la Dona, la concentració a la Plaça de la Vila, també va tenir força concurrència. Allà es va donar lectura al manifest "Per la igualtat, per la plena ciutadania". Les encarregades de llegir el text van ser Feli García, presidenta del Col·lectiu Violeta Dones d'El Prat; i Paquita Lorenzo, presidenta de l'Asso-

ciació de Dones Frida Kalho. Es tracta d'un document que es renova cada any, segons la problemàtica vigent. Enguany va recordar la discriminació de la dona en l'àmbit laboral; com el sistema educatiu no ha aconseguit trencar amb els estereotips masculistes en les noves generacions; la poca incorporació de l'home a la vida domèstica i a les responsabilitats familiars; la manca de programes de difusió de les aportacions culturals i artístiques de les dones; la utilització dels llenguatges sexistes, que invisibilitza l'aportació de les dones; la feminització de la pobresa i de les dones immigrants, i la elevada xifra de víctimes de la violència domèstica.

En el seu discurs, Ana Navarro va parlar de les contribucions de les dones per a la construcció d'un món millor. Segons la

regidora, les dones han d'estar a primera línia de la societat, i El Prat ofereix moltes possibilitats per a la realització personal.

L'alcalde, Lluís Tejedor, va agrair a totes les dones compromeses en l'objectiu de la igualtat, i va tenir un record per al "règim de llibertats" de la II República, en que es va aconseguir el sufragi universal, la llei de matrimoni civil i el divorci, i es va aprovar un Estat laic.

L'espai per a la reflexió va tenir lloc el 6 de març, amb tres tallers simultanis on es va debatre a l'entorn de la violència domèstica, les accions afirmatives per as-

solir la igualtat d'oportunitats, i els nous valors, nous rols per a una nova masculinitat. Les conclusions d'aquest debat es faran arribar al Segon Congrés de Dones del Baix Llobregat, que es celebra els propers 5 i 6 de maig.

A més, es van organitzar tallers literaris, portes obertes als equipaments esportius, presentacions de llibres, sessions d'improvisació teatral i d'humor. El Prat Ràdio va fer la seva pròpia aportació, amb una emissió especial del seu programa "Sopa de poetes", que en aquesta edició va recordar l'obra de les millors poetesses. ■

Fruites i Verdures FONT DE SALUT

*La millor qualitat
al
millor preu!!*

INMILLORABLE SERVEI

Estem al seu servei a: C/ Ferran puig 67
Avda Montserrat 212
Avda Montserrat 48

Reparto a colectividades; y mayoristas.
93-262 63 54- pedidos @servifruit.com

¡Pasión por la fruta!

Fruites, verdures i fruits secs
Productes variis

Felipe Aranguren ,en el Club Rotary El Prat

De izquierda a derecha, Carlos González, Felipe Aranguren y Vicente Baltasar

DELTA / Felipe Aranguren adelantó la reestructuración que se avecina en Radio Televisión Española, de la que es miembro de su Consejo Asesor Audiovisual en representación de EUA, en el transcurso de una conferencia coloquio organizada por el Club Rotary de El Prat y que se celebró el pasado mes de febrero en un céntrico hotel de nuestra ciudad. Entre los asistentes se encontraban diversos representantes de partidos políticos locales con representación consistorial.

Aranguren anticipó la noticia que ha saltado a los principales medios de comunicación estatales posteriormente: el plan de viabilidad para RTVE que pasa por el despido de tres o cuatro mil

trabajadores del Ente público y la desaparición de los centros territoriales que no sean de producción. Destacó que el importante y crónico déficit de la cadena no permite más margen de maniobra. Puso de manifiesto que España es uno de los pocos países de Europa cuyos ciudadanos no pagan un canon para financiar la televisión pública, práctica muy extendida desde hace años en el viejo continente y que les garantiza la financiación. Franceses e ingleses –dijo– aportan mediante esta tasa entre 85 y 120 euros anuales por televisor para sufragar los costes de su medio de comunicación público. Abogó por una televisión pública de calidad, alejada de la carrera para conseguir el li-

derato de la audiencia, que con el actual modelo –dijo– no podrá conseguirse. “La televisión pública debe ser otra cosa”, afirmó. Anunció que se está elaborando una nueva ley que fijará la norma para nombrar al Consejo de Administración de RTVE, cuyos miembros deberán ser elegidos por dos tercios del Parlamento Español, lo que la dotará de una mayor independencia, puntualizó.

Felipe Aranguren –hijo del desaparecido filósofo, José Luis Aranguren– es licenciado en Ciencias Políticas y en Filosofía y Letras. Es escritor y poeta. El acto finalizó con la lectura de alguno de sus poemas.

“La felicidad no tiene narración”, dice uno de ellos. ■

Bateig de la Geganta de l'Associació Geganter Delta del Prat

XABIER IBERN I GÓMEZ / El passat diumenge 12 de març va néixer una nova associació geganter a la nostra ciutat, l'Associació Geganter Delta del Prat de Llobregat.

Amb motiu de la celebració dels actes del Dias de les dones, i dins d'aquests, es va fer el bateig d'una nova geganta com un homenatge a totes les dones. La nova geganta, de nom Eulàlia, representa l'hostelera que regentava aquest negoci a l'hostal de la plaça, prop de l'església, allà pel 1585, tot i que adaptada com a mínima base històrica. Es va creure que reunia les qualitats de dona treballadora, emprenadora i de tracte i benvinguda als nous treballadors al Prat que llavors neixia obertament a

l'entorn de la parròquia i la plaça.

L'acte es va iniciar a les nou del matí al pati del Centre Artesà amb un esmorzar de germanor amb les colles participants en l'acte del bateig i la cercavila. A partir de les 11 hores i a la Plaça de la Vila, on estaven plantades les gegantes inclosa la nova, es va fer l'acte de descobriment i presentació oficial de la geganta Eulàlia, amb la participació dels músics de la colla de diables del Prat, les gegantes madrines Paulina, de l'Associació Geganter i Recreativa del Prat, i la Fargueta del barri de Sant Josep de l'Hospitalet de Llobregat.

La resta de gegantes participants eren de Les Borges Blanques, Manacor, Sant Feliu de Llobregat, Sant Joan Despí, Cornellà,

la Barceloneta, i les gegantones del Col·legi Charles Darwin, l'institut Estany de la Ricarda i Mare de Déu del Carmen.

Una vegada feta l'entrada a la plaça de l'Eulàlia es va fer el Ball inicial de la geganta, que acompanyada ja pels grallers i tabla de l'Associació, va ballar la peça «El Ball de Gegants» de Vilafranca. Seguidament es va iniciar la cercavila pels carrers Ferran Puig, Santiago Rusinyol, Jaume Casanovas i Avinguda Montserrat fins a tornar a la Plaça de la Vila.

Al final del dia, van parlar el president de la nova Associació Geganter Delta, Toni Sanz, i la regidora de les Dones, Ana Navarro, que van agrair la col·laboració i participació a la festa. ■

Volíem ser un poble

Innominada

Tota col·lectivitat és, per definició, amorfa, grisa, un punt trista i resignada davant l'incert futur que l'espera. Però en la mateixa incertesa radica la seva esperança: col·lectivitat no arriba a comunitat.

També en nosaltres passa el mateix. El dubte serà la nostra certesa. Vulgues no vulgues, estimat lector, la ventolina d'allò que en diem destí ens domina i ens fa ballar com a un espantaocells d'aquells que no havíem tingut mai als nostres camps. I és que la nostra col·lectivitat és, també, innominada i anònima. Innominada per vocació, anònima per obligació. Davant una ferida oberta, la meua mare deia: “Quan cou, cura”. I jo afegeixo: “...encara que sigui amb antibiòtics”. La col·lectivitat, però, em mira de reüll. No se'n fia.

Ara mateix vivim uns dies trepidants en tots els sentits, i la col·lectivitat se'n ressent. Més que mai, la col·lectivitat mira el futur amb desconfiança. També més que mai ho sent la nostra comunitat. Ja ho deia, fa més de mig segle, un polític “convertit” en poeta: «No pasar el Rubicón / sin traducir: Llobregat. / Ninguna batalla vale / si no es batalla de paz.» (Dionisio Ridruejo, «Cancionero en las calles»).

En aquesta batalla per la pau hi ha, però, desertors. Pocs, però n'hi ha. Se'n van... Simplement, se'n van. Deserten. S'autolimiten. La col·lectivitat pren el lloc a la comunitat.

No, no, aquest no és el camí. No, estimats, benvolguts amics. Sumem sempre, no restem mai. No us val l'argumentació. Mil déficits no valen un sobrant. Fóra capciós tot traonament. Fóra fals, perquè mil trenta i trenta no sumen tres mil.

Estimats amics i germans, vosaltres sou comunitat i si desapareixeu esdevindreu massa grisa i amorfa, col·lectivitat. Explorar el pou de la vostra deserció és fora del meu abast. Però sí que us prego amb tot el cor (ja que no amb el cervell), que no ens deixeu. Pel que valeu, per l'amor que sentiu i que curosament amagueu i pudorosament cobriu, per la terra que us ha vist néixer i créixer, pels postres fills, la família, els vilatans, amics i coneguts, tota aquesta parafernàlia que anomenem pàtria xica, no ens deixeu!

JAUME CODINA

25 anys de l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal

El periòdic «Delta» es troba entre els fundadors d'aquesta plataforma

DELTA / Quan fa 25 anys, la Diputació de Barcelona va decidir donar un servei d'ajuts, no tant econòmics com organitzatius, a la premsa comarcal que hi havia a Catalunya, ningú esperava que aquesta 'premsa de proximitat' arribaria a tenir l'acceptació que, amb el pas del temps, ha arribat a tenir entre els ciutadans. Segons dades referents al consum de mitjans per a usos informatius del Baròmetre d'Informació Política (novembre de 2005) del Centre d'Estudis d'Opinió, pel que fa a la premsa en català, la premsa comarcal diària és la segona més llegida, i la primera si hi sumem els setmanaris. Així, de cada 10 lectors de Premsa, 8,9 ho són de premsa comarcal.

Però, on rauen les claus d'aquest èxit? Per trobar-les, hom s'hauria de remuntar als darrers dies del franquisme, que posaven fi a quaranta anys de repressió que van impedir el desenvolupament de qualsevol tipus d'informació aliena a el Movimiento. Va ser, doncs, amb l'adveniment de la democràcia, que es va produir una eclosió de publicacions que aviat va fer necessària una suma de sinèrgies.

El mes de desembre de 1980, un Comitè Organitzador es va trobar en vuit ocasions per anar enllestint el que un any més tard seria el I Congrés de la Premsa Comarcal de Catalunya. A aquesta trobada, celebrada a Banyamars (Dosrius, Maresme) el 15, 16 i 17 de maig del 1981, es van aplegar representants de 60 publicacions comarcals que en aquell moment hi havia al Principat.

Any i mig més tard, l'11 de desembre de 1982, va tenir lloc l'assemblea constituent de la junta de govern de l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal, que va estar presidida per Josep Masoliver i Pau, de "El 9 Nou", de Vic i en la qual van participar representants de diverses publicacions.

Què és premsa comarcal?

L'ACPC entén per premsa comarcal totes aquelles publica-

Foto del Primer Congrés de la Premsa Comarcal l'any 1980.

cions periòdiques d'una freqüència no superior al trimestre, escrites en català que contenen informació general no especialitzada i d'interès bàsicament local o comarcal. Sota la denominació de premsa comarcal no hi estan compreses les publicacions de contingut essencialment publicitari, amb distribució gratuïta.

Potser pel protagonisme de les comarques en el conjunt de

la geografia catalana, el fenomen de la premsa comarcal a Catalunya és únic al conjunt de l'Estat. No hi ha cap indret d'Espanya on aquest tipus de premsa hagi adquirit uns nivells de desenvolupament tan grans com els que s'han assolit aquí, on gairebé no hi ha població —per petita que sigui— que no tingui el seu recull d'informacions i comentaris locals.

El Delta hi va ser

D. / Quan el 1980 es reuní el comitè organitzador del I Congrés de la Premsa Comarcal de Catalunya, Delta feia tot just tres anys que havia estat fundat, però em aquell escàs espai de temps havia conquerit prestigi com per ser present entre els membres del Comitè Organitzador del Congrés. La redacció d'aquest periòdic havia sorgit del desaparegut setmanari "Prat", que fou suspès governativament, i, per tant, tenia una experiència que s'havia concretat a les pàgines d'un Delta que havia nascut amb les llibertats recobrades. Vam ser al Comitè Organitzador que, sota la direcció del periodista Josep Maria Huertas Claveria, es reunia a la Fundació Serveis de Cultura Popular, representats per Pere Baltà que, aleshores, exercia la direcció del periòdic, a qui s'encarregà la ponència de com s'havia de desenvolupar una publicació que, en aquells moments, havia de ser bilingüe. No s'havia escapat als promotors del Congrés la peculiaritat del periòdic i de la comarca i la ciutat de la que era portaveu. Els continguts de la ponència foren debatuts i aprovats en el Congrés que es celebrà a Banyamars (terme de Dosrius, Maresme) i segueixen vigents, malgrat que el coneixement de la llengua catalana tant per als redactors com per als lectors de premsa ha anat millorant de forma notable.

Des d'aquestes pàgines, un quart de segle després, ens congratulem d'haver estat en una iniciativa que ha aglutinat un fenomen tant important com la premsa comarcal, també d'haver-hi fet la nostra pròpia aportació i, com no, d'acostar-nos a les tres dècades d'aparició ininterrompuda. ■

Als lectors els agrada conèixer aquelles informacions de proximitat, que li afecten més directament i que només poden trobar, de manera quasi exclusiva, a determinats mitjans locals i/o comarcals. I, els periodistes —cada cop més professionalitzats— per complaure'ls, moltes vegades no poden trobar aquestes notícies als teletips d'agències, sinó que han de sortir al carrer a buscar-les.

Avui dia, més de 130 editors, que donen feina a més de 2.000 persones conformen l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal. Tots ells, periòdics i revistes —diaris, setmanaris, bisetmanals, mensuals o trimestrals— que han aportat molt per a la normalització de l'ús del català i que han aconseguit que, des de l'any 1996, la premsa comarcal sigui l'única que hagi crescut, convertint-se en un dels pilars informatius del panorama comunicatiu català. Segurament, perquè la gent continua estant més interessada en conèixer la realitat que li toca més de prop.

El primer acte del 25è aniversari

El 20 de febrer es va celebrar, a l'Auditori del Palau de la Generalitat, l'acte de presentació dels actes commemoratius del 25è aniversari de l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal (ACPC).

Hi van intervenir els ex-presidents de l'entitat, Josep Maria Rierola, Ricard Rafecas, Antoni Garrido i Josep Masoliver, que va centrar el seu discurs en el naixement de l'ACPC, l'any 1981, a Banyamars (Maresme). L'altre ex-president, Jordi Vallmajó, no va poder ser-hi present per una lleu malaltia.

Seguidament, Estanis Alcover i Martí, actual president, va centrar la seva intervenció en agrair, tant a la societat catalana, com als seus antecessors en el càrrec, com a tots els que han fet possible que l'ACPC hagi arribat a complir 25 anys. ■

Jaume Puig, el guardià que atresora els secrets de les antigues masies

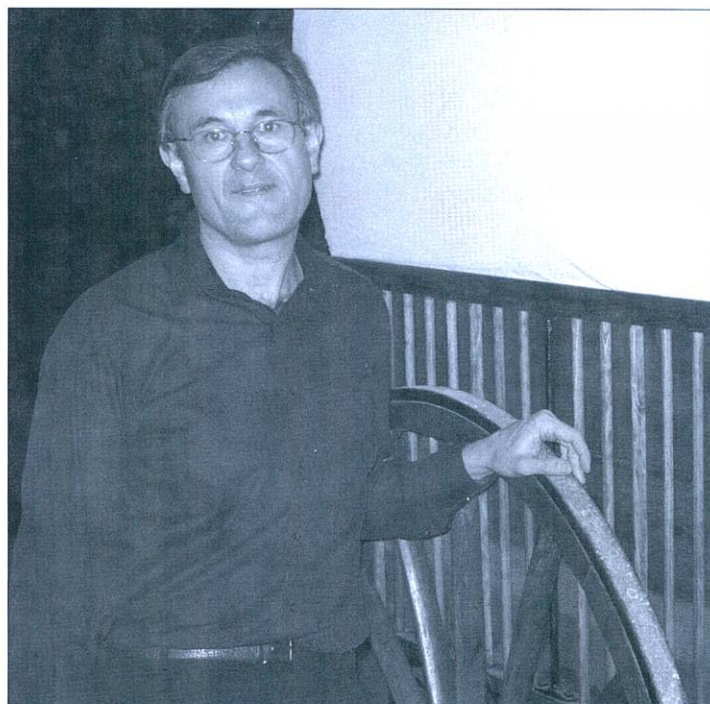
NEUS MACIAS / El nostre protagonista va néixer l'any 1957, a Barcelona, "però sempre he viscut a El Prat". Els seus avantpassats van néixer i viure en les conegudes Cases d'en Puig. El seu pare era del Peret de Cal Joan Pau.

Jaume Puig va anar a l'escola Joan Maragall, i més tard va assistir a les classes de l'institut Baldiri Guilera, . "Des dels 14 anys vaig compaginar els estudis amb la feina al camp. M'agradava, i també era una forma de mantenir la tradició familiar". Es va llicenciar en l'especialitat de Geografia, dins la llicenciatura de Geografia i Història, però continuava conreant la terra. "On teníem la major part dels camps era la zona de Cal Malet. Era una feina dura, perquè part d'ella encara la fèiem de forma molt tradicional, amb cavalls. I l'agricultura a El Prat és intensiva, no hi ha temporades baixes, sempre hi ha feina a fer. Els terrenys que teníem eren molt bons per conrear melons, i també ens dedicàvem a la resta de productes d'horta". Ara, aquells camps de Cal Malet / Cal Bitxot estan coberts per les aigües de la nova llera del riu. Tota aquella zona va ser expropiada, uns anys abans en Jaume Puig va haver de plantejar-se el seu futur laboral. "Jo veia que l'agricultura no tenia futur que això s'acabava, i als 32 anys vaig fer unes oposicions per treballar a l'administració pública". El nostre protagonista veia com aquest tipus de vida pagesa anava arribant a la seva fi, "i és en aquells moments quan vaig pensar que algunes coses no es podrien perdre, que havíem de fer un esforç per conservar les eines, els estris de casa...", que restessin testimonis.

Abans que les màquines destruïssin les masies

D'aquesta manera, cap a l'any 1999, quan els processos d'expropiació es van fer impara-

El porxo de casa dels seus pares, la masia familiar on ell ha viscut molts anys, conserva tresors que parlen de la història agrícola d'El Prat, uns anys en què la pagesia era l'activitat econòmica més important del poble. Ell s'hi va dedicar molts anys a conrear la terra, i ara que la seva carrera professional va per una altra banda, ha volgut guardar tots aquells estris que feien servir els pagesos: carros, tartanes, arades, ventadores, càvecs etc.,. També li agrada compilar les històries viscudes i que fins ara estan a l'anonimat que hi ha darrera totes aquestes eines i estris. Jaume Puig dedica el seu temps lliure a restaurar aquestes peces.

Jaume Puig, amb una tartana que va rehabilitar, al porxo de casa dels seus pares

bles, Jaume Puig va començar a guardar "l'enrenou", que és com es denomina a aquests utensilis que es feien servir al conreu tradicional. Primer va començar per conservar el que hi havia a casa, i després va preocupar-se per atresorar també el d'altres masies. "Sempre procuràvem anar a la casa un dia abans de que entressin les màquines. Parlàvem amb els propietaris, i arribàvem a un acord". Així, Puig cita una llarga llista de cases de pagès on s'han salvat aquestes eines, i a algunes persones que l'han ajudat i a qui els està molt agraït: Cal Nyepa, Cal Malet, Cal Bitxot, Cal Pepet del Marcelino, Eladi Fabró, Josep Oliva de Cal Carriques, Ca l'Àndreu, Cal Mut del Serra, Quimet de Cal Ferrer., i d'altres. Moltes de les masies han estat engolides per l'aigua, però també n'hi ha que van ser derruïdes per

tal de construir-hi vivendes. Algunes de les peces són donacions, i altres han estat adquirides pel nostre protagonista. "Molta gent et dona les peces perquè vol que es conservin, perquè han vist la tasca que fem i els hi és molt més satisfactori que es conservin en aquestes condicions. Saben que aquí les poden venir a veure quan vulguin".

D'aquesta forma, el porxo de la casa dels pares de Jaume Puig -"a qui els hi he d'agrair que em deixin aquest espai"- conserva: dues tartanes, carros amb vela, un carro gran d'anar al Born, un carro de trabuc, tres tipus de carretons per sembrar mongetes, ventadores, eines per engrunar blat de moro, càvecs, arades, planets, garvellis, guarniments de cavall, i moltes altres peces relacionades amb les feines del camp i estris de la llar i la

matança del porc. Un veritable museu. Algunes encara fan olor a goma laca. "És que he fet alguns cursos per aprendre restauració de peces de fusta. Fem tractaments per evitar que es corquin i perquè es conservin el millor possible". El nostre protagonista ha comptat amb l'ajuda del seu fill l'Arnau, també un apassionat d'aquesta tasca de conservació. I menciona i agraeix la feina de l'Àngel Casals, de Cal Malet, "que és molt hàbil i molt precís" amb les tasques de rehabilitació, i també de l'Agustí Casas, el seu sogre.

Tractaments per rehabilitar la fusta

"A la gent li agradava fer-nos donació, perquè si no, aquestes eines s'haguessin perdut" o haguessin sortit del Prat. El nostre protagonista considera una "satisfacció" veure com peces que arribaven malmeses a les seves mans, ara recuperen una lluentor "a base de molta dedicació". I és que Jaume Puig s'hi ha deixat moltes hores visitant masies, recaptant eines, tractant-les...

Ara, el que li agradaria és poder relacionar aquestes peces amb aquesta una forma de vida tradicional que es va perdre. "M'encanten les històries i les vivències que van associades a aquestes eines, als estris de casa. Voldria poder aconseguir fotografies on s'estiguin utilitzant, documents... Que els nens d'avui vegin com es vivia a El Prat en aquells anys".

Per la Festa Major, Jaume Puig fa la seva contribució particular als actes festius, i obre el seu porxo a tots els visitants que vulguin fer un cop d'ull a aquest particular museu. ■

Julio Martí Martín, natural d'El Prat, espòs d'Anna Gíbert i de 71 anys, morí al seu domicili el 22 de febrer.

Guillermo Farrés Comas, natural d'El Prat, viudo d'Antonia Torne i de 91 anys, morí al seu domicili el 27 de febrer.

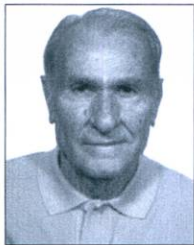
Francesc Xavier Garcia Represa i Tamara Madrid Márquez, naturals de Barcelona i residents al Prat, de 29 i 23 anys d'edat respectivament, moriren el 23 de febrer al Senegal, víctimes d'un accident de transit. En aquest accident també morí el taxista i una altra parella de joves de la Colònia Güell, Sara Alcoy de 35 anys i Jordi Ve-

lasco de 32. L'enterrament que constituí una veritable manifestació de dol que aplegà diversos milers de persones, es celebrà a la parròquia de sant Pere i sant Pau el dissabte 4 de març.

Luis Castelao Díaz, natural de Castropol, Astúries, espòs de Jerònima Pinilla i de 91 anys, morí al seu domicili el 7 de març.

Sofia Tapias Ruíz, natural de Lanteira, Granada, viuda de Leoncio Olmos i de 92 anys, morí a Cartagena el 8 de març.

Dolores García Torres, natural d'Alicun de Ortega, Granada, esposa d'Antonio Garcia i de 71 anys, morí a L'Hospitalet de Llobregat el 9 de març.

ANTONIO GUERRERO GARCÍA

Morí el 5 de març de 2006

Nascut a La Mamola (Granada) el 17 de setembre de 1924. Arribà al Prat amb 20 anys i entrà a treballar a La Seda on hi va romandre fins a la seva jubilació.

Formà part del primer grup de treballadors de tèxtil pratec que es desplaçà als Estats Units a mitjans dels anys 60, per a l'aprenentatge de tècniques de producció industrial.

El nostre condol a les seves dues filles i al nostre company Pere Azuara.

Funerària d'El Prat
SERVEIS FUNERARIS
DEL PRAT, S.L.

Sant Pere i Sant Pau

OFICINES: Camí de Cal Natrus s/nº
Telf. 93 478 08 31 • Telf-Fax. 93 478 63 33

GUILLERMO FARRÉS COMAS, DE CAL SAIO

Ha mort a El Prat de Llobregat, el dia 27 de febrer, a l'edat de 91 anys. La seva germana Cèlia; els seus fills Francesc Xavier i Mª José; néts Meritxell, Judith i Nacho, Alexander i Pats; besnéts i tota la família ho fan saber a llurs amics i coneguts. Aprofitant l'avinentesa, volem agrair les mostres d'afecte rebudes.

ROMÁN FARRERES GONZÁLEZ
Segon Aniversari

La teva germana, cunyats i nebots et recordem.

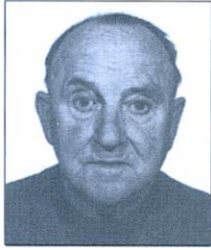
NARCIS MACHORDOM FABRÓ
Primer Aniversari

La teva esposa, fills i la resta de la família et tindrem sempre en el nostre record.

MOISÉS LLOPART AGUILERA
Quart Aniversari (5/8/1919 - 9/2/2002)

Tots els teus t'estimen i et recorden. Et tenim present sempre. El teu record és amb nosaltres.

FÉLIX MONTES JUBERA
Décimo cuarto Aniversario

Los que te trataron y te conocieron aún se acuerdan de tí.
Y los que te quieren no te olvidan.
9 de Febrero de 1992.

Mª AMPARO TARRERO PESQUERA (Viuda de Félix Montes)
Décimo Aniversario

Te fuiste y nos dejaste sin luz, en este mundo de tinieblas.
Pero te llevamos en el corazón.
18 de Marzo de 1996.

El Repre i la Tamara van tenir un accident mentre eren de vacances al Senegal. Així que ara seguiran per sempre de vacances. Ells volien viatjar junts per la vida, i això és el que faran sempre.

Gràcies per estar amb ells quan calia. Gràcies per ser amics seus. I gràcies per les mostres d'afecte que la família hem rebut des del passat 23 de febrer.

Espero que cadascun de vosaltres recordi els seus somriures. Jo els recordaré sempre. Si un dia, viatjant pel món, us els trobeu, només heu de somriure. Ells ho feien sempre.

Silvia García Represa

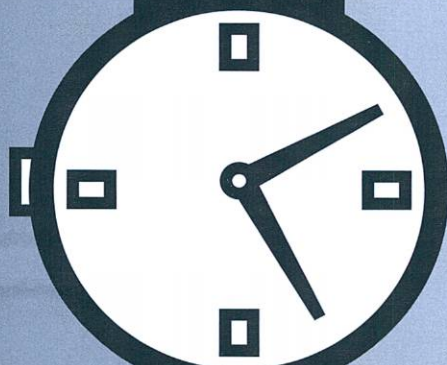
PERE PUGÈS I PORCET
Segon Aniversari (31-1-2004)

MARIA ALIAGA COLOMER
Primer Aniversari (28-2-2005)

Les vostres filles Maria Rosa, Montserrat, gendres, néts i bes-néts us recorden.

HORARI D'OFICINA DEL PERIÒDIC DELTA

Dilluns i dimecres
15:00 a 18:00

Dimarts
9:00 a 14:00

Ens pots trobar a

Carrer Castellà, 5 baixos

telèfon i fax: 93 379 05 33 • periodicdelta@yahoo.es

Gente Singular

El superconstellation

Aun recuerdo, cuando iba a despedir o recibir a amigos o familiares, a pie de avión en el Aeropuerto de Barcelona, sin que para ello fuese preciso tener recomendación alguna, bastando simplemente con entrar en las pistas, y andar por ellas libremente, hasta casi tocar la aeronave.

Pero igual que las ciencias adelantan, los tiempos cambian que es una barbaridad, y en la actualidad antes de acceder a los aviones –y eso como pasajero– casi te desnudan al paso por lo arcos detectores, cuando no es el mismo usuario, el que exaspera por tanto control, se queda en bolas ante el respetable público, y los agentes de seguridad, al objeto de demostrar que no es él quien hace pitar a la infernal maquina detectora, cada vez que pasa ante ella.

Esto último no es ninguna exageración, y ejemplos hay de proceder tan estrambótico, por parte de eminentes miembros de nuestra comunidad social, que mejor harían en tener otras aptitudes más edificantes. Pero no hablamos ahora de nuestros referentes sociales, sino de los aviones, los aeropuertos y los pasajeros.

Cuando esto refiero, no había persona, que ante el vuelo de un avión, no levantase su cabeza para verlo, y no digamos cuando tal posibilidad de observación, podía realizarse a escasos metros del artillugio mecánico. Por ello, el ir al aeropuerto a ver los aviones, era una de las actividades lúdicas, que un buen padre de familia de primero de los años sesenta, solía incluir en su agenda de fin de semana, al objeto de realizarlo con su costilla y vástagos. La distracción, además, era gratis, por lo que no era extraño el ver a familias enteras peregrinando y zascandileando –camino del aeropuerto– a bordo de coches en donde cabían cuatro personas y se transportaban hasta nueve, en las soleadas tardes de la primavera y el verano.

El edificio terminal de vuelos, era como de juguete, y toda la edificación no superaría más allá de los quinientos o seiscientos metros, en donde se ubicaba las oficinas, los mostradores de facturación y recogida de equipajes, las tiendas de souvenir, entre los que no faltaban las navajas de Albacete –por cierto prohibidas a bordo de los aviones– y cuya venta se efectuaba una vez pasados los controles de embarque, y sobre todo, y con mayor amplitud de la que hubiese sido lógico, vista la extensión de la aerostación, el bar, que ocupaba además, la mejor ubicación en el edificio.

El bar era punto de encuentro, lugar de reunión de negocios, centro de tertulia, y un largo etc., como corresponde a nuestra más recia tradición hispana para este tipo de locales. Recuerdo una antigua coplilla popular que refiriéndose a Málaga –aunque bien podía haber sido cualquier otra ciudad de nuestro solar patrio– decía: “Málaga, ciudad bravia, que entre antiguas y moderna, tiene veinte mil tabernas, y una sola librería...” bien es verdad que he de

reconocer que con el tiempo, todo ha cambiado, ahora las librerías se han multiplicado por diez... y las tabernas también.

Pero otra vez –amigo lector– he vuelto a diversificarme, pues no es mi objetivo hablar de tabernas, librerías ni bares, sino referirme al *Superconstellation*, avión de la empresa Lockheed, orgullo de la ingeniería aeronáutica de la época, que con sus cuatro motores a hélice, y haciendo escala en Madrid, Lisboa, Azores, y medio mundo más, a la escalofriante velocidad de poco más de cuatrocientos kilómetros a la hora, hacía trayecto entre Barcelona y Nueva York, una vez al mes.

El Superconstellation tenía dos públicos, el que viajaba a bordo –escaso y privilegiado, que recibía hasta un pijama y una bata de dormir de regalo durante el vuelo– y los que –numerosos y solamente de miranda– venían a ver su silueta cada vez que tocaba tierra aquí.

Entre los segundos se contaba Anselmo, amante de los aviones, que no fallaba una escala sin venir a admirarlo. Un día, en que marzo empezaba a vestirse casi de verano, nuestro hombre para mejor admirar las evoluciones del cuatrimotor en la pista, se sentó en una silla frente a una mesa velador, ya casi en la misma rampa de vuelo, y tras pedir un chocolate con porras, se dispuso a gozar del espectáculo.

Al poco, la imponente mole de la aeronave, se dibujó en el horizonte y tras una impecable maniobra de aproximación, tomó tierra llegando casi al extremo de la pista.

Ensimismado como se encontraba en la contemplación, no advirtió como el camarero le avisaba insistentemente de que permanecer allí era peligroso por el aire de las hélices, pero fuese porque no lo oyera, o porque hiciese caso omiso, el caso es que no se movió de su silla, y a los pocos instantes, el coloso dio la vuelta sobre sí mismo, poniendo para ello al máximo la fuerza de sus motores.

Como si de hojas secas se tratase, mesas sillas, sombrillas y quitasoles del bar, fueron barridos en un santiamén, quedando patas arriba el velador y asiento que ocupaba Anselmo, y siendo él mismo zarandeado y arrojado al suelo –junto con el chocolate que había pedido– por las rachas de viento de las hélices, quedando toda su ropa, como si de un uniforme de camuflaje se tratara.

Mientras el camarero, solícito, intentaba inútilmente limpiar el traje de los manchurrones del chocolate, Anselmo se prometió asimismo, venir con un atuendo más adecuado el mes siguiente... En aquellos años, ver despegar y aterrizar un avión, se consideraba un auténtico espectáculo,...y es que, en aquellos años, en que nunca pasaba nada, cualquier cosa resultaba fantástica, y maravillosa.

J.M.HIDALGO

Retalls de premsa

L'Aeroport d'El Prat impedeix el consens per l'Estatut

El Prat ha centrat els debats dels darrers dies a la Comissió Constitucional del Congrés dels Diputats que s'ocupa d'enllestir el projecte del nou estatut. El nom de la nostra ciutat ha estat un dels més repetits als mitjans de comunicació fent referència a l'aeroport que es vol que sigui traspassat, mentre

Madrid només cedeix la gestió d'aeroports secundaris com Reus, Girona i Sabadell, (fent-nos un

“traspàs a la madrilenyia”) perquè cedeixen les infraestructures deficitàries i es queden El Prat

que té una rendibilitat reconeguda. El tema ha merescut titulars a tota plana i algunes notes d'humor com la tira de Toni Batllori a La Vanguardia, que ens fa pensar si no serà una mena de portaavions la quarta pista que es pretén construir sobre el mar d'El Prat, mentre l'ajuntament viu dins d'una lamentable inòpia. Millor que ens ho penguem amb bon humor.

Saber fer, fer saber

Una dada té valor sempre que la podem valorar; és a dir, si es pot mesurar, si pot arribar a entendre's, si la podem controlar en la seva trajectòria, si, en definitiva, podem arribar a millorar-la.

L'estil de comandament –el *saber fer* en una cadena executiva– cal adaptar-lo a cada situació tot i que els al·licients o incentius exteriors resultin o no ésser els ideals. El temperament es pot heredar genèticament i biològicament; el caràcter és la suma d'aquesta manera de ser a la qual li afegim el que anem aprenent dia a dia, el que al final, en conclusió, convertirem en hàbits.

Aprenent, principiant, amateur o professional són diversos graus de competència en una professió o activitat. Afegint-hi compromís –il·lusió, motivació–, podem assolir nivells òptims del saber fer. I per tal de saber fer, sempre ens caldrà: a) escoltar suggerències; b) donar suport a qui el precisi; c) possibilitar el desenvolupament i la realització de tasques; d) convèncer amb entusiasme els membres d'un equip de treball que està sota les nostres ordres.

Els aspectes tècnics, que els adquirim a través de la racionalitat, són sempre més fàcils d'ensenyar que els emocionals, aquells que tenen a veure amb la intuïció, la capacitat de sentir emoció o fins i tot, el gaudir d'un espectacle.

Però un dels caires intercomunicadors que posem a prova en el saber fer, és el *fer saber*, la informació que es trasmet a un equip que ha de dur a terme una tasca, una missió, o té una fita. I aquesta informació ha de ser àgil, amb utilitat (transcendental és que pugui utilitzar-se també –o en especial– com a formació situacional); que pugui arribar a convertir en evidències les conviccions; que faci interpretables els silencis; i sobretot, que no sigui arrogant, perquè si així és, alguna cosa s'està amagant. Una organització sana i com-

petitiva es basteix lluny de l'arrogància, la prepotència i la supèrbia agressiva. L'explicació d'històries i exemples que configuren una estratègia, ja de per si dona peu a identificar un estil de transmissió d'idees i de recepció i resolució de possibles problemes.

No és menys veritat que la independència de pensament i de propòsit farien la felicitat; i que la llibertat d'acció hi afegiria un plus; i que la tolerància i la professionalitat i la pluralitat, encara ens farien més feliços. Però és igualment cert que de vegades, aquesta felicitat a que ens porta la llibertat i la independència, està en nombroses ocasions condicionada per la dependència de condicions materials com poden ésser: la respectabilitat social, la reputació dels altres, el status social, la comoditat o confort econòmics, etc...

Hi ha quatre coses o situacions que resulten irreversibles: la paraula una vegada dita, la pedra després d'haver sortit de la mà, l'ocasió després de perduda, i el temps tot havent passat.

"Saber fer" i "fer saber" tancaran un cercle reblant el clau del "fer fer". En qualsevol cas, l'equilibri no es trencarà mai si el pas més important a donar que és el "fer saber", s'encara per tal que qui rebí la informació pugui interpretar-la (que vol dir llegir-la i al mateix temps, reflexionar-la). I això només és responsabilitat de l'emissor, aquell que cal que faci, que cal que sàpiga fer, que cal que faci saber i que en definitiva, farà fer. I aquesta funció de direccionar i informar s'ha de projectar en moltes ocasions sense mirar 'el marcador' a cada instant del partit, doncs quantes vegades el marcador distreu el tennista!!!...

VICENÇ TIERRA

Desde el Perú

La paciencia de la educación

Yo, tú, él y los demás, carecemos de paciencia algunas veces. En lo que a mi me respecta reconozco y lamento esta falta de paciencia y trato de corregirme deseando que el profesor en la clase, y los padres en casa, tengan toda esa paciencia que se requiere para educar, y lo digo y aconsejo porque yo mismo he sido educador muchísimos años dentro de un aula escolar. El secreto de la cultura y de la riqueza consiste en saber esperar.

Alguien afirmó que el genio no nace, se hace, es una paciencia prolongada. Si interrogo a la naturaleza cuál es el secreto de su riqueza, me responde que necesito millones de años para formar diamantes.

Por costumbre, queremos el resultado en el acto y esto es imposible en la mayoría de los casos.

El ser humano germina nueve meses en el maravilloso laboratorio del claustro materno antes de poder gozar tangiblemente el resultado de aquel acto de amor que lo inició. El grano de trigo necesita meses para producir la espiga y el duraznero necesita años antes de entregarnos sus frutos.

Esta enseñanza de hoy no la puedo cosechar mañana, tiene que pasar por la etapa de la maduración para que aflore

en su tiempo oportuno. Es un grave error querer palpar los frutos de la educación al día siguiente de la clausura promocional o fin de estudios. No se puede juzgar de la claridad de un centro educativo por la conducta llevada en una crisis juvenil. En este momento de inestabilidad, de búsqueda y de lucha, no se halla la respuesta inmediata a una orientación de vida.

Cuando se produce la estabilidad de la madurez, recién afloran aquellos valores ocultos en el subconsciente y que fueron acallados en el momento de la ofuscación, de lucha y de violencia de la edad juvenil.

Es un error empujar al niño a rendir más de la cuenta, sobre todo al inicio de la edad escolar, esta impaciencia provocada por el deseo inmoderado de los padres y la vanidad del educador, acaba por agotar al niño y las fuerzas le abandonan al querer mantener los primeros puestos de un comienzo de la vida escolar. La naturaleza no da saltos y esa lección debe ser aprendida y aplicada en la educación, siendo ella obra de paciencia y lentitud, debemos sacrificar el deseo inmoderado de querer gozar precipitadamente de un resultado.

JAUME ESTRUCH

El pilot aviador pratenc, Josep Brufau, un heroi de l'aviació republicana (III)

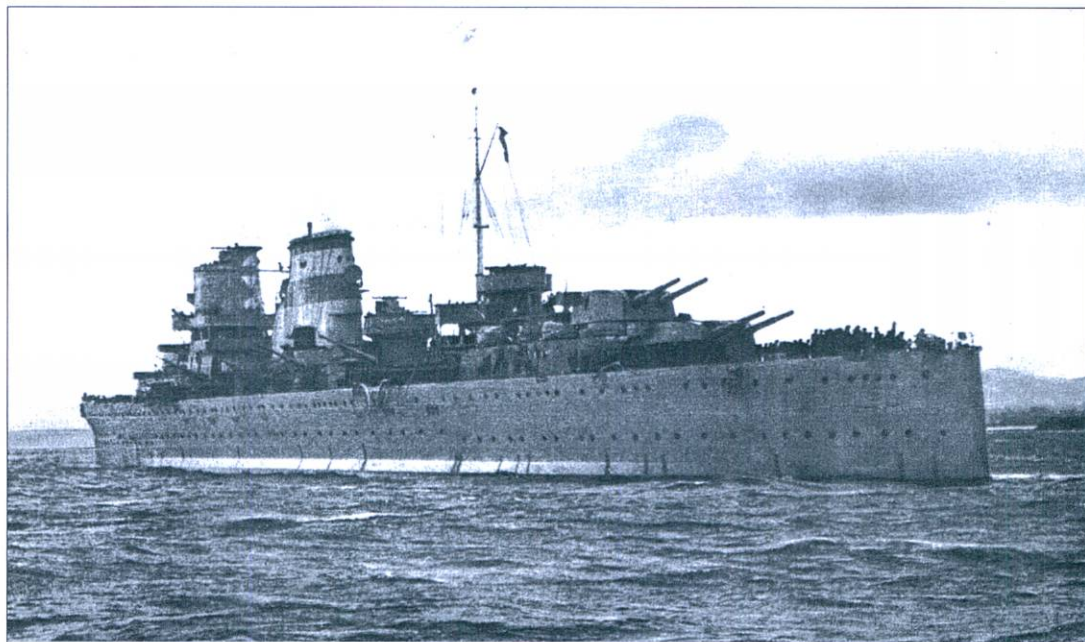
Arran de la pèrdua de la batalla de l'Ebre, els avions de caça republicants es van refugiar a l'aeròdrom provisional de Vendrell, on en Josep Brufau, ja amb el grau de capità d'aviació, va coincidir amb el mecànic d'aviació pratenc, Josep Ros Aranda, el qual estava destinat al manteniment dels caçes I-16 (Mosques) de la 4ª Esquadrilla del Grup 21 de l'Esquadra 11 (21).

La esquadrilla de Josep Brufau, un temps després, va ser enviada a l'aeròdrom de Manises (València), on va actuar en la protecció de la ciutat i del port de València. Justament davant una alarma de bombardeig, probablement per l'aviació italiana de la Base de Mallorca, va sortir una patrulla de caces comandada per en Josep Brufau que va entrar en combat amb l'aviació franquista (22)

Degut a la limitada autonomia que tenien els caces, l'avió d'en Josep Brufau es va quedar sense benzina, tenint que planejar per arribar a l'aeròdrom de Manises, amb la mala fortuna que les rodes del "xato", van quedar enganxades amb uns cables elèctrics, cosa que va fer capotar l'avió quedant en Brufau mal ferit. Va ser evaquant a l'Hospital Militar de la zona de València, on va estar ingressat unes setmanes (23).

Una vegada superat les ferides d'aquell desafortunat accident, en Josep Brufau es va reintegrar a la seva esquadrilla.

Cap el mes de febrer de 1939,

El creuer «Canarias», les metralladores del qual van abatre el caça d'en Josep Brufau.

la esquadrilla de "xatos" de Josep Brufau va ser traslladada a l'aeròdrom militar de San Javier (Murcia), on va coincidir amb el pratenc Arturo Goni Pallarès, que estava efectuant el curs de formació com pilot de l'aviació militar. (24).

El 4 de març de 1939 es va iniciar una rebel·lió militar a Cartagena, entre les forces republicanes, que van ocupar un dels fortins que protegien la base naval d'aquesta ciutat murciana. L'Estat Major del general Franco, va aprofitar aquesta circumstància per concentrar diversos vaixells de guerra i un vaixell auxiliar ple de tropes davant la bocanada del port de Cartagena amb la intenció de desembarcar (25).

Tot fa suposar que fou el cap de les forces d'aviació republicanes, general Hidalgo de Cisneros, el qui va ordenar a tot el personal dels aeròdroms de Sant Javier i Los Alcázars que anessin a ajudar a les tropes fidels a la República. El pratenc Arturo Goni, que va ser un dels militars reclutats, va ser testimoni dels successos de Cartagena. (26) Les tropes fidels a la República es van apoderar d'una bateria de costa, situades en un dels dos fortins de la Base Naval. "Cuando el día 6, buques y transportes nacionales van concentrándose frente a Cartagena, les dispara esa batería y los ataca la aviación" (27). El foc de l'esmentada bateria va enfonsar el buque auxiliar "Castillo de Olite". (28). En aquesta operació també es va ordenar que una patrulla de tres caces de la base de San Javier sortís per atacar els rebels i

als vaixells que amenaçaven Cartagena. Justament en Josep Brufau pel fet de ser el capità de l'esquadrilla no li pertocava, tot i això es va oferir voluntari, i amb uns altres dos "xatos", aquest equipats amb petites bombes, van anar a atacar els vaixells dels "nacionals" (29).

Els dos "xatos" es van limitar a llançar les bombes i van retornar a la base militar de San Javier, però el caça d'en Josep Brufau va decidir ametrallar el creuer "Canarias". (30) L'intens foc de les metralladores del citat creuer van impactar en el caça republicà, morint heroicament el capità Brufau, tot caient les restes de l'avió al mar. Un testimoni presencial va afirmar que l'avió va quedar desintegrat per l'impacte de les bales de les metralladores antiàrees del vaixell (31). Era el sis de març de 1939.

JOSEP FERRET

Ara fa 75 anys

Març 1931

El "Casal Català", d'El Prat Prat va ser una de les entitats que es va adherir i dona suport a la "Conferència d'Esquerres Catalanes", la qual es va celebrar a Barcelona entre els dies 17 i 19 de març de 1931. En el decurs d'aquesta es va constituir el partit "Esquerra Republicana de Catalunya". Un dels organitzadors de l'esmentada "Conferència" va ser el pratenc Joan Lluís Pujol i Font, fill del Dr. Josep Pujol.

REFERÈNCIES

21.- Dades facilitades per en Pepe Ros Aranda.; 22.- Dada facilitada per n'Arturo Goni.; 23.- Dada facilitada per n'Arturo Goni.; 24.- Dades facilitades per n'Arturo Goni.; 25.- Dades facilitades per n'Arturo Goni.; 26.- Dades facilitades per n'Arturo Goni.; 27.- ROMERO, L.; "Sublevaciones contra el Gobierno de Negrín", DINA "Historia de España del siglo XX", Editorial Vergara, 1976.; 28.- DE LOJENDIO, L.M.; "Operaciones militares de la guerra de España 1936-1939", p. 603, Editorial Montaner, Barcelona 1940.; 29.- Informació facilitada per n'Arturo Goni.; 30.- Informació facilitada per n'Arturo Goni.; 31.- PI DE CABANYES; O.; "Un héroe anónimo", op. cit.

Entrevista con Rose Avalon, cantante y actriz

“Me tomo el cine y la interpretación como una puerta más hacia la música”

AGUS MORALES / Todo un descubrimiento. Es lo que será para el público Rose Avalon, de tan sólo 20 años. Al menos así lo asegura el director del film *Pactar con el gato*, Joan Marimón. A su corta edad, Avalon protagoniza su primer largometraje bajo la batuta de Marimón, aunque reconoce que tiene vocación de cantante. “Yo me tomo la cine y la interpretación como una puerta más, como un camino más hacia la música”, asegura. La película, producida por Createl y la productora de

La actriz y cantante piensa retomar sus estudios de interpretación este año

Fermí Marimón, cuenta entre su repertorio con Alberto Jiménez, conocido por su papel en *El Bola*, de Achero Mañas, y Pau Roca, quien aparece en pantalla en la serie de TV3 *Ventdelplà*.

El guión del largometraje, también elaborado por Marimón, describe una historia de amor imposible entre un okupa enamorado de una adolescente que a su vez está enamorada de su tío. “Julia [la protagonista] se quedó sin padres desde muy pequeña, y el único modelo que ha tenido siempre de padre ha sido su tío porque siempre se ha criado con él”, explica Avalon.

Pactar con el gato está rodada en el barrio de Gràcia y en Badalona, e incluye escenas en El Prat, en concreto en el casal okupa. “Hay una secuencia en el casal que me encanta. Ahí descargo toda mi rabia. He estado todo el día

La Rose Avalón tot comença la seva carrera cinematogràfica, encara que les seves inquietuts musicals són més fortes.

con mi tío, pero en la escena siguiente lo veo con Sara, su chica, y mi personaje se pega con un canto en los dientes... Llego al casal, que es donde vivo, y descargo toda mi rabia

tirando una figurita de un gatito y llorando...”, relata Avalon.

La actriz y cantante piensa retomar sus estudios de interpretación este año, que ha tenido que interrumpir a causa del rodaje de la película, y ha trabajado como comentarista durante dos meses en Prat Ràdio. “Ahora mismo estoy con un programa que se llama Gothic, que lo lleva Filmax pero es para City TV”, explica Avalon, quien añade: “Ya lo he acabado, son 13 programas, soy una especie de anfitriona,

Lo suyo es la música, pero “la experiencia que he vivido con la película es adictiva”

de mujer gótica. Es un programa como por ejemplo *Noche de lobos*. Presento películas de miedo con ambientaciones tenebrosas”, dice la actriz. El programa se estrena el domingo 26 de marzo a partir de las 22 horas.

Pero lo suyo es cantar. Avalon ha grabado una maqueta, titulada *Equivocada humanidad*. “No es para nada el estilo que me gusta, es muy comercial”, admite la cantante, quien añade que siempre escribe letras “muy reivindicativas”. Lo que le gustaría a Avalon es “hacer *hardrock* y mezclarlo con celta, estilo Mago de Oz pero más comercial”. La actriz se fija en Bon Jovi, Guns'n Roses, HIM, Varón Rojo, Offspring, Green Day...

“La experiencia que he vivido con la película es adictiva”, reconoce Avalon. Pero: “Amo la música. Es mi vocación”. ■

Cicle de xerrades d'Amics d'El Prat

Divendres 31 de març: *El Prat dels anys cinquanta*, a càrrec de Margarida Gomez, historiadora i arxivera municipal.

Divendres 7 d'abril: *“Grip aviària: cal que ens alarmem?”* a càrrec de Jordi Casal i Fàbrega, professor de Sanitat Animal de la Facultat de Veterinària de la Universitat Autònoma de Barcelona.

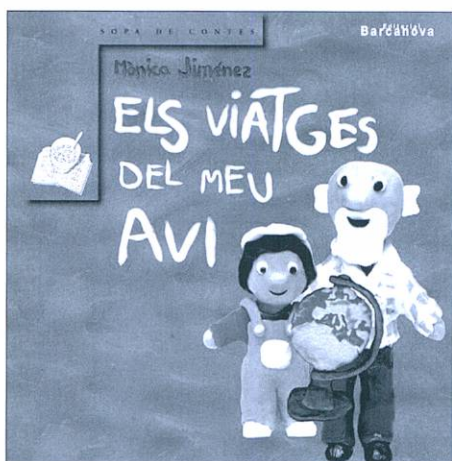
Totes les xerrades es faran al local d'Amics d'El Prat, carrer Arús, 6 a les 19,30 h.

El Sant Jordi pratenc comença a cavalcar

Es presenten a la Biblioteca els llibres de Mònica Jiménez i Margarida Linuesa

MARIANO MARTÍNEZ / La prèvia a Sant Jordi aquest any sembla que comença a arrencar unes setmanes abans d'aquesta data que revoluciona les llibreries catalanes. Al Prat s'estan preparant ja tota una sèrie d'actes, però durant el mes de març ja poden escalfar motors amb les presentacions a la Biblioteca Popular Antoni Martín de dues autores pratencques.

El primer acte es va realitzar el 14 de març: "Els Viatges del meu Avi", publicat a l'Editorial Barcanova, és el primer projecte editorial de Mònica Jiménez. El text, la idea i les il·lustracions són originals de la pròpia autora, i el llibre, destinat a nens de aproximadament 6 anys, és un conte il·lustrat amb ninots de plastilina, sobre fotografies. El protagonista, un nen petit anomenat Pau, descobreix una bola del món a les golfes de casa seva, i amb l'ajuda del seu avi, en Jaume, el qual aprofitarà per ensenyar-li l'àlbum de fotos dels seus viatges. D'aquesta forma descobreix diferents indrets del món: Mèxic, Xina, Venècia, Àfrica, l'Antàrtida... El llibre, editat el passat mes de novembre, forma part del projecte final de carrera

«Els viatges del meu avi» és la primera aventura editorial de Mònica Jiménez, mentre que «L'enigma de la Cripta Güell» i «L'home dels llamps» suposen una nova incursió literària de l'escriptora Margarida Linuesa.

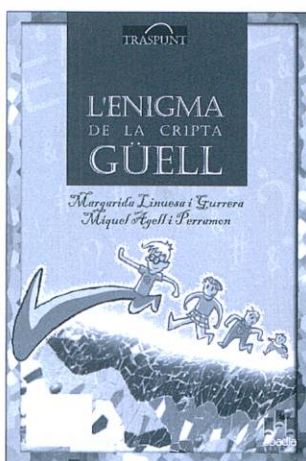
d'aquesta autora pratenc, vinculada amb la Colla dels Gegants local.

Margarida Linuesa protagonitzar la segona presentació de març, després de la publicació de la seva anterior novel·la "Cròniques del paradís". Sota el segell editorial d'Abadia Editors, l'autora ha engegat aquest curiós projecte literari que sota un mateix llibre recull dos històries diferents, exemplificades per les dues portades que té el llibre, una idea treballada pel seu editor, i que ofereix una nova perspectiva de publicació. La mateixa autora reivindica

molt aquests dos llibres presentats en un mateix volum, perquè en aquest cas, ofereixen dues visions literàries de la mateixa autora, i que hi han moltes diverses maneres d'escriure. Per un costat, la història de la novel·la juvenil "L'home dels llamps" gira entorn de la ciència-ficció, on uns nois ajuden un viatger del futur a salvar tots els llibres del món. Si girem físicament el llibre, ens trobarem amb "L'enigma de la Cripta Güell", un "Harry Potter a la catalana", com la definit Margarida Linuesa, on la vareta màgica del famós heroi juve-

nil és en aquesta història l'ordinador portàtil. El llibre el presentà el seu editor i l'autor local Octavi Franch, que última també alguns projectes literaris.

Destacar també que durant la primera setmana del mes d'abril està prevista la presentació d'un altre llibre d'una autora pratenc, Rosa Ribas, "El pintor de Flandes", una intensa novel·la que ens apropa a les disputes de la reialesa i noblesa espanyola del s. XVII amb l'excusa de l'encàrrec d'un misteriós quadre al pintor Paul van Dyck. ■

El jazz del teatre o la genialitat de la Companyia Planet Impro

M. MARTÍNEZ / La màxima del jazz, allò que l'ha fet el gènere musical més cromàtic i ric, més artístic, és el component essencial de la improvisació: al material genètic dels estàndards hi ha un gran component de llibertat, creació espontània. Aquest ingredient que enriqueix amb força molts productes artístics, no sempre es de fàcil digestió. Aquest no va ser el cas de la Companyia Planet Impro, que van oferir una extraordinària sessió d'improvisació teatral i d'humor el 10 de març, amb un espectacle de petit format que es desenvolupa dintre de les activitats que s'estan programant entorn el

Els actors van realitzar una fascinant feina que enganxà al públic

Dia de les Dones. Van arribar de nou al Centre Sant Jordi-Ribera Baixa després de l'èxit obtingut en la darrera trobada de dones del Prat, i possiblement els tornen a veure d'aquí uns mesos.

El punt d'arrencada de l'espectacle dels Planet Impro eren els típics tòpics de gènere-

re. Els actors van demanar uns minuts abans al públic que escrivissin el títol d'un possible film entorn a aquests tòpics de gènere que donen sentit a l'espectacle. La sessió es posà en marxa amb uns dels papers elegits a l'atzar; i tot seguit, poc menys d'un minut per preparar una petita història i començar petits monòlegs encapçalats. Els gèneres cinematogràfics van ser un dels altres fils que unien les representacions que van improvisar els actors, que realitzaren una fascinant feina que enganxà al públic des del principi. L'home i la dona gelosa, el masclisme, petites anècdotes de la vida

quotidiana de parella, foren algunes de les històries que van caracteritzar Planet Impro, que entorn la improvisació crea també situacions i personatges ingenus i surrealistes que enganxen a la primera.

El previ a aquests seixanta minuts plens d'un humor i d'una ironia reconfortants d'aquesta companyia barcelonina, va ser la representació d'un monòleg per part de dues components del grup de teatre local Transparències, que també van tenir l'habilitat de donar-li un altre volta de fulla al sempre enriquidor i complex món de les relacions entre dones i homes. ■

Alguns dels artistes pratencs que exposen es van apropar a la inauguració d'aquesta exposició.

L'art al servei de la solidaritat

DELTA / Poques vegades l'art és converteix en un aliment eficient de l'anima com quan vehicula tota la seva força en pro de la solidaritat. Els "Artistes Contra la Marginació" (ACM) tenen prou clar aquesta màxima, i ho deixen ben clar en la Mostra Internacional Multidisciplinària d'Art que es va inaugurar el 9 de març, una exposició que romandrà oberta fins al proper 8 d'abril.

La mostra que acull la Torre Balcells és resultat d'un heterogeni grup d'artistes plàstics i literaris que s'han reunit entorn d'aquesta ONG (Artistes contra la Marginació), que es planteja com a reptes fon-

amental la millora de la vida de nens i nenes al tercer món. Una de les formules d'aquest col·lectiu es donar els beneficis de l'exposició i activitats paral·leles al projecte que en l'actualitat centra al grup, "Jujuy", que vol ajudar a una escola de 32 alumnes a l'Argentina. Quadres, fotografies, escultures, música i literatura barregen els seus camins en aquesta mostra que intenta lluitar contra la marginació i la injustícia social d'una manera altruista i compromesa.

Alguns artistes pratencs han volgut participar d'aquesta important iniciativa: Manel Cruz, David Duran, Elisa García Coll,

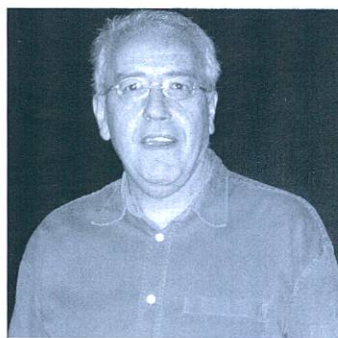
Mariano Ros, Rosa Maria Soler, Carmen Villanueva, Frederic Comas, Neus Company, Fina Sans i Mercè Santamaria, un bon grapat de representants locals que s'uneixen a d'altres artistes de l'Estat espanyol i països llatinoamericans (Argentina, Mèxic i Venèçuela).

Paral·lelament a l'exposició, també van poder gaudir l'11 de març de la Festa ACM, amb l'actuació del grup Nout i recitals de poesia a l'auditori de la Torre Balcells. A més, durant els dissabtes 11 i 18 es van realitzar Tallers d'arts a la Plaça Pau Casals, unes activitats que s'allargaran els dies 28 de març, i l'1 i 8 d'abril. ■

Josep Costa, protagonista de «La finestra tancada», a l'Espai Lliure

D. / Durant els mesos de febrer i març, el director i actor teatral Josep Costa, fundador del Teatre Kaddish, va formar part del grup d'actors que representaven l'obra «La finestra oberta», una obra d'Agustí Vila, dirigida per Carme Portaceli.

Junt amb en Josep Costa, troben entre els intèrprets a noms importants de l'escena catalana, com Lluïsa Castell, Imma Colomer, Alber Pérez,

Xavier Ripoll, Mar Ulldemolins i David Vert.

Segons l'autor de l'obra, «La finestra tancada» és «una comèdia, un vodevil. Un mirall on veiem la vida de dues parelles en dos moments diferents de la vida». En les dues històries hi ha una de les parelles que utilitza l'amor contral'altre i l'ofega. Molta de la crítica teatral especialitzada, ha destacat el tan l'excel·lent direcció de Carme Portaceli, com el bon treball dels actors, i entre ells, el personatge que interpretat en Josep Costa. ■

«El Prat a Escena!» es posa de nou en marxa

Al març es posen en marxa les jornades de formació

D. / Pocs mesos després d'arrencar la Primera Mostra de Teatre amateur del Prat el passat mes de novembre, el projecte "El Prat a Escena!" torna de nou a agafar embranzida durant els mesos de març i abril amb les Segones Jornades de Formació Escènica, que es desenvoluparan al Centre Cívic Sant Jordi-Ribera Baixa.

Aquestes Jornades estan destinades bàsicament a aquelles persones joves i adultes que siguin membres en actiu d'algun col·lectiu que treballi en el camp de les Arts Escèniques al Prat. Pels dissabtes 25 de març, 1 i 8 d'abril s'han establert diferents tallers de veu, interpretació, cos i un taller per a joves, aportant recursos per a la millora de la interpretació, donant una resposta global a tot el que envolta el món de l'actor. Tal com ja va comentar fa uns mesos Marta Ardiaca, directora del Centre Cívic Sant Jordi-Ribera Baixa, "intensem donar els recursos necessaris perquè els artistes locals desenvolupin les seves tasques de creació".

"El Prat a Escena!" continuarà desenvolupant-se en un projecte més ampli, com la primera edició, que a més d'aquestes jornades, també acull la Mostra de Teatre Amateur, que probablement vegi pujar el teló en els pròxims mesos. L'any passat ja van passar pel Centre Cívic grups locals com Proscenio Teatro, el Col·lectiu veu en off o el Taller de Teatre els Bitxos. ■

Concert de Primavera 2006 de la Banda Sinfònica de l'Associació Musical del Prat

XAVIER IBERN I GÓMEZ / El dissabte passat dia 4 de març, a les 19,00 hores, es va fer el concert de primavera a càrrec de la Banda Musical del Prat de Llobregat, amb un número de públic bastant nombros.

Aquesta vegada es va dedicar monogràficament a un gènere teatral i musical genuïnament espanyol, com es la sarsuela.

Aquest gènere té el seu origen com a gènere teatral, amb part de l'obra musical i cantada i part recitada, i el seu nom prové d'un pavelló de caça rodejat de esbarzers dels voltants de Madrid, on en el segle XVII l'infant Fernando, futur governador de Flandes i més tard el rei Felip IV pernoctaven després de les caceries. Per a la seva distracció i la del seu seguici es celebraven representacions dramàtiques amb música.

Va esser en el segle XIX que es va produir la plenitud i des d'aleshores va gaudir de gran reputació entre tot tipus de públic.

El concert es va dividir en dues parts, en la primera van ésser interpretats fragments musicals de les següents obres; Gigantes i Cabezudos de M.F. Caballero, amb un aire festiu aragonès; La gran via de Chueca i Valverde, obra d'ambient castís madrileny i la Tempranica de G. Jiménez.

A la segona part es van interpretar fragments de La Alegria de la huerta de F. Chueca, Agua, Azucarillos i Aguardiente de F. Chueca i va finalitzar amb la Leyenda del Beso de Sautullo i Vert.

Es va realitzar un bis que el públic va demanar amb la interpretació d'una sardana «La Moreneta» amb la participació del públic assistent.

A destacar l'alt nivell de totes les interpretacions i en especial el de les trompetes i la percussió, i així aconseguint moments genials.

La nostra felicitació de nou a la Banda de l'Associació Musical del Prat, per aquest regal musical a l'inici de la primavera; d'un tipus de música que uneix a tots els pobles de Espanya i que deuria servir perquè el llenguatge musical, que es un llenguatge de pau ens porti per camins de respecte, comprensió i unió, que bona falta ens fa a tots.

Felicitats a tota la Banda i a l'Associació per aquesta labor musical i d'educació en la música que realitza a la nostra ciutat, els hi desitgem tots els èxits possibles i que portin el nom de la nostra ciutat amb orgull i passió; i un reconeixement especial al seu director José Manuel Aloy Almela per la seva esplèndida labor. ■

¡Crea tu historia!

Abel del Castillo Ponce protagoniza el Cub

ÓSCAR SOLSONA / No cometeré el error de acompañar esta reseña con la fotografía de la instalación. Vine aquí a provocar. Como hace Abel. Como hace Sofia. Como hace *la mejor amiga de Sofia*.

La vida ofrece infinitas posibilidades. Yo elijo ésta:

Unas llaves sobre la mesa (¿llegó poco antes que yo?). Una colilla en el cenicero. Sofia debe ser una mujer tolerante. ¿O me encuentro en el salón de la casa de su amiga?. ¿Quién es la chica de la foto de la pared?. A mí también

Abel adopta una actitud provocadora con la obra expuesta en La Capsa

me gustan las plantas. Un teléfono en el suelo y un bolso colgado en una de las sillas (el bolso me dice que ella -quien sea-, acaba de llegar... ¡Está en la casa!). Observo el espacio. Pared verde. Cortinas amarillas compradas quizás precipitadamente para preservar su exhibicionismo. A Abel le gusta mirar.

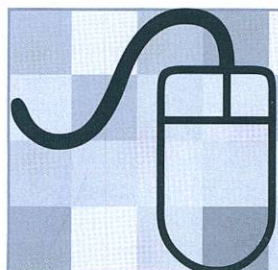
Quiero saber más cosas. No me interesan los libros de la estantería. Austeridad y sin embargo calidez. *Ikeismo* y sin embargo gusto por vivir de afuera adentro y viceversa. Consigo misma y ¿con los demás?.

Pronto ocurrirá algo. Constantemente pasan cosas. Mujer autónoma. Este es un lugar propicio. Huele a gata.

-¿Quién eres tú?...

[¿Alguna vez te tocaron la espalda por sorpresa?]. ■

La mejor amiga de Sofia, instalación de Abel del Castillo Ponce. **Cub de La Capsa** (del 9 de marzo al 12 de mayo de 2006).

Envían's bústies, suggerències o textos

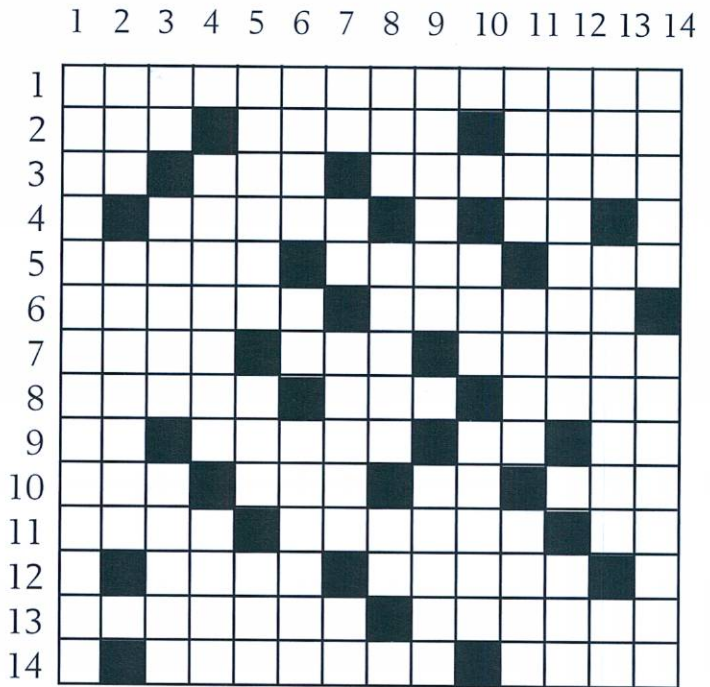
periodicdelta@yahoo.es

Pratigrama nº 29, per Puigmalet

Aquests mots encreuats ofereixen deu definicions, en cursiva, amb tema pratenc.

Horizontals: 1. Corrent que aplega les avantguardes. – 2. Esternut. L'enamorat de la Julieta va de romeria a una font de l'Alta Cerdanya. Els troncs que condueixen els raiers. – 3. Ni jo ni ell. Licor de canya de sucre. *Escandinaus banyuts que donen nom al club de voleibol del Prat.* – 4. Oxigen. Relatiu als ronyons, no necessàriament dels rens. Barcelona. San Francisco. Espanya. – 5. Ensenya. Equip de futbol holandès amb aroma de pi. Escola Escocesa de Saxofonistes. – 6. Gustos. *Planta farratgera que al Prat sempre s'ha pronunciat «ufals».* – 7. Ferrocarril. *Sant ..., patró pratenc, pacífic però amb espasa.* Defuncions. – 8. Adornen. Remor consonàntic. Moneda portuguesa. – 9. Consonant popular. *Mare de Déu del ..., escola religiosa centenària al Prat.* Abandonem Terol. 49 romans. – 10. Fúria terrorista a Irlanda. L'escollit que se salvà del diluvi universal amb un tot un zoo. Abans de Crist. Herba immobiliària pel caldo. – 11. Josep Maria ..., pintor català dels murals de la catedral de Vic, per exemple. *Plaça gironina amb mercat.* Fronteres d'Aristot (Alt Urgell). – 12. L'origen de tot. *Sant ..., patró pratenc que obre portes.* Cabel·lós. Inicial i final d'Anna. – 13. Enlairaré. Arbre que beneeix els rostits. – 14. Alliberem un dòlar. *Cal ..., renom ben clavat al Prat.* Pedra vermella i preciosa.

Verticals: 1. Aquests practiquen autoestop. – 2. Té vida. El contrari de davant. Conductor novell. – 3. Un punt al dau. ... Diari, poeta nicaragüeny. Agafem amb arpes. – 4. La fi del món. Identifico. Ni meva ni seva. – 5. Fer trons. Nap-buf. Estrany palíndrom. – 6. Cautxú per a esborrar. Els límits de Surp (Pallars Sobirà). *Carrer del Dr. ..., on està l'escola centenària.* – 7. Unió Monetària. Article femení. Part esquerra d'una armellada. Vocals de sempre. – 8. Assemblea Europea de Veïns. *Nom de pila del coronel lluitador a Cuba que té un important carrer, considerat el militar pratenc de més graduació.* Aliança Popular. 50 romans. – 9. Javier ..., cantautor gadità. Comença a ser rar. Cèrcol que uneix parelles. – 10. 500 romans. Kelvin. Xovinistes Francesos Organitzats. Pardal. – 11. Al voltant de la pupil·la. Fill d'Adam i Eva i germà de Caïn.

Transpiració. – 12. *Primer cognom del coronel pratenc del segle XIX que defensà infructuosament Cuba, en un ample carrer pratenc.* Alfa. Després del llamp. – 13. Meitat. Esquinça. El cor de la ceba. – 14. Fer-les amb un cotxe és perillós. Joc de cartes individual.

Solucions al Pratigrama núm. 29

Horizontals: 1. Avantguardisme. – 2. Uís. Romeu. Rais. – 3. Tu. Rom. Vikings. – 4. O. Renal. B. SF. E. – 5. Educa. Ajaix. EBS. – 6. Sabors. Alfals. – 7. Tren. Pau. Obits. – 8. Ormen. Rmt. Euro. – 9. Pe. Carne. ol. Il. – 10. Ira. Noé. ac. Api. – 11. Sert. Blanes. At. – 12. T. Pere. Relut. A. – 13. Elevare. Lloer. – 14. S. Martell. Robi.

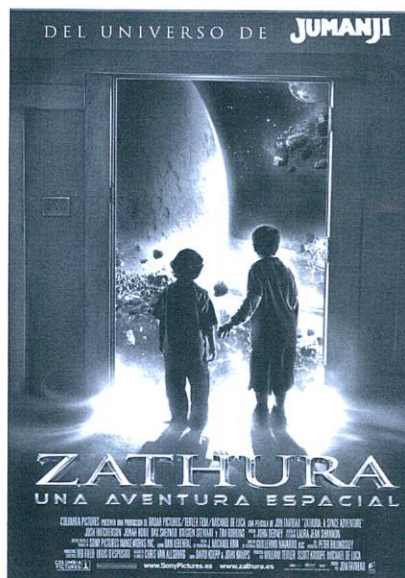
Verticals: 1. Autocestopistes. – 2. Viu. Darrere. L. – 3. As. Rubén. Arpen. – 4. N. Reconec. Teva. – 5. Tromar. Nan. Rar. – 6. Goma. Sp. Robert. – 7. UM. La. Armel. Ee. – 8. AEV. Jaume. AP. L. – 9. Ruibal. R. Anell. – 10. D. K. XFO. Ocell. – 11. Irs. Abel. Sur. – 12. Sanfelix. A. Tro. – 13. Mig. Estripa. Eb. – 14. Esses. Soltari.

QUÈ FAN AL CAPRI?

Acción y ciencia ficción para toda la familia

Robots gigantes, criaturas carnívoras con forma de lagarto, astronautas atrapados en el espacio y peligrosas fuerzas gravitatorias hacen de «Zathura, una aventura espacial» una trepidante película de acción y ciencia ficción que se estrenará en breve.

El film, del director Jon Favreau, recrea las aventuras de Danny y Walter, dos niños que cuando su padre se va a trabajar, se quedan al cuidado de Lisa, su hermana mayor. Como casi siempre, los juegos de los niños acaban con Danny escondido en el montacargas huyendo de su hermano. Walter descubre el escondite del pequeño Danny y decide asustarle bajándole hasta el oscuro y temido sótano, donde el niño descubre el table de metal antiguo y destrozado de un juego de mesa, «Zathura». Tras poner en marcha este juego, los dos hermanos descubren que han sido lanzados al oscuro espacio sideral y que no volveran a casa hasta que termine la partida que han iniciado.

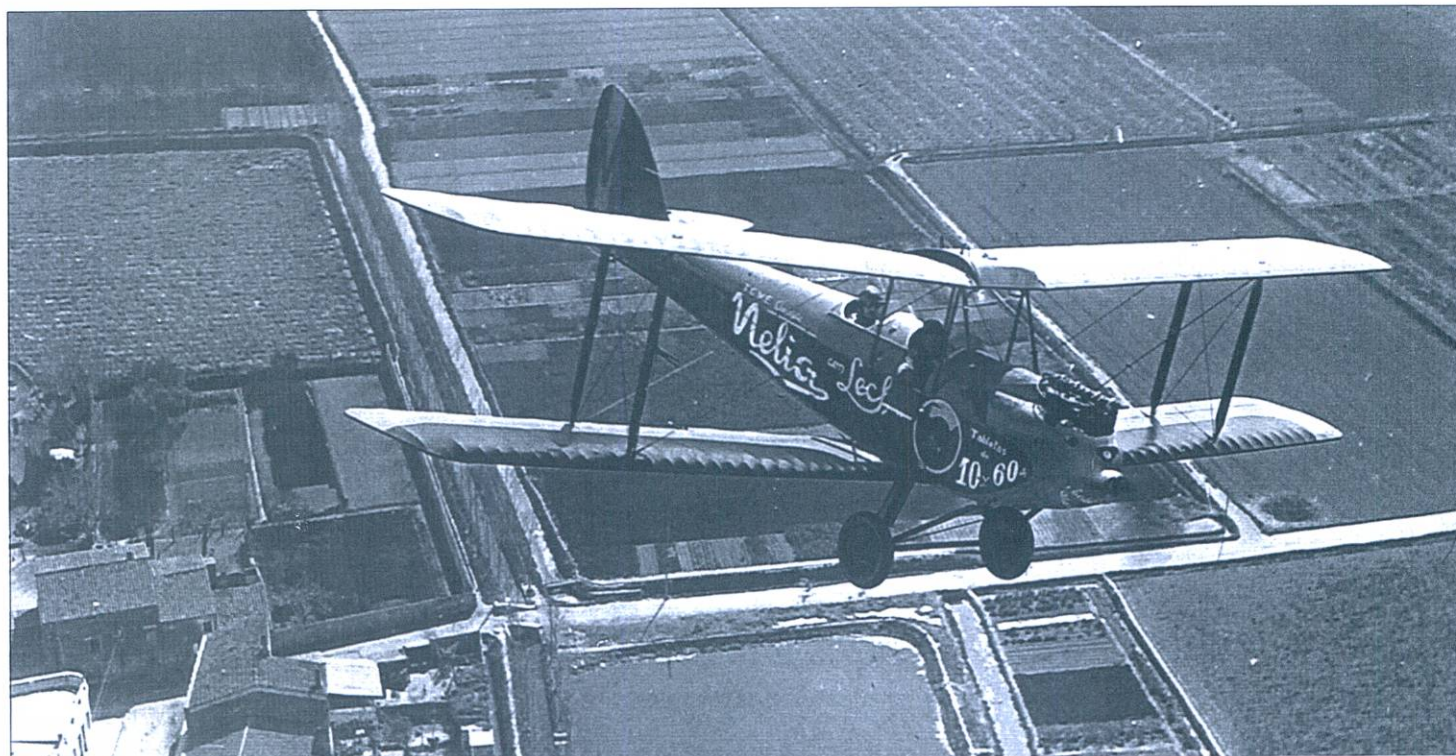
Programació

Dies 31 de març, 1 i 2 d'abril: «Ice Age 2. El deshielo» (estrena) - Dies 13, 14, 15 i 16 d'abril: «El Salvaje» (estrena). Altes pel·lícules pendents de confirmació: «Tirante el Blanco», «Zathura, una aventura espacial», «Volver» i «Sky High, una escuela de altos vuelos».

Sorteig d'entrades

Aquest mes han resultat premiats els següents subscriptors: Josep Alonso Abad, Albert Ametller Olivera, Josep Bru Rodríguez, Maria Esteve, Josep Oliva, Miquel Palau Figueres, Baldiri Parera Piguillem, Josep Portillo Galiart i Manel Rabaneda. Les entrades es poden recollir a la redacció de Delta, al carrer Castella, n. 5, a l'horari d'Oficina: Dilluns i dimecres, de 15.00 a 18.00 hores; Dimarts de 9.00 a 14.00 hores

Una avioneta sobrevolant El Prat (1 d'abril de 1929)

Avioneta Havilland Moth sobrevolant el canal de la Dreta del Llobregat a l'alçada del carrer Santiago Rusiñol. Aquest avió va ser comprat per Rafel Massò, propietari de la coneguda fàbrica de xocolata Nelia, el qual utilitzava per la seva publicitat, i era pilotat per en Guillem Xuclà.
(Foto: Joan Gaspar / Arxiu: Gerard G. Mor)

SEGUROS

Avda. Virgen de Montserrat, 38
Tel. 93 370 02 99 - Fax. 93 370 06 06
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

SEGUROS DE:

- ❖ AUTOMOVILES
- ❖ HOGAR
- ❖ COMERCIO
- ❖ VIDA
- ❖ JUBILACION
- ❖ COMUNIDADES
- ❖ ENFERMEDAD
- ❖ ACCIDENTE
- ❖ SUBSIDIO RETIRADA CARNET
- ❖ RESPONSABILIDAD CIVIL

HORARIO:
Mañanas: de 8 h. a 2 h. - Tardes: de 4 h. a 9 h.

Avda. Virgen de Montserrat, 17
(Esquina Avda. Llibertad)
Tel. 93 478 56 34 - Fax. 93 379 79 97
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

ASESORAMIENTO Y GESTION:

- ❖ LABORAL
- ❖ FISCAL
- ❖ CONTABLE
- ❖ APERTURAS
- ❖ CONTRATOS ARRENDAMIENTO
- ❖ DECLARACIONES RENTA
- ❖ SEGUROS SOCIALES - I.V.A.

HORARIO:
Mañanas: de 9 h. a 1 h. - Tardes: de 4 h. a 8 h.

ASESORIA

► Fútbol • Tercera División

El Prat cumple el objetivo

MANOLOGOL / A falta de diez jornadas para la finalización del Campeonato se puede decir que el Prat ha cumplido con el objetivo de principio de temporada, la permanencia. Aún perdiendo todos los partidos, cosa muy improbable, se podría salvar la categoría. Curiosamente en los cuatro últimos disputados durante el mes, dos en casa y dos fuera, solo se ha perdido en el Sagnier ante el Mataró y se ha ganado en las dos salidas al Mini Estadi y a Balaguer. Queda claro, por tanto, que en casa se atragantan los rivales y por eso se ha sacado casi tantos puntos a domicilio (20) como en casa (21) de los 41 conseguidos hasta ahora.

Nuevo empate en el Sagnier. Prat 1, Palafrugell 1

El Prat dejó escapar dos nuevos puntos de su campo en un partido bastante flojo y donde la decisión del colegiado de no señalar un claro penalty en el tramo final pudo decidir. El encuentro empezó vibrante y en el minuto 7 ya se habían marcado los dos goles. Primero fue el Palafrugell quien en un contragolpe logró batir a Víctor en un fallo de marcaje. Pero poco le duró la alegría a los gerundenses, pues nada más sacar de centro la pelota le cayó a Palet en el área y este, de vaselina logró el empate. El resto del partido fue a menos y al final Israel, que acababa de entrar, se encontró un balón en el área y cuando se disponía a rematar fue derribado en el área. El árbitro no solo no señaló el claro penalty sino que además mostró la tarjeta amarilla al delantero pratense.

El Mini se disfrazó de Sagnier. Barça C 0, Prat 2

Coincidiendo con los carnavales, por primera vez el Prat logró la victoria en el Mini Estadi, pues en las anteriores ocasiones siempre había salido derrotado ante el filial azulgrana.

Los pratenses han conseguido prácticamente los mismos puntos en casa como en campo contrario.

Esta vez jugando uno de los mejores partidos, a nivel táctico, pues Manolo Márquez dispuso un equipo perfectamente situado y al que le salió todo a pedir de boca. La entrega de los pratenses fue total y absoluta y la presión continua ante un Barça que dominó la mayor parte del juego pero careció de profundidad y se topó una y otra vez ante la zaga blanquillista. Además el Prat esta vez, sí supo aprovechar dos de sus ocasiones en la segunda parte para llevarse los tres puntos de un Mini Estadi que fue pratense de los pies a la cabeza. Ivi abrió el camino del triunfo con un golazo desde el borde del área que entró por la escuadra tras una dejada de Jaime. Y poco después el propio Jaime cerró el marcador con un doble remate, pues el primero con la derecha lo rechazó el meta, que no pudo hacer nada ante el zurdazo posterior del canterano pratense, quien por cierto vio una tarjeta y por acumulación se perdió el siguiente partido.

La lluvia protagonista. Prat 1, Mataró 2

Mal partido el jugado por el Prat en un día que será recordado por la tromba de agua que cayó en la segunda parte y no por el juego desplegado. Pese a ello los locales se adelantaron en el marcador con un tanto de Palet, jugador que se ha ganado la titularidad con su trabajo y ya lleva 4 tantos en la liga. Tras el descanso el Mataró, en el que milita, aunque no llegó a jugar, el portero pratense Joan Antoni Cañadas, logró el empate en la primera jugada y posteriormente en una falta muy bien lanzada logró la remontada. El Prat embotellando a su rival en los últimos minutos, pero no fue capaz de lograr un empate que hubiera hecho justicia. Lo mejor sin duda fue el retorno de Raúl Vates tras su lesión que le ha impedido jugar 7 partidos. Antes de comenzar el partido se guardó un minuto de silencio por la muerte de un socio y por los jóvenes pratenses muertos en Senegal en un accidente.

Nuevo triunfo a domicilio. Balaguer 2, Prat 3

Fue sin duda la sorpresa de la jornada, pues el Balaguer sólo había perdido tres partidos en su campo. Manolo Márquez sacó el mismo equipo que había ganado en el Mini Estadi 15 días antes, con la novedad en la portería del joven Toni, que hizo su debut en Tercera pero acabó lesionado y sustituido al final por un Víctor que había estado toda la semana enfermo. Muy pronto se pusieron las cosas de cara con un temprano gol de Rubio. A la media hora Jaime ponía el 0-2 y con este resultado se llegaba al descanso. En la segunda parte el Balaguer acortó distancias y pudo empatar, pero en el tramo final Moreno en una contra puso el 1-3 que sentenciaba, aunque aún tuvo tiempo el cuadro leridano de marcar un segundo gol en el descuento de un partido que es el 180 del cuadro pratense en Tercera División. ■

cuibany

CUINES I BANYS

CADA REFORMA UNA CREACIÓ
Moquetes, parquets i paviments plàstics

Coronel Sanfeliu, 34
Telèfon 93 379 52 48

EL PRAT DE
LLOBREGAT

TRIF TORRENTS® S.L.

Construcciones Metálicas
Puertas - Automatismos
Cerrajería

Lloret de Mar, 9
Teléfono. 93 379 40 95 EL PRAT DE LLOBREGAT
Fax. 93 379 31 18 (Barcelona)

¡LO TENEMOS TODO PARA SU AUTOMÓVIL

AUTO
SONIDO

VEGA

Accesorios y recambios para el automóvil

RADIO CD MP3
100 EUROS

·AUTORADIOS

· ALARMAS

· TELEFONIA MOVIL

**MONTAJE Y
REPARACIÓN**

CONJUNTO
RADIO CASSETTE CD
150 EUROS INSTALADO

Manos libres instalado
99 euros IVA incluido

Caldetas, 5 - Tel. y fax: 93 478 37 09 - El Prat de Llobregat

INSTALACIÓN DE NEONES

OFERTA: Radiocassette con frontal extraíble 30 euros

Dr. TEOFILO DEZA ALLODI
(Odontólogo)

Les atiende en la

CLÍNICA IBÉRICA

C/ Dr. Gallart i Monés, 9-11, 1º, 3ª
Teléfono 93 370 43 77
EL PRAT DE LLOBREGAT

ADMINISTRADOR DE FINQUES

Asesoría Técnica Laboral

LABORAL • FISCAL • CONTABLE • ADM. DE FINCAS • SEGUROS

Juzgados de los Social • S.M.A.C (Conciliaciones) • Alta empresas
en Seguridad Social • Seguros Sociales • Nóminas • Contratos de
trabajo • Autónomos • Pensiones • Inspección de Trabajo

I.A.E. - I.V.A • Declaraciones de Renta • Impuestos de Sociedades •
Contabilidades • Constitución y Legalización de Sociedades y
Cooperativas • Cuentas anuales y Registro Mercantil

Vehículos • Multiriesgos del Hogar • Multiriesgo comercio •
Comunidades • Vida • Planes de pensiones • Enfermedad • Accidentes
• Incendio

Administración de comunidades, pisos y locales • Alquiler de pisos y
locales • Traspasos locales de negocio • Contratos arrendamiento •
Tramitación cédulas de habitabilidad • Informes registro de la propiedad

Francesc Balcells, 10 (entrada por C. Lleida) • Telf. 93 379 59 99 • Fax. 93 478 81 07 El Prat de Llobregat

POTA SUD

POTA SUD

MATERIALS DE
CONSTRUCCIÓ
POTA SUD S.L.

CONSTRUCCIONS PITARCH

- Albañilería en general
- Sustitución de bajantes
- Sustitución de claraboyas
- Construcción de cubiertas
- Tratamientos antigraffiti
- Tabiques pluviales
- Pinturas exteriores e interiores
- Casas unifamiliares
- Carpintería de madera

REFORMAS

- Rehabilitaciones de fachadas
- Consolidación de obra vista
- Vestibulos de escalera
- Aseos y baños
- Reformas de cocinas
- Electricidad y fontanería
- Calefacción y aire acondicionado
- Carpintería de aluminio
- Falsos techos

C. Jaume Casanovas, 3 (Oficina) • Psge. de la Autovia, 10 (Magatzem) • 08820 El Prat de Ll. (Barcelona) • Telf. 93 370 06 55 / Fax. 93 370 23 54 • Mòvil 615 57 86 84 / 615 83 28 70

► Fútbol Sala

El entrenador Antonio Marchal, destituido

L'equip del Casa Alcalá, al complet.

LILLO / Mes de cambios en el seno del club en el que el hasta ahora mister de la entidad Antonio Marchal ha sido destituido de su cargo. El motivo, según fuentes allegadas al club, ha sido debido a las desavenencias con los pesos pesados del vestuario. Por el momento, Paco Martín tomará las riendas del equipo hasta nueva orden. En lo que respecta a lo puramente deportivo dos victorias y una derrota ha sido el balance del último mes hace que el equipo pratense se mantenga con opciones de entrar en los Campeonatos de Catalunya, al que sólo tienen acceso los cuatro primeros del grupo y la actual sexta posición es

un buen aliciente para el equipo.

El Sporting Prat se la jugará al final

Ocho partidos para el final de liga y sólo los últimos cinco encuentros serán decisivos para los hombres de Fontanals ya que se producirán enfrentamientos con rivales directos al campeonato. Por el momento el mister de la entidad en declaraciones a Delta considera clave el próximo mes ya que deberán sumar los partidos por victorias siempre y cuando querrán decidir la liga en el último tramo de liga. ■

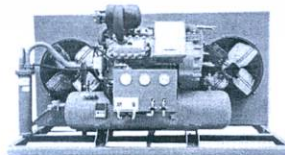
► Fútbol • 2ª Regional. Grupo VIII

El Juventud no puede fallar

LILLO / Un pinchazo puede suponer el adiós a una espléndida temporada en lo que respecta a resultados. Si bien el juego de los *juventinos* no enamora a los aficionados, la segunda posición en la tabla a dos puntos del líder Sant Joan d'Espí hace soñar con el tercer ascenso en los más de 30 años de historia de la entidad. Para ello los pratenses no podrán fallar en los próximos partidos si no quieren ver cómo estas opciones se complican y menos aún tener que decidir el campeonato en el último tramo de liga donde esta misma concluye en el difícil campo y rival directo La Guardia. Las tres últimas y abultadas victorias han hecho soñar al equipo con el ascenso. El 0-4 en Sant Just con goles de

Lay, Salva y en propia meta, así como la remontada en el imbatido Estruch con goles de Elio y Lay. La última victoria fue un 1-7 en el feudo del Papiol. Lay por dos veces, Pablo, Félix, Talavera, Oliver y Oscar Gómez con gol de autentico crack certificaron la mejor victoria liguera. Una semana más tarde y cuando menos se podía fallar surgieron todas las dudas en el equipo. Con un único jugador de banda los juveninos se estrellaron unas veces ante la falta de ideas y otra ante el meta local que tuvo una actuación decisiva en el desenlace del encuentro. El gol de los de Castelldefels hizo justicia a lo visto en el encuentro y de esta manera la plaza de ascenso directo se aleja dos puntos. ■

MARFRED, S.L. ❄️

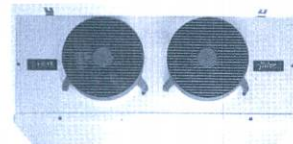

FRED INDUSTRIAL

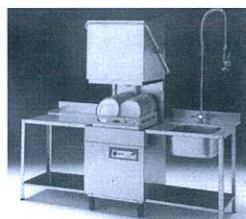
Evaporadors industrials

Compresors de fred industrial

Aire acondicionat

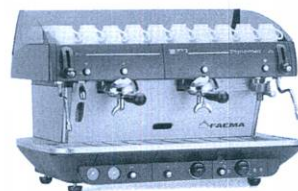

MAQUINÀRIA D'HOSTALERIA (MUNTATGE I REPARACIÓ)

Túnels de rentat de vaixelles

Cafeteres, trituradors, microones industrials

Exposició i vendes: Maurici Vilomara, 6
Taller: Maurici Vilomara, 8
Telf. 93 370 31 37 • Fax. 93 478 39 96 • EL PRAT DE LLOBREGAT

Mecànica i electricitat de l'automòbil i la motocicleta

Taller Ribas

CARRER BARCELONA, 69

08820 El Prat de Llobregat Telf. 93 478 60 97

► Fútbol Base

Pedro Dólera anuncia que dejará de entrenar el juvenil a final de temporada

JOSÉ DAVID MÚÑOZ / Se confirmó un secreto a voces. El entrenador del juvenil A de la Escola de Futbol Prat Blaugrana dejará de dirigir al equipo juvenil de la entidad pratense. Pedro Dólera aseguró que se "ha cerrado un ciclo y que convenía aportar aire fresco en el equipo". Después de once años dirigiendo a diversos equipos en la Escola, Dólera ha conseguido el mayor hito del fútbol base pratense: ascender a la Liga Nacional Juvenil y casi lograr el ascenso a la División de Honor. Tras una decisión muy meditada, Pedro Dólera aspirará a tener a final de temporada el título de entrenador nacional con el que podría dar el salto a las categorías amateurs como mánager.

El Juvenil A de la Escola cierra un mes nefasto. La falta de gol, de la que parecía que ya se había recuperado, se ha vuelto a personar en el equipo, pero esta vez de forma preocupante. En ninguno de los cuatro partidos disputados ha conseguido realizar una diana. El

empate a cero en Girona dejó mal sabor de boca, porque no se pudo doblegar al colista. La Damm B dio la sorpresa en el Estruch al vencer por cero goles a tres y la visita a la Feixa Llarga culminó con la victoria del Hospi por dos goles a cero. La visita del Cornellà B, un rival a priori fácil para los pratenses, tampoco sirvió para marcar ni para ganar, un empate a cero que no deja contento a nadie.

Tranquilidad en el Sagnier

Después de unas cuantas jornadas irregulares, el Juvenil de Preferente del AE Prat parece que se asienta en la zona media

de la tabla. Perdió el partido aplazado frente al Igualada, pero fue capaz de empatar en Lleida a un gol. La visita al Feliu i Codina supuso una derrota por dos goles a cero. La semana siguiente los blanquillos superaron cómodamente al Hospitalet B.

Los cadetes de Juanjo Raga, consolidados en su debut en preferente, han cuajado un mes bastante irregular sin conocer la victoria. Empataron a 3 contra el Cubelles, pero sufrieron una severa derrota contra el Mercantil con manita incluida. Volvieron a empatar contra el Atlètic Segre a un gol y perdieron, con un fuerte viento en contra, contra el AEM. ■

Fútbol • Robert, última baja

El defensa canterano Robert Vigarà es la última baja del Prat en la presente temporada. Sin duda el ser uno de los jugadores menos utilizados en la plantilla ha desencadenado la marcha del jugador, que se rumorea está en contactos con el Poble Sec, equipo al que van la mayoría de jugadores que dejan el Prat.

Ivi jugó con Catalunya

El jugador de el Prat, Ivi, jugó con la Selección Catalana el partido de vuelta de la fase de clasificación de la Copa de Regiones Uefa disputado en Vilanova ante Castilla La Mancha y donde Catalunya se clasificó para la fase final estatal. El pratense jugó los últimos 35 minutos.

Joni y Dolz con Adidas

Dos pratenses son protagonistas en el último anuncio publicitario de la marca deportiva Adidas que distintas cadenas de televisión están sacando a la luz estos últimos días. El delantero y máximo goleador del Caprabo Joni y el segundo entrenador del Castelldefels, Angel Dolz son dos de los seleccionados por el blaugrana Xavi en una Selección Española que se enfrenta y golea a la Selección de Portugal.

Israel vuelve al Marianao

El defensa pratense Israel Silva, hasta ahora en las filas del Vilassar de Dalt, ha fichado por el Marianao Poblet equipo en el que ya había militado con anterioridad, por lo que se ha cambiado de grupo de Preferente.

Aumenta la familia pratense

El portero del Prat Josep Costa fue padre por primera vez el pasado lunes día 6. El niño que se llama también Josep nació por cesarea y pesó 3 kilos 800 gramos y midió al nacer 52 centímetros. Además otro exjugador del Prat, Jose Antonio Moreno también ha tenido familia en los últimos días, un niño llamado Xavi que pesó 2 kilos 770 gramos. Enhorabuena para ambas familias.

**Perruqueria
LYDIA**

C. Joan Maragall, 55 • Telf. 93 370 65 02 • EL PRAT DE LLOBREGAT

► Bàsquet • Lliga EBA

Una Lliga EBA molt competitiva

JUAN CARLOS CEBRIÁN / El CB Prat continua com a líder del grup C de Lliga EBA, empatat amb el Grupotel.com, tot i que als darrers quatre partits l'equip ha signat un balanç de 2-2, perdent la imbatibilitat al Poliesportiu Joan Busquets, on l'equip no queia des de gener de 2005. Després de guanyar a Monzón, El Prat va continuar la seva bona ratxa derrotant el Sant Pere Solmania per 70-57, amb molts més problemes dels que indica el marcador. L'equip pratenc va anar perdent durant bona part de l'encontre i només un parcial de 20-7 a l'últim període va facilitar aquesta diferència per als de Carles Duran. Diego Araque, amb 17 punts i 7 rebots, va ser una de les claus de la remuntada, amb 4 triples en 4 intents.

Una setmana més tard, el Regió 7 Igualada va aturar el CB Prat en un últim quart per oblidar dels pots blava, que van rebre un parcial de 22-10 en aquests últims deu minuts. La derrota, però, no era preocupant doncs l'equip continuava com a líder i l'Igualada ha demostrat els últims anys que sap plantar-li cara als pratencs.

No obstant, set dies després es tornaria a repetir la història, però aquesta vegada al Joan Busquets i contra el CB Navàs. Els de Carles Duran van arribar a dominar de 20 al principi del tercer quart, però van deixar escapar

Dues victòries i dues derrotes és el balanç d'un CB Prat que continua, però, com a líder del grup C de Lliga EBA.

aquest avantatge i van caure per 69-73, en uns darrers minuts on el base visitant, Roger Portella, va ser molt decisiu (30 punts, 9 rebots i 4

assistències) i l'exCB Prat, Jose Piñero, va fer-se determinant sota les anelles amb 16 punts, 5 rebots i 7 faltes rebudes.

Recuperació a Esplugues

Després de dues derrotes consecutives, la visita a Esplugues en el derbi del Baix Llobregat es presentava com un partit decisiu per no perdre el liderat. I el CB Prat va demostrar, amb dos grans quarts (segon i tercer) i un parcial global de 34-50, que la victòria cauria del seu costat (63-73). Sergi Merino, amb 30 punts, va ser el millor dels locals, mentre que pels de Carles Duran quatre homes van acabar amb més de deu punts (David Martínez, Pau Ribas, Diego Araque i Henk Norel).

Ara, l'equip pratenc afrontarà les set últimes jornades de lliga amb la intenció d'assegurar-se una de les tres primeres posicions, que li donarien accés a l'eliminatòria prèvia de la final a vuit i, com a segon objectiu, aconseguir el títol honorífic de campió d'aquest grup C de Lliga EBA.

Visitaran el Joan Busquets l'Eivissa, l'UE Mataró i el Gynea CB Granollers, mentre que els de Carles Duran viatjaran a les pistes de l'ADT Tarragona, el Valentine Montcada, l'Alaior Opel Jovent i el Finques Olesa.

Guanyant els partits de casa i un de fora, l'equip pratenc s'asseguraria ja la seva presència a les fases d'ascens. L'objectiu no sembla complicat, però en una Lliga EBA tan boja com aquesta, fins que no estigui al sac i ben lligat... ■

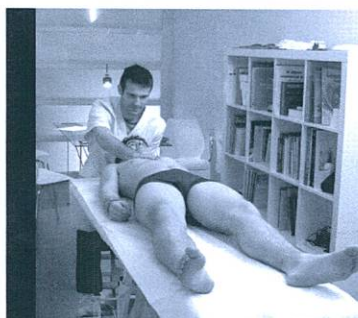
GABINET d'OSTEOPATIA El Prat

Sergio Lucas Salas

Osteòpata
C.O. MROE

Cita Prèvia

Tel. 93 370 76 21
Mòbil. 650 598 494

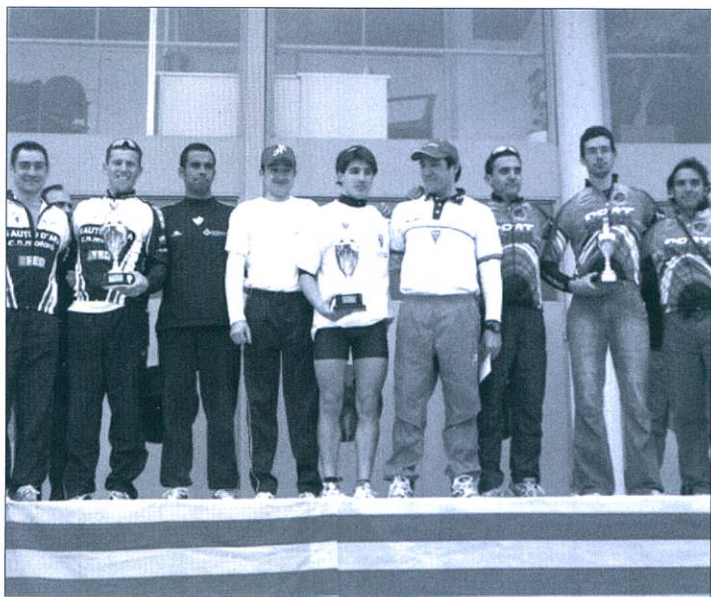
La osteopatia craneal puede tratar con éxito problemas tan complejos como las migrañas, vértigos posicionales, deformidades craneales por partos difíciles y alteraciones del sueño y cólicos en el bebé.

osteopatiaprat@hotmail.com

Avda. Montserrat 108 - 1º 3ª - 08820 El Prat de Llobregat

► Duatló

Continua la bona ratxa dels pratencs

L'equip masculí pratenc de Duatló, a la esquerra amb el trofeig de tercer classificat.

DELTA / Manresa ha estat seu aquest dissabte 4 de març de la segona prova del Circuit Català de Duatló. El Club Natació Prat hi va participar amb 19 duatletes de totes les categories, tornant a aconseguir uns resultats molt satisfactoris. Si amb la prova inaugural al Ciutat de Barcelona, l'equip masculí- va assolir el subcampionat, en aquesta ocasió i amb una participació més nombrosa (25 equips i 220 participants), ara s'ha fet podi per partida doble. L'equip femení- ha estat segon, i el masculí- tercer. Amb aquest resultat, els pratencs se situen

en segona i tercera posició provisional a la Lliga Nacional de Catalunya de Duatló.

A nivell individual, Richard Calle va ser 7è de la classificació general amb una espectacular cursa que el va fer arribar a meta amb el grup capdavanter. La seva actuació, junt amb la de Félix Pérez (Campió del Ranking Català de Duatló 2004), i Carlos Luis (4rt sub23), varen permetre aquest gran resultat per equips. Paloma Dorvil i Joel Espina, van ser primera i segon Cadets, Adriana Farrés tercera sub23, Loli Parra 4a. Senior, i Pedro Rodríguez segon Veterà. ■

Atletisme • II Cursa per la vida

El pròxim 2 de abril a partir de las 11 de la mañana se celebrará la *II Cursa per la vida*. La carrera de 5 kilòmetros de distancia tendrá la salida y la llegada en el Complex Esportiu Municipal Estruch. La organización correrá a cargo de la *Associació de Catalunya contra el cancer* y la UNESCO del Prat.

Sara Gómez sisena als Campionats d'Espanya juvenil

El passat 11 i 12 de març, es va celebrar a Sant Sebastià (Donostia) el Campionat d'Espanya Juvenil de Pista Coberta, amb la participació de dos atletes del Pratenc AA: Sara Gómez a la prova del triple salt, aconseguint una sisena posició i Estel·la López en els 200 mll que no va poder passar de les eliminatòries, perjudicada per una lesió que l'ha tingut apartada dels entrenaments dues setmanes.

Hoquei • El Prat cau davant del líder

El CH Prat continua a la part baixa de la Segona Catalana. El conjunt pratenc va encaixar 15 gols a 3 a casa en un partit dominat en tot moment pel líder el CP Vilanova. Després d'una jornada de descans el CH Prat s'enfrontava a un dels seus màxims rivals, el CE Universitari. El resultat final va ser vuit gols per cada equip que repartia un punt per cada un. L'últim partit va ser contra el Club Olesa Pati amb un resultat de 7 a 3 pels de Olesa.

Bàsquet • El CB Prat «B» continua quart a 2a Catalana masculina

El CB Prat «B» continua amb la seva bona temporada al grup 4 de 2a Catalana masculina, tot i que als darrers partits ha signat un balanç de 2-2 que l'ha allunyat dels llocs d'ascens, pel que lluitaran els tres primers. El Prat ha guanyat en aquest darrer mes el Vilanova al Joan Busquets i el Molins de Rei a la seva pròpia pista, mentre que ha caigut a La Salle Reus i a casa davant el CB Sant Just.

El Totalpetrochemicals Bàsquet Prat Femení no suma victòries encara

El Totalpetrochemicals Bàsquet Prat Femení compta per derrotes els seus 21 partits d'aquesta temporada al grup 4 de 2a Catalana femenina. CB La Selva, Joventut Les Corts, FC Martinenc i Voramar han estat els darrers rivals de les noies d'El Prat.

PEUGEOT en EL PRAT

Avda. 11 de setembre, 239-245
Telf. 93 370 39 03 • 93 370 59 61

► Marxa

David Sánchez i Beatriz Pascual, guanyadors del 31 Gran Premi Ciutat del Prat

DELTA / Aquest diumenge 5 de març s'ha celebrat el 31 Gran Premi de Marxa Atlètica Ciutat del Prat, conjuntament amb el Campionat de Catalunya Aleví, Infantil i Cadet Individual i per Equips i el Campionat de Catalunya de Veterans.

Un total de 226 marxadors de totes les edats van participar en aquesta matinal atlètica. La competició va tenir lloc en un circuit urbà d'1 quilòmetre per l'avinguda de la Verge de Montserrat i el carrer de Frederica Montseny.

L'única nota negativa va ser la pluja, que va perjudicar els marxadors de la darrera cursa del matí, la dels 10 quilòmetres absolut masculí. A la categoria absoluta masculina, el guanyador va ser el marxador del Club Carrefour Lleida, David Sánchez, amb un temps de 44 minuts i 47 segons, seguit de Javier González, del CA Igualada, amb 45 minuts i 41 segons.

A la categoria femenina, Beatriz Pascual, del Club València Terra i Mar, va guanyar amb una marca de 23 minuts i 21 segons, per davant d'Eva Pérez, del FC Barcelona, amb 23 minuts i 59 segons.

Resultats del club Pratenc AA

El marxadors locals del club Pratenc Associació d'Atletisme

van assolir dues medalles en el Campionat de Catalunya. Carlos Martínez es va proclamar Campió de Catalunya Infantil, i Oriol García va ser segon a la categoria Cadet.

Per equips, els marxadors del Pratenc AA van pujar tres vegades al podi, amb els Sots-Campionats dels equips Cadet Femení, Aleví Masculí i Aleví Femení.

Finalment, cal destacar també tres podis més dels marxadors més petis del Pratenc AA. Jaume Bartra va ser primer a la categoria benjamí i Roser Castillejos i Javier Lorente, van pujar al podi en tercera posició, també en aquesta categoria benjamí. ■

► Balls de Saló

Francisco Sabaté y Paquita Garrido, subcampeones de Europa de Valls Vienés

E. ILLO / La pareja formada por Francisco Sabaté y Paquita Garrido se proclamaron subcampeones de Europa de Valls Vienés en la categoría de más de 50 años, en el XVII Campeonato de Europa de Bailes de Salón celebrados en Torremolinos (Málaga) del

26 de febrero al 5 de marzo. La pareja pratenense perteneciente a la escuela *Il.lusió pel Ball* consiguió además un meritorio cuarto puesto en Tango Argentino, Pasodoble y Vals. La gran ausente en esta edición fue la bailarina local,

Lorena González que por motivos personales no pudo acudir al prestigioso certamen. ■

La pareja pratenense, en el centro, recogiendo el premio de subcampeones de Europa.

Reciclatges de Ferralles i Metalls
i deballestament en general

J.J. MERCÉ, S.L.

Joan Roch

Gestor de Residus nº E-774.02
Transportista Autoritzat

Oficines:

Juan Maragall, 51
08820 El Prat de Llobregat

Magatzem:

Tres Rieres, Nau 7
08292 Esparraguera

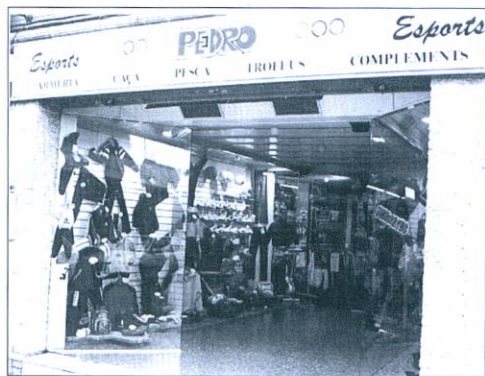
Telf. 93 379 36 75 — Mòbil 687 407 041 — Fax. 93 478 36 91

Ferram

Fusteria i decoració

Ens trobareu a les noves oficines de
l'avinguda Josep Anselm Clavé, 86-88

Telèfon: 93 479 18 70 • Fax: 93 479 10 45 • e-mail: carpinteria@ferram.com

Moda esportiva

- Futbol
- F. Sala
- Caça
- Muntanyisme
- i tot tipus d'esports
- Neu
- Bàsquet
- Pesca

Pedro
ESPORTS

TEAM MATCH

Tramitacions permisos i llicències

Pau Casals, 34 • Telèfon. 93 370 08 02 • Fax. 93 478 21 61 • 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

MD
mobldecor
EXCLUSIVAS

MOBLIDECOR simbolo de calidad y seriedad.
Pídanos información y compare. Le decoramos su hogar
con modelos exclusivos a medida

Castilla, 10 • Tel. 93 379 57 99
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

sm
studio mobel
DECORACION

Para la decoración de su hogar no dude en buscar el
servicio más profesional, lo tiene muy cerca de usted
Studio Mobel su garantía

Jaume Casanovas, 114-116 • Telf. 93 379 18 25
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

SUEPRAT
Subministraments elèctrics

**DISTRIBUÏDORS DE LES PRINCIPALS MARQUES
DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE FONTANARIA**

OSRAM • SIEMENS • SIMON

ENS POTS TROBAR A

C./ Ribes de Fresser, 7
Telf. 93 370 83 11 - Fax. 93 370 43 42
08820 El Prat de Llobregat

C./ Consell de Cent, 245
Telf. 93 451 59 52
08011 Barcelona

C./ Bisbe Perelló, 6
Telf. 93 804 25 54
08700 Igualada

TALLER DE MUNTATGE DE QUADRES ELÈCTRICS

C./ Castilla, 38
08820 El Prat de Llobregat

► Voleibol

Los Vikings jugarán las fases de ascenso a 1ª Nacional

MARTA BUCETA / A falta de dos partidos para finalizar el campeonato el CV Prat ya ha conseguido la clasificación matemática para la disputa de las fases de ascenso a 1ª Nacional. A los pratenses, que no han perdido ninguno de los 8 partidos que han jugado en la segunda fase de la liga, les basta con ganar 1 de los dos partidos que le restan por disputar para proclamarse campeones de Cataluña por tercer año consecutivo.

El primero de esos dos partidos se disputará en el Julio Méndez contra el Sabadell y con muchas posibilidades de conseguir el título de liga a la primera atendiendo a la clasificación y sobretodo a que el equipo dirigido por Juan Carlos Moreno no conoce la derrota en su campo desde octubre del 2003. Si no es así tendrán una 2ª oportunidad en el desplazamiento a Olot, un partido más difícil ya que el Olot es el rival directo del Prat para conseguir el título

de liga. Las fases de ascenso se disputarán del 4 al 7 de mayo, en una sede todavía sin determinar y enfrentarán a los mejores equipos de las comunidades de Aragón, Baleares, Murcia, Comunidad Valenciana y Cataluña.

La otra cara de la moneda la refleja el equipo senior femenino que ha consumado su descenso a 2ª Catalana, el equipo cierra una temporada llena de contratiempos en las que, la inexperiencia en la categoría, la falta de un poco de suerte en momentos decisivos y sobretodo la cantidad de lesiones y bajas por distintos motivos, han impedido que Albert Roures y sus chicas pudieran trabajar en las mínimas condiciones posibles para conseguir sus objetivos. A pesar de todos estos problemas el equipo ha luchado al máximo hasta el final dentro de sus posibilidades en cada momento y su trayectoria en la liga ha sido positiva. ■

Taekwondo • Jénifer Asensio, bronce en los Campeonatos de España

La taekwondoca del Gimnasio Fran Martín, Jénifer Asensio consiguió alzarse con la medalla de bronce en los Campeonatos de España en categoría sénior celebrados el pasado mes de febrero en el Pabellón Municipal de Alicante.

Tamara Goo, oro Universitario

En los Campeonatos de Cataluña Universitarios, Tamara Goo fue oro en la categoría pluma. Por su parte en los Campeonatos de Cataluña de combate celebrados en el pabellón de la Mar Bella, Antonio Iglesias (13 años), Alba Romero (9 a.) consiguieron la medalla de oro, mientras que Laila Martínez (11 a.) y Francesc Martín (12 a.) alcanzaron la plata. Arnau Castellanos (10 a.) fue tercero.

Gimnasia rítmica • De León y De Manuel destacan en Selva del Camp

Destacada actuación de las gimnastas del Club Escola Rítmica Prat en la primera competición de la Copa Catalana celebrada en Selva del Camp (Tarragona). Cabe destacar a Antonella de León y Ainhoa De Manuel que obtuvieron un tercer lugar.

Más de veinte medallas obtienen las pratenses en las Fases Comarcales

Comenzaron las primeras Fases Comarcales de los *Jocs Escolars de Gimnasia Rítmica* con un resultado más que notable de las representantes locales, obteniendo más de veinticinco medallas tras la disputa de las primeras fases tanto en el nivel A como el B. Tras estos resultados la gimnasia pratense tiene garantizada una numerosa participación en la fase territorial.

Envían's bústies, suggerències o textos

periodicdelta@yahoo.es

P CRISTALERÍA
METALISTERÍA

PEDRO

Cerramientos de aluminio en general ► mallorquinas ► rejas
► ballestas mamparas de baño ► vidrieras de aluminio y emplomadas
► cerramientos de aluminio-madera y persianas de aluminio y P.V.C.

Coronel Sanfeliu, 58 ☎ 93 370 17 02 • Fax 93 379 81 05 • El Prat de Llobregat (Barcelona)

► Boxeo

Sugar Ureña, estrella de la próxima velada en El Prat

DELTA / La reaparición de Paco "Sugar" Ureña será la novedad más destacada de la velada boxística programada para el próximo 31 de marzo que se celebrará en el Pabellón Cubierto Sagnier. Ureña volverá a subirse a los cuadriláteros en el combate que le enfrentará al rumano Daniel Situ. La velada organizada por el Club Boxeo Prat la completarán otros dos combates profesionales y cinco amateurs.

Suerte desigual del CB Prat en las últimas veladas

El pasado 3 de marzo en la velada celebrada en Hospitalet hubo suerte dispar de los boxeadores pratenses que acudieron a la misma. Mientras Pedro Peña "El Guti" cayó derrotado, Amar Hajaidji venció por KO técnico a los puntos, ante Francklin y Jaume Baena del Gimnasio Gallego Prada de Hospitalet, respectivamente.

Al día siguiente, en Blanes, el pratense Pedro Baena se impuso con claridad y autoridad al valenciano, Daniel Albarracín. De igual forma lo hizo Guzmán

Guzmán Castillo sometió a un correctivo severo a su contrincante, el rumano Cristian Valentí en Blanes el pasado 4 de marzo.

Castillo "El Bueno" ante el rumano Cristian Valentí. La única nota negra se dio en la derrota injusta del pratense, Javier Gómez ante el valenciano Salvador Torres y en donde el pratense se vio perjudicado por un nefasto arbitraje. ■

► Karate

Cuatro bronces en los Campeonatos de Cataluña para el Nippon Prat

D. / Un total de once representantes pratenses estuvieron presentes en el Campeonato de Cataluña Juvenil de Karate celebrado el pasado mes de febrero en Granollers. Los karatecas del Gimnasio Nippon Prat con su profesor, David Hernández,

al frente consiguieron cuatro medallas de bronce. Morad Lhauari, Iván Pérez, Daniel Fernández y Jonathan Mascuñana fueron los galardonados. De esta forma el karate local va poco a poco haciéndose hueco dentro del ámbito catalán. ■

BOLSOS

Delcar

Artículos de piel y viaje

Frederic Soler, 6 • Telf. 93 370 19 53 • EL PRAT DE LLOBREGAT

POLLASTRE I CAPÓ DEL PRAT
ASSOCIACIÓ DE CRIADORS

SI VOLEU CRIAR AUTÈNTICS POLLASTRES TRADICIONALS
D'EL PRAT- POTABLAVA CONTACTEU AMB NOSALTRES

Enviem pollets a qualsevol punt d'Espanya

Telf./Fax. 93 379 00 57 • pollastreprat@terra. es

flors company

Madoz, 4 tel. 933790270

El Prat de Llobregat

ASPRAT

ASCENSORS PRAT S.L.

**Instal·lar un ascensor a la comunitat
té múltiples avantatges:**

- **Eliminació de barreres arquitectòniques**
- **Millora de la qualitat de vida**
- **Revalorització dels pisos**

**Ascensors Prat S.L. els assessorarà en tots
els tràmits necessaris**

No esperi més i demani un pressupost sense compromís

C. Aneto, 3 • Telf. 93 370 81 51 • Fax. 93 379 03 50

La Flama del Canigó arriba a El Prat per primera vegada

Les entitats que integren la Unió Excursionista de Catalunya s'han responsabilitzat enguany de portar la Flama de la Llengua, que fou encesa el 5 de febrer a la tomba de Pompeu Fabra a Prada de Conflent, fins que el matí del 19 de febrer es celebrà un acte a Montserrat presentant la Flama al Pare Abad i a la comunitat i encenent la llàntia que hi ha a l'atri de la Basílica. En el seu recorregut per Catalunya, la Flama de la Llengua va ser per primera vegada a la nostra ciutat el dia 16 de febrer. L'efemèride propicià que es celebrés al Centre Cívic dels Jardins de la pau un acte de caire literari-musical, en el col·laboraren el Servei de Normalització Lingüística i l'Associació Filharmònica del Prat, amb la participació d'alumnes d'ambdues entitats. La UEC també programà una conferència sobre la relació llengua i excursionisme que fou pronunciada per l'historiador Jaume Ramon i Vidal.

Escenario: música en vivo, teatro, danza, exposiciones, talleres. Interesados, llamar al 93 478 29 83

L'Artesà
café-teatre

PROGRAMACIÓN

Miércoles 23:00 • Jam Session con la Calamar Jam Band

Viernes 23:00 • Noche de monólogos

Sábados 24:00 • Noches acústicas. Dj's, actuaciones en directo

Exposició de Marta Sánchez

Pròximament - Cenas de Cuento

A més...

Cenas temàtiques • Sala privada • Pantalla gigante
Consulta las cenas en la nueva zona HAIMA ÀRABE

Tens el teu
joc d'escriptura?

PARKER

CROSS

MONT
BLANC

SHEAFFER

pierre cardin

INOXCROM

WATERMAN

SERVEI SECRETARIA

Castella, 27 - Tel. 93 379 37 49 - El Prat de Llobregat

Ahora
un 30 %
de descuento
en los artículos
de piel

PELETERÍA M Y B
PIEL NACIONAL
Y DE IMPORTACIÓN

Nos hemos trasladado a C. Castilla, 25
Telf. 93 370 79 57

También
tenemos
servicio de
prendas a
medida y
arreglos

Restaurante
Marisquería **CASA ALCALÁ**

Bodas y comuniones

Tel. 93 370 20 52 • C. Begues, 332 (esquina Gaiter del Llobregat) • EL PRAT

Especialistes del pneumàtic
EQUILIBRATS • ALINEACIÓ DE DIRECCIÓ

**PNEUMÀTICS
PUIG**

C / Madoz, 11 • 08820 El Prat de Llobregat
Tel. 93 379 13 98 • Fax 93 379 56 03

JOBLANC

Neteges industrials tècniques
Servei 24 hores per a comunitats

- Sifons
- Desembussos-Clavegueram
- Fosses sèptiques
- Inundacions de pàrquins, etc...

Telf. 675 27 52 52

MUEBLES

Luna

LA
SOLUCIÓN
A SUS
PROBLEMAS
DE ESPACIO

C. Castilla, 38 • Telf. 93 478 78 63 (El Prat de Llobregat)

MASTER-COLCHÓN

Especialistas del descanso

Av. Remolar, 137-139 • Telf. 93 379 31 61 • El Prat

KISS

+

KLASSIK

• Colchón de calidad superior de LÁTEX "MEDIUM" 100% puro y poroso, para un confort y descanso naturales. • Grosor de 17 +/- 1 cm. • Funda exterior de lujo damasco (ribeteada por ambos lados). • Climatizado, con una cara de verano (acolchado con algodón puro 100% "Linters-Watte") y una cara de invierno (acolchado con lana pura de oveja "Wollsiegelqualität").

• Madera de haya vaporizada, acabados con barniz ecológico. • Doble cuerpo, con travesaño central: regulación de peso individualizada (lado derecho/lado izquierdo) en zona lumbar. • Terminales de caucho flotantes en toda la superficie del somier.

CONJUNTO
COMPLETO
795 €
PVP

MÁXIMA CALIDAD
AL MEJOR PRECIO

Viking

Moda infantil • Puericultura • Llenceria

Tota la qualitat al millor preu

Tot per els fills en roba i puericultura

Av. Verge de Montserrat, 161 • Telf 478 51 44 • El Prat

AL PRAT JA TENIM TRANSPORT URBÀ

PR1 / Des d'Estació de Renfe fins a Plaça Catalunya
 PR2 / Des d'Estació de Renfe fins a Sant Cosme
 PR3 / Des d'Estació de Renfe fins a Tanatori / Cementiri del Sud

Àrea metropolitana de Barcelona
Entitat del transport

